Håndbogsreol 2

BETÆNKNING

om

BIOGRAFBEVILLINGS SYSTEMET

Afgivet af det af ministeriet for kulturelle anliggender den 2. marts 1966 nedsatte udvalg.

DET JURIDISKE LABORATORIUM VED KØBENHAVNS UNIVERSITET
ex. 2

BETÆNKNING NR. 582

KØBENHAVN 1970

ISBN 87 503 0975 7
S. v. MØLLERS BOGTRYKKERI, KØBENHAVN

Indholdsfortegnelse

I. Indledning 5

II. Historisk redegørelse 7

III. Oplysninger om biografvæsenet i andre lande 9

IV. Statistiske oplysninger 11

V. Udvalgets overvejelser og forslag 15
- A. Det principielle spørgsmål om overgang til fri biografnæring contra bevillingssystemet 15
- B. Specielle spørgsmål i forbindelse med overgang til fri næring 17
  1. Hvem skal kunne drive biografvirksomhed? 17
  2. Spørgsmålet om samdrift af biografer 18
  3. Spørgsmålet om kapitalanbringelsen i biograferne 29
  4. Beskyttelse af hidtidige bevillingshavere 10
  5. Enkepension og understøttelse 21
- C. Specielle spørgsmål i forbindelse med en revision af bevillingssystemet 22
  1. Spørgsmålet om bevillingsmyndigheden 22
  2. Hvem skal kunne få bevilling til biografdrift? 22
  3. Skal bevilling gives til drift af flere biografer? 23
  4. Spørgsmålet om kapitalanbringelsen i biograferne 24
  5. Betinget bevillingsafkald 24
  6. Bevillings afgiftens størrelse og beregningsgrundlag 25
  7. Reglerne om pension og understøttelse 27

VI. Udvalgets udkast til ændring af lov nr. 155 af 27. maj 1964 om film og biografer (overgang til en form for friere biografnæring) 29
- Lovteksten 29
- Bemærkninger 43
- Mindretalsudtalelser 48

VII. Udvalgets udkast til ændring af lov nr. 155 af 27. maj 1964 om film og biografer (revision af bevillingssystemet) 50
- Lovteksten 50
- Bemærkninger 65
- Mindretalsudtalelser 70

I. Indledning

I januar 1966 fremsatte en række medlemmer af partierne Venstre og Det konservative Folkeparti i folketinget forslag til folketingsbeslutning, hvorefter tinget skulle opfordre ministeren for kulturelle anliggender til at fremsætte forslag til lov om ændring i lov om film og biografer, således at bevillingssystemet ophævedes. I forbindelse med behandlingen i folketinget af dette medlemsforslag oplyste ministeren for kulturelle anliggender, at han var i færd med at nedsætte et udvalg, som skulle undersøge mulighederne for en overgang fra bevillingssystemet til en form for friere næring.

Ved skrivelse af 2. marts 1966 nedsatte ministeriet for kulturelle anliggender derefter et udvalg med den opgave at foretage en bedømmelse af reglerne om biografbevillinger i lov nr. 155 af 27. maj 1964 om film og biografer og herunder undersøge mulighederne for en overgang fra bevillingssystemet til en form for friere biografnæring. Udvalget fik endvidere til opgave at udarbejde et udkast til sådanne ændringer i den ovennævnte lov, som man måtte finde nødvendige, såfremt en sådan friere biografnæring skulle indføres.

Udvalget fik følgende sammensætning:

Kontorchef W. Weincke, ministeriet for kulturelle anliggender (formand),
Inspektør Harry Andersen, Biografinspektørforeningen,
Direktør Holger Bach, Biografteaterforeningen for Købstæderne,
Direktør Erik Hauerslev, Filmfonden,
Ekspeditionssekretær Bent Hedemand, ministeriet for kulturelle anliggender,
Ekspeditionssekretær M. Bjerregaard Jensen, handelsministeriet,
Ekspeditionssekretær Hugo Jensen, ministeriet for kulturelle anliggender.
Filmoperatør Svend Åge Jørgensen, Film- og Forlystelsesfunktionærernes Forbund,
Direktør Axel Kjærgaard, Biografteaterforeningen for København og Omegn,
Direktør Ernst Klinker, Biografteater-Foreningen for Provinsen,
Filminstruktør Sv. Aage Lorentz, Sammenslutningen af danske filminstruktører,
Direktør K. B. Lundberg, Foreningen af godkendte biografledere i Danmark,
Direktør Hans Malmstrøm, M.P.E.A.A.-selskaberne i Danmark,
Direktør Jørgen Nielsen, Biografteaterforeningen af 1960,
Direktør Fl. John Olsen, Foreningen af danske Filmproducenter,
Borgmester Henning Rasmussen, Den danske Købstadsforening,
Direktør Leo Schou, Foreningen af Filmudlejere i Danmark,
Forretningsfører Viggo Svane, Dansk Folkeoplysnings Samråd,
Borgmester Ove Weikop, Hovedstadskommunernes Samråd,
Fuldmægtig Annelise Jensen, ministeriet for kulturelle anliggender, (sekretær).

Udvalget har holdt 17 plenarmøder. Der har været nedsat 2 underudvalg, som har udarbejdet udkast til det samlede udvalg til henholdsvis forslag om overgang til en form for friere biografnæring og forslag byggende på en revision af loven under den forudsætning, at bevillingssystemet opretholdes. De to underudvalg har hver holdt 3 møder.

Som det fremgår af den efterfølgende betænkning, er resultatet af udvalgets arbejde, at et flertal på 10 af udvalgets 19 medlemmer går ind for en fortsat bevarelse af bevillingssystemet, medens 9 medlemmer ønsker bevillingssystemet afløst af et system med en form for friere biografnæring.

Det bemærkes, at 1 af udvalgets medlemmer (borgmester Henning Rasmussen) kun i begrænset omfang har haft mulighed for at delta-

ge i udvalgets arbejde og derfor ikke har ønsket at tage stilling til de specielle spørgsmål, som udvalget har drøftet, og som er behandlet nedenfor under afsnit V, B og C.

2 medlemmer af udvalget (ekspeditionssekretær Bjerregaard Jensen og borgmester Weikop) har ikke ønsket at tage stilling til visse af de under afsnit V. B og C behandlede spørgsmål, nemlig afsnit V. B, punkterne 3, 4 og 5 samt afsnit V. C, punkterne 2, 6 og 7.

Borgmester Weikop har desuden meddelt udvalget, at han må tage forbehold om, at de 22 kommuner i Hovedstadskommunernes samråd, som han har repræsenteret i udvalget, ikke kan være bundet af hans personlige stillingtagen, men må have adgang til eventuelt at fremkomme med indsigelser over for det folketingsudvalg, som måtte blive nedsat til sin tid til behandling af forslaget om en ny lov om film og biografer.

København i september 1970.

Harry Andersen
Holger Bach
Erik Hauerslev
Bent Hedemand
M. Bjerregaard Jensen
Hugo Jensen
Svend Åge Jørgensen
Axel Kjærgaard
Ernst Klinker
Sv. Aage Lorentz
K. B. Lundberg
Hans Malmstrøm
Jørgen Nielsen
FI. John Olsen
Henning Rasmussen
Leo Schou
Viggo Svane
Ove Weikop
W. Weincke
(formand)

Annelise Jensen
sekretær

II. Bevillingssystemets historiske udvikling

Det første biografteater i egentlig forstand her i landet, dvs. et teater, der foreviste film med handling, blev åbnet i 1904 i et lokale i Østergade i København med 153 pladser. I de nærmest følgende år fik det følgeskab af 5-6 andre, og i 1912 indviedes den første virkelig store biograf nemlig Paladsteatret i den ombyggede gamle banegårdshal.

I begyndelsen blev biograferne af myndighederne behandlet som andre offentlige forlystelser, således at man for at få lov til at åbne en biograf skulle have en polititilladelse. På grund af den efterhånden ret uensartede praksis, der fulgtes af politiet rundt om i landet ved meddelelsen af disse tilladelser, fandt regeringen det i begyndelsen af 1920'erne ønskeligt, at forholdene omkring biografdriften blev reguleret ved lov, og man fik derefter den første biograflov, *loven af 17. marts 1922 om biograf teatervæsenets ordning.*

Hovedsynspunktet bag denne lov var, at bevillinger til biografdrift nu skulle meddeles af justitsministeren eller den, han bemyndigede dertil. Ved en bekendtgørelse af 27. april 1922 og en senere af 6. oktober 1922 blev det bestemt, at den normale bevillingsmyndighed var amtmanden (i København politidirektøren). Dog skulle sager om nye bevillinger i København og på Frederiksberg forelægges ministeren, og det samme gjaldt i købstæderne, de sønderjyske flækker og Marstal.

Forslaget til loven af 1922, som det var udarbejdet af justitsministeriet, indeholdt kun ganske få bestemmelser. Den, der ville drive biografvirksomhed, skulle have en bevilling, og bevillingen skulle gives for ét år ad gangen, dog således at den skulle fornyes, hvis bevillingshaverens forhold ikke havde givet anledning til klage af alvorligere art. Hertil kom en bestemmelse om en bevillingsafgift. Der var ikke i justitsministeriets bemærkninger til forslaget nogen antydning af, at man med lovfæstelsen af bevillingssystemet tilstræbte et kulturelt formål. Under behandlingen i folketinget blev lovforslaget imidlertid omformet og suppleret væsentligt. Bevillingsperioden blev fastsat til 3 år. Det bestemtes, at bevillingen skulle være knyttet til en bestemt angiven ejendom, og der indførtes en regel om, at bevillingshaveren ikke måtte udleje bevillingen til andre. Desuden fremkom folketingsudvalget i sin betænkning, der blev afgivet den 3. februar 1922, med følgende udtalelse som begrundelse for bevillingssystemet: »Udvalget har været enigt om, at der ved en lovgivning om biografteatervæsenet må arbejdes med det hovedformål for øje at nå frem til, at der kun forevises film, der kan virke forædlende og belærende på publikum, særligt på den ungdom, der udgør det store flertal af dem, der søger biografteatrene.«

I 1930 nedsatte justitsministeren et udvalg med den opgave at undersøge de biografvæsenet vedrørende spørgsmål for så vidt angik bevillingssystemet, produktion og afsætning af film, filmens kulturelle betydning og dens betydning i undervisningens tjeneste. Udvalget afgav i 1932 en betænkning med et udkast til lov om biografteatervæsenets ordning. På grundlag af dette udkast vedtoges *loven af 31. marts 1933 om biografteatervæsenets ordning.*

Med denne lov blev bevillingssystemet med tilslutning fra alle de i udvalget repræsenterede politiske partier i virkeligheden lagt fast omtrent inden for de rammer, som genfindes i loven af 1964 om film og biografer. Man fik bestemmelser om, at ingen kunne få bevilling (eller blive godkendt som leder) til mere end 1 biograf, dog således at ministeren havde en mulighed for at dispensere. Der indførtes visse nye betingelser for at få bevilling, bl. a. krævedes fornøden indsigt i forhold vedrørende biografteatervæsenet. Der stilledes endvidere krav om, at bevillingshaveren personligt skulle varetage biografteatrets drift. Han skulle drage omsorg **for,** at de kulturelt og kunstnerisk mest værdi-

fulde film forevistes, og han måtte ikke ved nogen aftale være forhindret i frit og uafhængigt at bestemme over teatrets repertoire og øvrige ledelse. Endvidere indførte man bestemmelser, der sigtede på at hindre produktionsselskaber og udlejningsselskaber i at få indflydelse på bevillingshaverne gennem anbringelse af kapital i bygningen eller biografen, eller ved at der blev givet sådanne selskaber eller deres funktionærer andel i teatrets overskud. Producenter og udlejere eller deres funktionærer etc. kunne ikke selv opnå bevilling.

Af den betænkning, som ligger til grund for 1933-loven, fremgik, at dens forfattere stadig byggede på den motivering for et bevillingssystem, der først blev fremført af folketingsudvalget fra 1922, nemlig hensynet til filmen som en opdragende og dermed i en vis forstand kulturel faktor. Udvalget af 1930 udtrykte sig i mere nøgterne vendinger, men understregede, at man bedst kunne udnytte filmens kulturelle muligheder under et bevillingssystem.

Biografloven af 13. april 1938 hvilede ikke på nogen udvalgsbetænkning for så vidt angår afsnittet om bevillingssystemet. Det afgørende nye i denne lov var, at man strammede reglerne og skærpede bevillingssystemet og den dertil knyttede kontrol. Der stilledes krav om, at bevillingshaveren ved siden af de forretningsmæssige kvalifikationer skulle have kunstneriske forudsætninger for at drive biografen, og man afskaffede den tidligere ret, som bevillingshavernes enker havde til at indtræde i bevillingen. Desuden forhøjedes bevillingsafgiften. Endelig optoges en udtrykkelig hjemmel for tildelingen af bevillinger til danske filmproducenter, de såkaldte produktionsbevillinger. Bestemmelserne fra 1922-loven om, at bevillingshaveren personligt skulle varetage biografens drift, at han skulle drage omsorg for, at de kulturelt og kunstnerisk mest værdifulde film forevistes, og at han ikke ved nogen aftale måtte være forhindret i at bestemme over teatrets repertoire og øvrige ledelse, blev opretholdt.

I 1947 nedsatte justitsministeriet et nyt biografudvalg med repræsentation fra de politiske partier. Dette udvalg afgav betænkning i 1950 bl.a. indeholdende udkast til en ny biograflov, der dog stadig byggede på bevillingssystemet. Venstres og konservatives repræsentanter i udvalget afgav en særudtalelse om, at fri næring ville være at foretrække, men da dette synspunkt ikke kunne trænge igennem, tilsluttede de sig lovudkastet.

Betænkningen førte ikke direkte til noget resultat, men dens ideer kom i ret udstrakt grad til at præge det forslag til lov om biografer, der af ministeren for kulturelle anliggender blev fremsat i folketingsåret 1962-63. Under behandlingen i folketinget af dette forslag i folketingssamlingen 1963-64 blev der på ny fra flere sider fremsat ønske om en ophævelse af det hidtidige bevillingssystem som grundlag for biografdriften og en overgang til fri biografnæring.

Ved lov nr. 155 af 27. maj 1964 om film og biografer opretholdt man imidlertid biografbevillingssystemet, men det blev af ministeren for kulturelle anliggender i folketinget understreget, at dette ikke kunne tages som en principiel stillingtagen til spørgsmålet fri contra bunden biografnæring, men alene som et udtryk for, hvad man på det pågældende tidspunkt anså for den mest hensigtsmæssige løsning sammenholdt med, at det ikke på daværende tidspunkt havde været muligt med tilstrækkelig klarhed at få undersøgt konsekvenserne af bevillingssystemets afskaffelse.

I loven, der trådte i kraft den 1. januar 1965, er kravene til biografernes repertoire modificeret, idet man nu kun kræver, at bevillingshaveren skal drage omsorg for, at kulturelt og kunstnerisk værdifulde film forevises. Man tillod endvidere, at producenter i almindelighed og udlejere kunne få bevilling, ligesom man lempede bevillingsafgiften.

III. Oplysninger om biografvæsenet i andre lande

Udvalget bad i 1966 udenrigsministeriet om gennem de respektive danske ambassader at søge fremskaffet forskellige oplysninger vedrørende biografforholdene i Finland, England, Holland, Belgien, Vesttyskland, Østrig, Schweiz, Frankrig, Italien, Grækenland, Canada og USA.

Man ønskede især klarhed over, hvorvidt biografdriften i nogen af disse lande ligesom herhjemme hvilede på et bevillingssystem, ligesom man var interesseret i oplysninger om biografernes ejerforhold, herunder adgang til at eje eller være økonomisk interesseret i flere biografer. Man udbad sig desuden så vidt muligt oplysning om eventuelle biografkæders indvirkning på filmproduktionen og biografernes repertoire i de enkelte lande samt oplysning om eventuelle lovregler eller andre bestemmelser, der indskrænkede monopol- og trustdannelser inden for filmbranchen. Endelig bad man om oplysning om, hvorvidt der i de pågældende lande fandtes mulighed for at yde offentlig støtte til filmproduktionen.

Tilsvarende oplysninger blev indhentet fra Norge og Sverige.

Det fremgår af de indkomne besvarelser, at af de adspurgte lande har kun Norge og Østrig et egentligt bevillingssystem som grundlag for biografdriften. Det norske system adskiller sig fra det danske derved, at det efter dette system er kommunerne, der meddeler bevilling til biografdrift, hvad der har ført til, at det også er kommunerne, der i vid udstrækning driver biograferne. Efter det østrigske system kræves til indretning og drift af biografer og til offentlig forevisning af film en bevilling, som gives af de enkelte forbundslandes regeringer på grundlag af landsbiograflovene. Bevilling kan gives til såvel enkeltpersoner som institutioner og kommuner. De øvrige adspurgte lande har alle en eller anden form for fri biografnæring.

Biograferne ejes, så vidt det kan ses af de indkomne besvarelser, gennemgående af privatpersoner eller selskaber uden tilknytning til filmproduktion eller filmudlejning. Som deciderede undtagelser må dog nævnes Canada, England og Sverige, hvor filmproduktions- og udlejningsselskaberne i betydeligt omfang også ejer biograferne. I adskillige af de adspurgte lande findes biografkæder, men det synes, som om disse, hvor de eksisterer (bortset fra Canada, England og Sverige) kun behersker en relativ lille del af det samlede antal biogafer i det pågældende land.

Lovregler, der begrænser adgangen til at eje eller være økonomisk interesseret i flere biografer findes efter det oplyste gennemgående ikke. Som en undtagelse må dog nævnes visse af de østrigske forbundslande, hvor der findes forskellige regler, der indskrænker retten til at eje flere biografer.

Der synes stort set heller ikke i de adspurgte lande at være regler, der har til formål at sikre afsætningen af film produceret af uafhængige filmproducenter. De mindre biografkæder, der findes i lande som Finland, Frankrig, Holland, Italien, Vesttyskland og Østrig (Wien), angives ikke at virke hæmmende på en uafhængig filmproduktion, måske fordi filmproduktionen i disse lande kun i ret begrænset omfang finansieres af biografkæderne.

I lande med store biografkæder som Canada og England finansieres filmproduktionen hovedsagelig af de store udlejningsselskaber. Det har ikke været muligt at få et klart indtryk af, hvorvidt en uafhængig filmproduktion hindres eller begrænses i lande med store biografkæder som Canada og England. Fra engelsk side har man ikke besvaret spørgsmålet, medens man fra den canadiske provins Quebec har udtalt, at en uafhængig filmproduktion utvivlsomt hin-

dres og begrænses, men næppe på en måde, der kan underkastes retslig prøvelse. Fra den canadiske provins British Columbia er angivet, at biografkæderne næppe hindrer en uafhængig filmproduktion, men kan begrænse indtjeningsmulighederne for producenten ved at nægte at fremvise dennes film i de af kæderne beherskede biografer. Fra Provinsen Ontario angiver man derimod, at de eksisterende biografkæder hverken hindrer eller begrænser filmproduktionen.

Der findes stort set ikke lovregler, der indskrænker eventuelle monopol- og trustdannelser *specielt* inden for filmbranchen. En undtagelse herfra er dog USA, hvor det i lovgivningen udtrykkelig er fastslået, at filmproduktions- og udlejningsselskaber ikke samtidig kan drive biografteatre.

I lande som Canada, Finland, Holland, Italien, Norge, USA og Vesttyskland findes ingen bestemmelser, der specielt indskrænker udlændinges ret til at eje biografer og udleje eller producere film, medens udlændinges ret til disse former for virksomhed i andre lande som f.eks. Belgien og Grækenland reguleres efter samme regler som udlændinges adgang til erhvervsudøvelse i almindelighed.

De gennem ambassaderne indkomne svar på spørgsmålet om eventuelle biografkæders uheldige eller gavnlige virkning på filmproduktionen og biografernes repertoire er af meget forskellig art og giver næppe mulighed for mere generelle udlægninger. Fra engelsk side har man ikke ønsket at tage stilling til dette spørgsmål, medens man fra de canadiske provinser British Columbia og Ontario giver udtryk for, at man finder kædevirksomheden gavnlig, idet den kapital, der herved er til rådighed, muliggør forevisning af flere af de dyrere og mere lødige film, end en enkelt biografejer ville kunne magte økonomisk. I lande med mindre biografkæder som Holland, Italien og Vesttyskland mener man ikke, at disse kæder udgør nogen fare hverken for filmproduktionen eller for biografernes repertoire. Fra svensk side finder man det vanskeligt at drage bestemte slutninger vedrørende sammenhængen mellem biografernes repertoire og ejerforholdet.

Bestemmelserne om offentlig støtte til filmproduktionen varierer stærkt. I lande som Canada, USA og Østrig findes overhovedet ingen regler om offentlig støtte, medens lande som Belgien, England, Holland, Frankrig, Italien, Norge, Sverige og Vesttyskland har varierende regler, der giver mulighed for betydelig støtte til den nationale filmproduktion.

IV. Statistiske oplysninger

Antal biografer

Antallet af biografer udgjorde ved udgangen af april kvartal 1969 389 fordelt med 60 i hovedstadsområdet, 163 i provinsbyerne og 166 i landdistrikterne.

Antallet af biografer i disse hovedgrupper har i årene 1950 og 1960-68 været flg.:

	1950	1960	1961	1962	1963	1964	1965	1966	1967	1968
Hovedstadsområdet (incl. 9 forstadskommuner)	65	63	62	63	61	59	56	62[1])	60	60
Provinsbyerne	153	166	165	164	164	161	160	159	157	163
Landdistrikterne	229	233	232	225	220	209	199	189	184	172
Hele landet	447	462	459	452	445	429	415	410	401	395

[1]) Fra 1966 indregnes i hovedstadsområdet yderligere 10 omegnskommuner.

Biografernes antal blev således i årene 1950-60 forøget med 15 eller knap 4 pct., medens antallet i årene 1960-68 faldt med i alt 67 eller knap 15 pct. Nedgangen i denne periode er stort set sket i landdistrikterne, hvor den har andraget 61 eller ca. 26 pct.

Antal siddepladser

Det samlede antal siddepladser i biografterne udgjorde ved udgangen af april kvartal 1969 141.917, hvoraf 41.928 i hovedstadsområdet, 63.624 i provinsbyerne og 36.365 i landdistrikterne.

Antallet af siddepladser i 1950 og i årene 1960-68 fremgår af nedenstående tabel:

	1950	1960	1961	1962	1963	1964	1965	1966	1967	1968
Hovedstadsområdet...	42.311	44.885	44.082	45.574	44.834	44.171	44.058	43.043	42.058	41.983
Provinsbyerne	53.413	65.543	65.327	65.333	65.129	63.721	62.786	62.405	61.430	63.671
Landdistrikterne	46.880	49.539	49.060	48.322	47.815	45.233	41.961	40.563	32.485	37.513
Hele landet	142.604	159.967	158.469	159.229	157.778	153.125	148.805	146.011	135.973	143.167

Antal forestillinger

Det samlede antal biografforestillinger var i 1968 221.428. Antallet var i hovedstadsområdet 57.066, i provinsbyerne 105.887 og i landdistrikterne 58.475.

Det årlige antal forestillinger i 1950 og i årene 1960-68 har været flg.:

	1950	1960	1961	1962	1963	1964	1965	1966	1967	1968
Hovedstadsområdet...	59.710	60.200	58.549	57.970	57.564	53.670	55.444[1])	54.472	53.919	57.066
Provinsbyerne	101.724	114.512	112.494	111.730	109.038	107.436	106.638	105.385	103.683	105.887
Landdistrikterne (rejsebiografer medregnet fra 1965)..	64.525	72.081	70.968	69.266	66.895	62.991	61.371	62.522	61.806	58.475
Hele landet	225.959	246.793	242.011	238.966	233.497	224.097	223.453	222.379	219.408	221.428

[1]) I hovedstadsområdet er fra 1965 foruden forstadskommuner indregnet yderligere 10 omegnskommuner.

Det samlede antal årlige forestillinger blev således i perioden fra 1950 til 1960 forøget med knapt 10 pct., medens det fra 1960 til 1968 faldt med knap 11 pct.

Antal solgte billetter

Antallet af solgte billetter var i 1968 26,7 mill. Det årlige antal solgte billetter har i 1950 og i årene 1960-68 været flg. (i millioner):

	1950	1960	1961	1962	1963	1964	1965	1966	1967	1968
Hovedstadsområdet	22,1	14,9	14,5	13,9	12,1	11,5	11,7	12,1	11,0	9,8
Provinsbyerne	23,3	21,8	20,6	19,1	17,0	16,7	16,9	17,0	14,7	13,4
Landdistrikterne	6.6	7,0	6,6	6,0	5,3	4,9	4,9	4,4	3,8	3,4
Hele landet	52,1	43,9	41,9	39,2	34,5	33,1	34,0	33,8	29,7	26,7

Billetsalget i hovedstadsområdet faldt således fra 1950 til 1968 med næsten 60 pct., i provinsbyerne med ca. 43 pct. og i landdistrikterne med knap 50 pct.

Benyttelsesgrad

Biografernes udnyttelsesgrad [1]) var ved udgangen af april kvartal 1969 24,4 pct. for hele landet.

Benyttelsesgraden i 1950 og i årene 1960-68 fremgår af nedenstående oversigt.

	1950	1960	1961	1962	1963	1964	1965	1966	1967	1968
Hovedstadsområdet	54,8	35,2	34,7	32,6	28,6	28,4	32,1	33,3	27,9	25,0
Provinsbyerne	62,0	45,5	43,4	41,0	37,3	37,0	37,7	36,9	34,0	30,2
Landdistrikterne	49,7	43,9	42,4	38,8	35,4	34,6	34,8	33,0	29,8	27,9
Hele landet	57,0	41,2	39,7	37,3	33,4	33,2	34,4	34,5	30,9	27,8

[1]) dvs. forholdet i procent mellem antal solgte billetter og antal udbudte pladser.

Billetindtægter

Biografernes billetindtægter - excl. billetal'gift og moms - androg i 1967 i alt 135.139.000 kr. eller 337.000 kr. pr. biograf. I hovedstaden var billetindtægterne 59.554.000 kr. eller 993.000 kr. pr. biograf. I provinsbyerne var de tilsvarende tal 62.402.000 kr. og 398.000 kr. og i landdistrikterne 13.183.000 kr. og 72.000 kr.

Billetindtægterne (i 1.000 kr.) i 1950 og i årene 1960-67 fremgår af nedenstående tabel.

	1950	1960	1961	1962	1963	1964	1965	1966	1967
Hovedstadsområdet	22.747	34.100	36.828	41.655	39.402	39.302	49.103	56.205	59.554
Provinsbyerne incl. forstæder	19.846	38.389	39.804	42.028	42.182	42.322	52.788	62.064	62.402
Landdistrikterne	5.602	10.814	11.329	11.409	11.208	10.885	12.592	12.923	13.183
Hele landet	48.195	83.303	87.961	95.092	92.792	92.509	114.483	131.192	135.139

Foruden ved billetsalg har biograferne en række andre indtægter, der især hidrører fra programsalg, chokoladesalg m.v., forevisning af reklamefilm, garderobeindtægter og telefongebyrer. Disse indtægter steg fra 1950 til 1960 fra 2,8 mill. kr. til 6,0 mill. kr. og udgjorde i 1967 10,1 mill. kr.

Udgifter

Biografernes udgifter androg i 1967 i alt 121.175.000 kr. eller 302.000 kr. pr. biograf. I hovedstadsområdet var udgifterne 55.556.000 kr. eller 926.000 kr. pr. biograf. I provinsbyerne var de tilsvarende tal 54.522.000 og 347.000 kr. og i landdistrikterne 11.097.000 og 60.000 kr.

De samlede udgifter (i 1.000 kr.) i årene 1950 og 1960-67 fremgår af nedenstående tabel:

	1950	1960	1961	1962	1963	1964	1965	1966	1967
Hovedstadsområdet	20.959	32.239	34.453	39.546	38.811	39.279	46.248	52.340	55.556
Provinsbyerne	17.720	34.035	35.448	37.451	38.825	39.541	45.775	51.637	54.522
Landdistrikterne ..	4.980	8.731	9.343	9.613	9.742	9.675	10.511	10.465	11.097
Hele landet	43.659	75.005	79.244	86.610	87.378	88.495	102.534	114.442	121.175

Overskud

Biografernes samlede overskud udgjorde i 1967 24.078.000 kr. eller 60.000 kr. pr. biograf. I hovedstadsområdet var overskuddet 7.713.000 kr. eller 129.000 kr. pr. biograf. I provinsbyerne var de tilsvarende tal 12.862.000 kr. og 82.000 kr. og i landdistrikterne 3.503.000 kr. og 19.000 kr.

Det samlede overskud (i 1.000 kr.) i årene 1950 og 1960-67 fremgår af nedenstående tabel:

	1950	1960	1961	1962	1963	1964	1965	1966	1967
Hovedstadsområdet	2.792	4.095	4.773	4.823	3.469	2.899	5.977	7.321	7.713
Provinsbyerne	3.408	7.342	7.567	8.075	7.413	6.879	11.361	15.070	12.862
Landdistrikterne ..	1.054	2.936	2.958	2.853	2.612	2.372	3.278	3.633	3.503
Hele landet	7.254	14.373	15.298	15.751	13.494	12.150	20.616	26.024	24.078

Efter overskuddets størrelse har biografernes i 1960-67 fordelt sig således i hovedstadsområdet, provinsbyerne og landdistrikterne:

Hovedstadsområdet

	1960	1961	1962	1963	1964	1965	1966	1967
Med underskud	9	9	12	15	19	9	9	11
Med overskud:								
500	–	–	–	1	–	–	1	—
500- 1.500	–	–	1	1	–	–	1	1
1.500- 3.000	2	2	2	–	–	–	–	1
3.000- 6.000	–	2	2	1	3	2	1	2
6.000- 12.000	6	4	3	5	5	2	1	-
12.000- 19.000	5	4	4	6	5	3	4	1
19.000– 25.000	6	2	2	5	1	1	1	3
25.000– 35.000	5	5	7	2	3	5	5	4
35.000– 50.000	12	6	3	2	6	9	5	5
50.000-100.000	12	14	11	10	7	11	15	11
100.000-150.000	4	4	6	5	2	4	8	8
150.000-250.000	–	4	4	3	4	2	3	3
250.000-	2	6	6	5	4	8	8	10
I alt	63	62	63	61	59	56	62	60

Provinsbyerne incl. forstæder

	1960	1961	1962	1963	1964	1965	1966	1967
Med underskud	6	6	6	10	13	2	3	6
Med overskud:								
– 500	1	–	–	–	–	–	–	1
500– 1.500	1	3	–	–	1	1	1	–
1.500– 3.000	1	–	–	1	–	–	1	1
3.000– 6.000	3	4	3	4	4	1	1	3
6.000– 12.000	9	10	9	10	15	6	4	3
12.000– 19.000	10	10	15	18	20	15	11	8
19.000– 25.000	16	16	13	13	12	11	7	12
25.000– 35.000	35	25	23	25	21	16	11	13
35.000– 50.000	53	29	25	24	22	18	12	12
50.000–100.000	31	51	56	46	37	52	52	54
100.000–150.000	–	10	11	9	11	24	27	20
150.000–250.000	–	1	3	4	5	12	19	17
250.000–	–	–	–	–	–	2	10	7
I alt	166	165	164	164	161	160	159	157

Landdistrikterne

	1960	1961	1962	1963	1964	1965	1966	1967
Med underskud	14	17	16	20	27	17	13	14
Med overskud:								
– 500	5	5	6	7	4	1	5	4
500– 1.500	6	12	14	9	14	7	2	2
1.500– 3.000	14	14	13	18	15	11	6	7
3.000– 6.000	34	27	20	31	24	23	17	16
6.000– 12.000	53	50	50	38	36	27	30	26
12.000– 19.000	54	49	56	53	46	39	30	26
19.000– 25.000	28	28	21	17	19	17	24	30
25.000– 35.000	20	21	19	20	16	41	33	35
35.000– 50.000	5	7	6	3	5	11	23	16
50.000–100.000	–	2	4	4	3	4	6	8
100.000–150.000	–	–	–	–	–	1	–	–
150.000–250.000	–	–	–	–	–	–	–	–
250.000	–	–	–	–	–	–	–	–
I alt	233	232	225	220	209	199	189	184

Bevillingsafgiften. De afgiftsbetalende biografer i 1965–67 og afgiftens størrelse

Overskuddets størrelse	Antal afgiftspligtige biografer			Bevillingsafgift		
	1965	1966	1967	1965	1966	1967
40.000– 50.000	26	18	19	21	16	13
50.000–100.000	66	73	72	848	823	887
100.000–150.000	28	35	26	1.151	1.429	1.017
150.000–	21	37	35	2.649	4.756	4.353
I alt	141	163	152	4.669	7.024	6.270

V. Udvalgets overvejelser og forslag

A. Det principielle spørgsmål om overgang til en form for friere biografnæring contra bevarelse af bevillingssystemet

Således som udvalgets kommissorium er formuleret, har udvalget anset det som sin hovedopgave at foretage en bedømmelse af spørgsmålet om, hvorvidt tidspunktet måtte være kommet til at forlade det bevillingssystem, som siden 1922 har været grundlaget for biografdrift her i landet, til fordel for et system med en form for friere biografnæring eller måske fuldstændig fri næring.

Hovedindholdet i bevillingssystemet er, at en bevillingsmyndighed dels bestemmer, hvor der skal drives biograf, og hvor mange biografer der skal drives, dels efter opslag af bevillinger alene bestemmer, hvem der skal drive biografferne. Omvendt er det centrale i et system med fri næring, at enhver, der opfylder visse nærmere angivne betingelser af objektiv art, har ret til at udøve biografvirksomhed.

Der har i udvalget været enighed om, at den afgørende faktor ved vurderingen af spørgsmålet, om bevillingssystemet bør bevares eller afløses af fri næring, må være hensynet til biografernes publikum. Den ordning bør foretrækkes, der bedst kan fremme etableringen og opretholdelsen af et passende antal velbeliggende og velindrettede biografer med mulighed for at spille et alsidigt repertoire.

Der har imidlertid været stærkt divergerende opfattelser af, om dette hensyn til publikum taler for overgang til en form for friere biografnæring, eller om det tværtimod må føre til, at man bør bevare bevillingssystemet.

En del af udvalgets medlemmer har fremhævet, at biografernes mulighed for at opretholde et alsidigt repertoire, hvor alle kategorier af film kommer frem, og ingen producenter eller udlejere bliver i stand til at holde andre uden for markedet, er afhængig af en bevarelse af bevillingssystemet, idet alene dette system kan sikre erhvervets udøvere den fornødne selvstændighed og uafhængighed i forhold til andre grupper i og uden for branchen.

Opretholdelsen af bevillingssystemet er efter disse medlemmers opfattelse også en nødvendighed, hvis filmen skal kunne opfylde sin kulturelle funktion i samfundet. De personer og institutioner, som skal varetage den offentlige forevisning af film, bør i videst muligt omfang være i besiddelse af sådanne kvalifikationer, at de skønnes at ville lede biograferne med hensyntagen til filmens kulturelle betydning. Således som de økonomiske forhold har udviklet sig for branchen i de senere år, må det ganske vist erkendes, at man i dag ved tildelingen af biografbevillinger i et vist omfang også må tage hensyn til, hvem der har økonomisk mulighed for at drive biografvirksomhed. Men denne situation bør ikke føre til, at man afskaffer bevillingssystemet, idet samfundet netop kun gennem en opretholdelse af dette system kan sikre, at det også i fremtiden i tilstrækkeligt omfang bliver muligt for personer og institutioner med kunstneriske og kulturelle kvalifikationer at komme til at drive biografvirksomhed.

Netop i en tid med økonomiske vanskeligheder vil man ved en opgivelse af bevillingssystemet løbe en stor risiko for, at sådanne personer og institutioner overhovedet ikke har mulighed for at hævde sig.

De pågældende medlemmer mener i øvrigt, at en ophævelse af bevillingssystemet ikke vil være ensbetydende med en fri konkurrence på biografområdet. Man må tværtimod frygte, at et system med fri næring vil føre til dannelsen af større eller mindre biografkæder, således som man kender det fra visse lande. Dette vil igen betyde øget risiko for en dirigering og ensretning af biografernes repertoire til skade for publikum, en risiko, som må anses for at være meget betydelig, fordi kontrol over **et** ganske ringe antal biografer vil være tilstrækkelig til at øve pres på erhvervets andre udøvere.

Disse medlemmer har ingen tro på, at der under fri næring kan indføres bestemmelser, som i praksis kan modvirke noget sådant. Derimod ønsker de gerne en fri konkurrence fremmet, men fremhæver, at dette netop bedst sker ved at bevare bevillingssystemet, som giver sikkerhed for, at konkurrencebegrænsende indflydelse — indenlandsk som udenlandsk — kan hindres, og som meget vel ved opslag og uddeling af et større antal bevillinger samtidig kan administreres med sigte på en øget konkurrence.

En ophævelse af bevillingssystemet vil heller ikke løse problemet omkring det manglende byggeri af nye biografer. Bag vanskelighederne for biografbyggeriet ligger i dag flere faktorer som afgørende, således som også for andet byggeri, de høje grundpriser og enorme kurstab med deraf følgende meget store huslejer, men i ganske særlig grad den omstændighed, at biografernes ringe indtjeningsmuligheder, der er er en følge af det stærkt reducerede antal solgte billetter og de samtidigt kraftigt stigende omkostninger, herunder ikke mindst de biograferne pålagte afgifter, ikke er tillokkende for investering i biografbyggeri. Desuden bevirker den tidsmæssigt ringe udnyttelse af biograferne, at man normalt ikke kan konkurrere med byggeriet for de store forretningsvirksomheder.

Denne gruppe af udvalgsmedlemmer går herefter ind for, at bevillingssystemet bevares som grundlag for biografdriften. Efter disse medlemmers mening vil det på baggrund af de bestræbelser, der gennem filmstøtteordningen gøres for at forbedre dansk films kvalitet, også være inkonsekvent at gå bort fra en ordning for biograferne, der i det mindste indeholder visse garantier over for en total kommercialisering af filmforevisningsvirksomheden. De pågældende medlemmer finder dog, at der bør ske en vis liberalisering inden for systemet, således at det i videst muligt omfang tilpasses den situation, som biografbranchen i dag befinder sig i.

En anden gruppe af medlemmer er at den mening, at bevillingssystemet bør ophæves, da det i visse relationer kan have en hæmmende indflydelse på den ønskelige betjening af publikum, da det strider mod nutidige næringsretslige principper, og da hverken kulturelle, økonomiske eller andre hensyn taler for dets opretholdelse.

Man **har** gennem bevillingssystemet ønsket at sikre, at de personer eller institutioner, som stod for den offentlige forevisning af film, var i besiddelse af de fornødne kunstneriske og kulturelle kvalifikationer til at kunne lede biograferne under hensyntagen til filmens kulturelle funktion. Efter de pågældendes medlemmers opfattelse viser erfaringerne imidlertid, at der i dag i mange tilfælde ingen mulighed er, for at systemet i denne henseende kan virke efter sin hensigt.

Det er ikke længere i almindelighed særligt lukrativt at drive biografvirksomhed, og i et meget stort antal tilfælde melder der sig nu som ansøgere til en ledig bevilling ingen, der har særlige forudsætninger for at kunne øve en kulturel indsats ved driften af biografen. Og i de tilfælde, hvor der blandt ansøgerne er personer med sådanne forudsætninger, vil de ofte konstatere, at de økonomiske kendsgerninger sætter overordentlig snævre grænser for deres valgfrihed med hensyn til repertoire. De er efter biografloven forpligtet til at spille kunstnerisk og kulturelt værdifulde film, men vil meget ofte i realiteten kun i meget begrænset omfang kunne leve op til denne forpligtelse.

Efter disse medlemmers mening vil hensynet til en rimelig publikumsbetjening og til ønskeligheden af et varieret og alsidigt repertoire bedst kunne varetages ved, at man søger at indrette forholdene således, at de dygtigst mulige ledere tiltrækkes til biograferhvervet, og således at man mest muligt stimulerer til investeringer i biograferne. Dette vil bedst kunne opnås ved overgang til en form for fri næring.

De pågældende medlemmer mener ikke, at der er grund til at nære ængstelse for, at en sådan liberalisering vil føre til, at kunstnerisk værdifulde film bliver vist i ringere udstrækning, end det i dag er tilfældet. Der er et antagelig stadigt voksende publikum for kvalitetsfilm, og med den konkurrence, der vil blive følgen af en overgang til fri næring, må det forventes, at også dette publikums interesser vil blive tilgodeset - sandsynligvis også på steder, hvor det ikke er sket under det herskende bevillingssystem. Man henviser i øvrigt til, at erfaringerne fra en række lande med fri biografnæring, f.eks. Sverige, ikke giver holdepunkter for at antage, at forevisningen af kunstnerisk værdifulde film får ringere vilkår under et sådant system. Skulle det endelig vise sig, at der under et frinæringssystem i Danmark bliver behov for en øget indsats for forevisningen af kvalitetsfilm, vil det naturligste formentlig være, at der gennem filmfonden iværksættes yder-

ligere støtteforanstaltninger til fremme af importen og forevisningen af film af denne kategori. Et sådant behov er også konstateret under bevillingssystemet og der er som nævnt for disse medlemmer ingen grund til at antage, at behovet vil stige under et frinæringssystem - tværtimod.

Om farerne for, at der under fuldstændig fri næring skal opstå biografkæder af en sådan betragtelig størrelse, at det kan medføre en begrænsning eller indsnævring af repertoiret, har der blandt tilhængerne af, at man ophæver bevillingssystemet, været noget delte meninger. Der er imidlertid enighed blandt disse medlemmer om, at man ved den nærmere udformning af den lovmæssige ordning, der skal gælde under en eventuel fri næring, bør optage bestemmelser, der tager sigte på at modvirke skadelige kædedannelser.

De medlemmer, der går ind for en ophævelse af bevillingssystemet, har endelig ønsket at fremhæve, at dette system efter deres opfattelse har været en medvirkende årsag til, at der ikke i de senere år er igangsat nyt biografbyggeri i det omfang, det havde væreet ønskeligt. Man kan naturligvis ikke afvise, at der som fremhævet af bevillingstilhængerne, er tale om en flerhed af faktorer, der spiller ind, men man finder det utvivlsomt, at en af grundene til, at det har været meget vanskeligt at interessere kapitalstærke personer eller selskaber i en investering i nye biografer, er, at disse personer eller selskaber jo i givet fald ville være uden enhver indflydelse på, hvem der ville komme til at drive den pågældende biograf. Uanset den af filmfonden etablerede gunstige låneordning for biografer med henblik på modernisering af inventar og teknisk udstyr finder man det endvidere sandsynligt, at en del - navnlig ældre bevillingshavere — under et bevillingssystem, hvor de er uden indflydelse på, hvem der ved et evt. senere afkald på bevillingen skal efterfølge dem og derfor uden sikkerhed for at få økonomisk dækning for deres investering, vil være tilbagholdende med at foretage sådanne moderniseringer.

De pågældende medlemmer er enige om, at man også under en ordning med fri biografnæring bør have visse regulerende bestemmelser for biografdrift. Sådanne bestemmelser bør fortsat opretholdes i det omfang, de måtte være nødvendige for at sikre selvstændigheden og uafhængigheden hos de enkelte, der skal drive biografvirksomhed, og for at modvirke tendenser til monopolisering.

Som et resultat af udvalgets overvejelser kan det konstateres, at et flertal i udvalget bestående af Harry Andersen, Bach, Sv. Å. Jørgensen, Kjærgaard, Klinker, Lorentz, Lundberg, Jørgen Nielsen, Henning Rasmussen og Svane principielt er tilhængere af bevillingssystemets bevarelse, medens et mindretal i udvalget bestående af Bjerregård Jensen, Hauerslev, Hedemand, Hugo Jensen, Malmstrøm, Fl. John Olsen, Leo Schou, Weikop og Weincke principielt er tilhængere af overgang til en form for friere biografnæring.

Det af udvalget udarbejdede forslag til overgang til en form for friere biograf næring (optaget nedenfor under VI) er således kun udtryk for, hvad et flertal i udvalget (omfattende såvel tilhængere som modstandere af bevillingssystemet) ønsker skal gælde, såfremt det politisk bestemmes, at bevillingssystemet skal bortfalde.

Når forslaget er aftrykt forud for forslaget om et revideret bevillingssystem, skyldes det alene det forhold, at udvalget udtrykkeligt er blevet anmodet om at udarbejde et forslag til en ordning for fri biografnæring, mens der ikke har påhvilet det nogen tilsvarende forpligtelse med hensyn til udarbejdelse af forslag til et revideret bevillingssystem.

B. Specielle spørgsmål ved overgang til en form for friere næring

Udvalget har i forbindelse med udarbejdelsen af forslag om overgang til en form for friere biografnæring især drøftet følgende spørgsmål:

1. Hvem skal kunne drive biografvirksomhed?
2. Spørgsmålet om samdrift af biografer.
3. Spørgsmålet om kapitalanbringelsen i biograferne.
4. Beskyttelse af de hidtidige bevillingshavere.
5. Enkepension og understøttelse.

Hovedsynspunkterne i udvalget vedrørende disse spørgsmål gengives nedenfor. I øvrigt henvises til bemærkningerne til det af udvalget udarbejdede udkast til ændring af den gældende lov om film og biografer (betænkningens afsnit VI).

1. Hvem skal kunne drive biografvirksomhed?

Iflg. § 3 i loven om film og biografer af 1964 kan bevilling meddeles enkeltpersoner, kommu-

ner, filmproduktionsselskaber, Statens Filmcentral samt i særlige tilfælde landsorganisationer, hvis hovedformål er af folkeoplysende karakter.

Der har i udvalget været enighed om, at en overgang til en form for friere næringssystem i alt fald må indebære en ret for enkeltpersoner til at drive biograf, såfremt de opfylder visse objektive betingelser, og der er ligeledes enighed om, at betingelserne i den gældende lovs § 4, stk. 1, pkt. I og 2 fortsat vil kunne anvendes, således at det kræves, at de pågældende er myndige og har bopæl her i landet. Dog foreslås kravet i den gældende lov om, at de pågældende ikke må være ude af rådighed over deres bo, ændret til et krav om, at de ikke må være under konkurs. En sådan regel er i bedre overensstemmelse med principperne i den gældende næringslovgivning.

Der har ligeledes været enighed om, at der også under et system med friere næring bør kunne meddeles kommuner tilladelse til biografdrift. Desuden mener et flertal, at Det danske Filmmuseum bør sidestilles med Statens Filmcentral for så vidt angår adgang til biografdrift.

Derimod har der været betydelig uenighed i udvalget med hensyn til spørgsmålet, om man burde udvide den kreds, der skal have mulighed for at udøve biografdrift, til også at omfatte ansvarlige interessentskaber, kommanditselskaber og aktieselskaber, selv om disse ikke er filmproduktionsselskaber. Der har desuden været delte meninger om det rimelige i at bibeholde en særlig ret for landsorganisationer, hvis hovedformål er af folkeoplysende karakter, til at opnå tilladelse til biografdrift.

For så vidt angår spørgsmålet om selskabernes adgang til at drive biografvirksomhed er det blevet gjort gældende, at en sådan udvidelse i forhold til den kreds, der hidtil har kunnet opnå bevilling til biografdrift, vil kunne virke stimulerende på tilførslen af kapital til biografbranchen og derigennem muliggøre et hårdt tiltrængt nybyggeri af biografer og en forbedring af standarden i de eksisterende biografer. Over for disse synspunkter er det fra anden side i udvalget fremhævet, at de nævnte selskabers kapitalforhold uanset eventuelle regler om kontrolforanstaltninger må anses for så vanskelige at efterspore, at deres medtagelse vil medføre en betydelig risiko for kædedannelse inden for biografbranchen, hvilket igen vil være til skade for publikum.

Med hensyn til landsorganisationerne har man fra visse sider i udvalget været af den opfattelse, at såfremt man udvidede den kreds, der kunne drive biografvirksomhed, til også at omfatte ansvarlige interessentskaber, kommanditselskaber og aktieselskaber, ville det være unødvendigt at opretholde en særlig bestemmelse om landsorganisationers adgang til biografdrift, idet landsorganisationer uden vanskeligheder ville kunne etablere sig i en eller anden selskabsform, således at de derigennem kan blive berettigede til at opnå tilladelse til biografdrift.

Heroverfor er det blevet gjort gældende, at der på baggrund af den adgang, der hidtil har været for landsorganisationer til at opnå mulighed for at drive biografvirksomhed, ikke synes at være nogen rimelig grund til ved en nyordning at tvinge disse organisationer til at etablere sig i en eller anden selskabsform.

Det har ikke været muligt at opnå enighed i udvalget vedrørende spørgsmålene om de ovennævnte selskabers og landsorganisationers adgang til biografdrift.

Et flertal i udvalget går herefter ind for, at der *ikke* skal åbnes adgang for ansvarlige interessentskaber, kommanditselskaber og aktieselskaber til at få tilladelse til biografdrift. Tilladelse til biografdrift bør derimod efter flertallets opfattelse, ligesom i dag bevilling, kunne gives til selskaber for produktion af film og til landsorganisationer, hvis hovedformål er af folkeoplysende karakter. Desuden er der i udvalget flertal for, at tilladelse til biografdrift fremover også skal kunne gives til sammenslutninger, hvis hovedformål er offentlig fremvisning af film med kunstnerisk/eksperimentelt sigte.

Et mindretal i udvalget stiller forslag om, at der åbnes adgang for de nævnte selskaber til at få tilladelse til biografdrift. Dette mindretal kan heller ikke gå ind for forslaget om, at der skal kunne gives tilladelse til biografdrift til landsorganisationer, hvis hovedformål er af folkeoplysende karakter og sammenslutninger, hvis hovedformål er offentlig fremvisning af film med kunstnerisk/eksperimentelt sigte. Man finder, at flertallet med dette forslag bringer et skøn ind i tilladelsessystemet, der ellers bygger på det princip, at de betingelser, der gælder for at opnå tilladelsen, objektivt lader sig konstatere.

2. Spørgsmålet om samdrift af biografer

Loven om film og biografer af 1964 bestem-

mer i § 3, stk. 6, at ingen kan få bevilling til eller godkendelse som leder af mere end én biograf. Ministeren for kulturelle anliggender kan dog, når særlige omstændigheder taler herfor, gøre undtagelse fra denne bestemmelse.

Udvalget har indgående drøftet spørgsmålet om, hvorvidt der i forbindelse med en overgang til en form for friere biografnæring bør skabes mulighed for, at den enkelte biografindehaver kan drive mere end én biograf, enten for egen regning eller i selskabsform. Såfremt der åbnes adgang for den enkelte biografindehaver til at få tilladelse til drift af et vilkårligt antal biografer, vil dette dog efter opfattelsen hos en del af udvalgsmedlemmerne indebære en betydelig risiko for en uheldig magtkoncentration inden for branchen, og selv etableringen af mindre biografkæder vil kunne betyde en væsentlig indskrænkning i biografernes frie konkurrence med hensyn til repertoire og billetpriser. Det understreges af disse medlemmer, at opretholdelsen af den nuværende dispensationsadgang for ministeren må anses for tilstrækkelig til også fremover at sikre, at der i situationer, hvor det må anses for rimeligt, kan gives den enkelte dispensation til drift af mere end én biograf.

Fra anden side i udvalget er det fremhævet, at det må betragtes som et helt centralt punkt ved en liberalisering af biograferhvervet, at der åbnes adgang til samdrift af biografer, idet man kun ad denne vej vil kunne fremkalde en hårdt tiltrængt rationalisering inden for branchen. Man mener afgjort ikke, at de samme fordele vil kunne opnås ved opretholdelse af en dispensationsbestemmelse som den nuværende, idet opnåelse af en dispensation vil kræve en særlig ansøgning, der skal behandles af en lang række organer, kommuner, amter m.v. Mange modstridende interesser vil i så fald spille ind, og det vil blive vanskeligt, for ikke at sige umuligt, at placere biograferne på de efter branchens opfattelse rigtige steder. Frygten for dannelsen af biografkæder, der vil monopolisere biografdriften, anser man fra denne del af udvalget for stærkt overdrevet, og man peger i øvrigt på, at biograferne i et land som Sverige, hvor der findes betydelige biografkæder, ikke er af ringere standard end herhjemme; i Sverige synes desuden de udenlandske film at nå hurtigere frem til biograferne end i Danmark.

Diskussionen i udvalget har navnlig drejet sig om, hvorvidt den enkelte skulle kunne opnå én eller højst tre tilladelser til biografdrift, idet dog enkelte medlemmer har ment, at der burde være mulighed for samdrift af mere end tre biografer.

Et kompromisforslag gående ud på, at enhver skulle kunne få tilladelse til at drive 3 biografer, dog for de to senere tilladelsers vedkommende kun hvis det drejer sig om nye biografer, kunne ikke opnå tilstrækkelig tilslutning. Udvalgets flertal går herefter ind for, at der skal kunne opnås tilladelse til drift af højst 3 biografer. Ved 3 biografer må i denne forbindelse forstås 3 biograflokaler, hvad enten disse er indrettet i hver sin ejendom eller i samme ejendom (matr. nr.).

3 medlemmer blandt flertallet har taget afstand fra denne fortolkning og har givet udtryk for den opfattelse, at der inden for hver af de 3 tilladte biografer bør være mulighed for at indrette et vilkårligt antal forevisningslokaler. De pågældende medlemmer har indtaget dette standpunkt under hensyn til den udvikling, der allerede er i gang på dette område i en række europæiske storbyer.

Udvalgets øvrige medlemmer har ikke kunnet tiltræde forslaget om adgang til drift af 3 biografer, men har fremsat et mindretalsforslag, jfr. nedenfor side 49.

3. Spørgsmålet om kapitalanbringelsen i biograferne

Ifølge § 5 i film- og biograf loven af 1964 kan bevilling ikke meddeles, når der i biografen eller biografbygningen, bortset fra bevillingshaverens egen kapital, er eller agtes anbragt kapital, der direkte eller indirekte hidrører fra personer eller virksomheder, der er indehavere af, repræsentanter for eller ansatte eller kapitalinteresserede i virksomheder for produktion eller udlejning af film. Ministeren for kulturelle anliggender kan dog gøre undtagelse fra denne bestemmelse, når særlige omstændigheder taler derfor.

Formålet med denne bestemmelse har været at sikre bevillingshavernes selvstændighed i forhold til filmudlejere og filmproducenter ved at hindre dissse i at skaffe sig indflydelse på biografens drift.

Det har i udvalget været gjort gældende, at man i forbindelse med overgangen til en form for friere biografnæring burde ophæve denne begrænsning med hensyn til kapitalanbringelsen i biograferne. I den nuværende situation, hvor det er særdeles vanskeligt at få kapitalstærke kredse til at investere i et sådant byggeri på grund af den relativt dårlige forrentning af ka-

pitalen, må det forekomme uhensigtsmæssigt at hindre produktions- og udlejningsselskaber i at investere i biografernе, idet netop disse selskaber kunne have[1] særlig interesse i en sådan investering.

Fra anden side i udvalget fastholder man imidlertid nødvendigheden af ved en overgang til en form for friere biografnæring at opretholde reglen om, at produktions- og udlejningsselskaber ikke skal kunne investere i biografernе. Man fremhæver i denne forbindelse, at en ophævelse af denne begrænsning med hensyn til kapitalanbringelsen vil kunne fremme kædedannelser af indirekte vej og vil kunne bevirke, at reglen i den gældende lovs § 7, som udvalget er enig om bør opretholdes, vil blive mere eller mindre illusorisk. Ifølge denne bestemmelse må en bevillingshaver (leder) ikke ved nogen aftale være forhindret i frit og uafhængigt at bestemme over biografens repertoire og øvrige ledelse. Denne personlige uafhængighed for den enkelte biografindehaver i forhold til den øvrige branche må frygtes sat over styr, hvis man tillader anbringelse af kapital hidrørende fra filmproducenter og filmudlejere i biografernе, og der vil være særlig brug for forbudet mod disse former for kapitalanbringelse ved en overgang til fri næring, hvor man ikke længere har mulighed for at bestemme, hvem der skal drive biografernе.

Udvalget har som et kompromisforslag drøftet muligheden af at tillade anbringelse af kapital fra filmproducenter og filmudlejere i nye biografer. Der har dog ikke kunnet opnås enighed i udvalget om et sådant forslag.

Et flertal i udvalget stiller herefter forslag om, at man bevarer reglen i den gældende lovs § 5, således at tilladelse til biografdrift ikke skal kunne gives, når der uden ministerens samtykke i biografen eller biografbygningen, bortset fra biografindehaverens egen kapital er eller agtes anbragt kapital, der direkte eller indirekte hidrører fra personer eller virksomheder, der er indehavere af, repræsentanter for eller ansatte eller kapitalinteresserede i virksomheder for produktion eller udlejning af film.

Et mindretal ønsker ikke at opretholde en til den gældende lovs § 5 svarende regel. Af mindretallet har nogle medlemmer stillet forslag om, at kapital hidrørende fra filmproducenter og filmudlejere uden ministerens samtykke skal kunne anbringes alene i nybyggede biografer, medens andre foreslår, at filmproducenter og filmudlejere skal kunne anbringe kapital i såvel eksisterende som nybyggede biografer, jfr. nedenfor side 49.

4. Beskyttelse af de hidtidige bevillingshavere

Ifølge § 1 i loven af 1964 om film og biografer udpeges en bevillingshaver af ministeren for kulturelle anliggender eller amtmanden, der ligeledes skal godkende lejekontrakten med ejeren af den ejendom, hvori biografen er beliggende. Såfremt der ikke opnås enighed mellem ejer og bevillingshaver om lejevilkårene, eller bevillingsmyndigheden ikke kan godkende disse, vil ejeren herefter ikke kunne udnytte de pågældende lokaler til biografdrift. Bevillingsmyndigheden vil dog i situationer, hvor uenigheden mellem ejeren og bevillingshaveren f.eks. skyldes et urimeligt lavt lejetilbud fra bevillingshaveren, i stedet give bevillingen til en anden ansøger eller eventuelt opslå den ledig på ny. Ejeren vil imidlertid, da en biografbygning vanskeligt uden videre kan anvendes til andre formål, under det gældende system ofte være i en situation, hvor han ser sig nødsaget til at acceptere en for bevillingshaveren rimelig lejeaftale, uanset at denne måske ikke altid er tilfredsstillende set i forhold til den ved ejendommens opførelse eller erhvervelse investerede kapital.

Overgang til et system med friere biografnæring, hvorefter man - under forudsætning af opfyldelse af visse nærmere angivne betingelser - har krav på at få tilladelse til biografdrift, vil betyde, at ejerne stilles frit med hensyn til udnyttelsen af lokalerne. Dette må forventes at medføre, at en del ejere af biograflokaler selv ønsker at overtage biografen eller måske ønsker, at en anden end den hidtidige bevillingshaver skal overtage lejemålet.

Der har i udvalget været enighed om, at der på denne baggrund må sikres de nuværende bevillingshavere, som driver biograf i lejede lokaler, en vis beskyttelse, således at disse i en årrække efter en ny lovs ikrafttræden kan hindre, at lokalerne benyttes til biografdrift af andre. Dette skal dog naturligvis ikke gælde, såfremt den hidtidige bevillingshaver ophører med at drive biograf, eller hans lejemål er bragt til ophør som følge af hans misligholdelse eller hans egen opsigelse af lejeaftalen, og heller ikke såfremt retten til indsigelse er frafaldet af ham ved lejemålets indgåelse.

Der har imidlertid været diskussion om, i hvor mange år efter en ny lovs ikrafttræden man bør foreslå en sådan beskyttelse af de

nuværende bevillingshavere opretholdt. Et forslag om en overgangsperiode på 10 år fra den nye lovs ikrafttræden har nogle medlemmer fundet for vidtgående, og disse medlemmer har foreslået 5 år, svarende til den hidtidige bevillingsperiode, som en rimelig løsning. Udvalget har i denne forbindelse drøftet spørgsmålet om i stedet at skabe mulighed for goodwill erstatninger til de hidtidige bevillingshavere, som tvinges til at opgive biograf virksomheden. Spørgsmålet herom har også været drøftet med boligministeriet, men det har ikke været muligt at finde frem til en brugbar formulering af en sådan regel.

Udvalget har ikke kunnet nå til enighed i spørgsmålet om længden af den periode, hvori der bør ydes hidtidige bevillingshavere, der driver biograf i lejede lokaler, den ovennævnte beskyttelse. Et flertal i udvalget foreslår herefter en beskyttelsesperiode på 10 år fra en ny lovs ikrafttræden.

Et mindretal i udvalget ønsker kun en beskyttelsesperiode på 5 år, jfr. det herom stillede mindretalsforslag side 49.

5. Enkepension og understøttelse

Loven af 1964 om film og biografer bestemmer i § 13, at såfremt en bevillingshaver, der har haft bevilling til at drive biograf i mindst 10 år, afgår ved døden, og hans enke ikke kan opnå bevilling til biografen eller ved mandens død er fyldt 55 år, er hun berettiget til en pension, der udredes af filmfonden. Pensionen udgør en nærmere angiven procentdel af gennemsnittet af biografens overskud for de sidste 5 regnskabsår før bevillingshaverens død, beregnet i overensstemmelse med reglerne i lovens § 24 med fradrag af pålagt bevillingsafgift.

Ved overgang til et system med friere biografnæring synes der ikke at være basis for en opretholdelse af de særlige regler om enkepension, allerede fordi enken efter en biografindehaver efter forslaget vil have ret til selv at få tilladelse til biografdrift, såfremt hun er myndig, har bopæl her i landet og ikke er under konkurs. Der vil ikke som under bevillingssystemet være tale om, at enken skal konkurrere med andre om at opnå bevilling til biografen.

Udvalget har imidlertid overvejet, hvorledes der i forbindelse med gennemførelsen af fri biografnæring vil kunne skabes rimelige overgangsbestemmelser på dette område for de hidtidige bevillingshavere og deres enker. Man har som udgangspunkt haft, at retten til pension i hvert fald må bevares for enker efter bevillingshavere, som ved lovens ikrafttræden havde haft bevilling til biograf drift i over 10 år, idet disse enker må siges at have opnået en aktuel pensionsret inden den nye lovs ikrafttræden. Det spørgsmål er imidlertid blevet bragt frem, om ikke enhver mandlig biografindehaver, der har opnået bevilling inden en ny lovs ikrafttræden, må siges at have haft en berettiget forventning om, at hans ægtefælle efter 10 års forløb ville blive berettiget til en pension i tilfælde af hans død. Synspunktet har ført til, at udvalget har fundet det rimeligt at modificere kravet således at retten til pension bevares for enken efter en biografindehaver, såfremt han *1.* havde opnået bevilling til biograf drift inden den nye lovs ikrafttræden, og *2.* ved sin død i alt har drevet biograf virksomhed i mindst 10 år. Det bør dog være en forudsætning for ydelse af pension, at enken ikke selv får tilladelse til biografdrift, ligesom en allerede ydet pension må bortfalde, såfremt enken senere opnår tilladelse hertil.

I medfør af § 14 i 1964-loven kan ministeren for kulturelle anliggender med tilslutning af finansudvalget tillægge en bevillingshaver en understøttelse, såfremt den pågældende må opgive sin bevilling, fordi lejemålet til biografen mod hans ønske bringes til ophør. Det er dog en forudsætning, at den pågældende har haft bevilling til biograf drift i mindst 10 år eller har haft bevilling i mindst 5 år og tidligere i mindst 5 år har været godkendt som leder. Understøttelsen vil med tilslutning af finansudvalget efter bevillingshaverens død kunne tillægges hans enke.

Bestemmelsen blev indført i 1964 med det formål at hjælpe de bevillingshavere, der driver biograf i lejede lokaler, i den situation, hvor de mod deres eget ønske må opgive biografvirksomheden, fordi biografen af ejeren ønskes omdannet til et andet formål, som f.eks. selvbetjeningsbutik. Der har imidlertid vist sig at være betydelige vanskeligheder forbundet med afvejningen i de enkelte tilfælde af en ansøgers økonomiske forhold og omstændighederne ved bevillingens opgivelse. I de forløbne år er der kun i to tilfælde blevet tillagt understøttelse efter denne regel.

En opretholdelse af reglen ved overgang til fri biografnæring vil næppe være rimelig, men udvalget har på tilsvarende måde som med hensyn til enkepensionen fundet det rigtigt, at

der skabes visse overgangsregler til sikring af de hidtidige bevillingshavere.

7 medlemmer af udvalget har stillet forslag om, at der skulle indføres en egentlig *ret* for de hidtidige bevillingshavere til at opnå pension, hvis de mod deres ønske blev opsagt til fraflytning af biograflokalerne. De pågældende har som begrundelse for forslaget anført, at de anser det for urimeligt fortsat at anlægge en privat-økonomisk vurdering i forbindelse med tildeling af disse pensioner. Dette forslag har imidlertid ikke kunnet tiltrædes af udvalgets flertal, som ikke har ment at kunne gå ind for en regulær udvidelse af pensionsreglerne samtidig med en overgang til fri biografnæring.

Udvalgets flertal foreslår herefter en overgangsregel, hvorefter der med finansudvalgets tilslutning skal kunne tillægges en biografindehaver, der må opgive sin biografvirksomhed, fordi lejemålet mod hans ønske bringes til ophør, pension, såfremt den pågældende *1.* havde opnået bevilling til biografdrift inden den nye lovs ikrafttræden og *2.* i alt har drevet biograf i mindst 10 år.

Et mindretal i udvalget har fastholdt ønsket om en egentlig udvidelse af pensionsreglerne, jfr. nedenfor side 49.

C. Specielle spørgsmål ved en revision af bevillingssystemet

Udvalget har set det som et naturligt led *i* sit arbejde også at udarbejde et forslag til de ændringer i den gældende lov om film og biografer, som må anses for hensigtsmæssige, såfremt bevillingssystemet opretholdes. Man har i denne forbindelse især drøftet følgende spørgsmål:

1. Spørgsmålet om bevillingsmyndigheden.
2. Hvem skal kunne få bevilling til biografdrift?
3. Skal bevilling kunne gives til drift af flere biografer
4. Spørgsmålet om kapitalanbringelsen i biograferne.
5. Betinget bevillingsafkald.
6. Bevillingsafgiften.
7. Reglerne om pension og understøttelse.

Hovedsynspunkterne i udvalget vedrørende disse spørgsmål gengives nedenfor. I øvrigt henvises til bemærkningerne til det af udvalget udarbejdede udkast til en revision af bevillingssystemet (betænkningens afsnit **VII).**

1. Spørgsmålet om bevillingsmyndigheden

Ifølge § 1 i loven om film og biografer af 1964 meddeles bevilling i København, Frederiksberg, købstæderne og sådanne bymæssige bebyggelser på landet, som ved den sidst afholdte folketælling havde mere end 5.000 indbyggere, af ministeren for kulturelle anliggender og i øvrigt af amtmanden. Bestemmelsen, der er i overensstemmelse med den tilsvarende regel i biograf loven af 1938, blev ved første fremsættelse af forslaget til lov om biografer i april 1963 foreslået ændret således, at ministeren for kulturelle anliggender blev bevilgende myndighed i alle kommuner med over 5.000 indbyggere, og amtmændene i alle de øvrige kommuner — altså foruden i det overvejende antal landkommuner også i de mindre købstadskommuner. Ved den endelige udformning af loven 1964 opretholdt man imidlertid den hidtidige regel og imødekom derved et af Den danske Købstadforening fremført ønske om at stille ændringer i kompetencefordelingen i bero, indtil kommunallovskommissionen havde udarbejdet forslag til en generel løsning af problemerne i forbindelse med den ændrede kommuneinddeling.

Udvalget har drøftet, hvorvidt man i forbindelse med den forestående revision af loven om film og biografer af 1964 bør overveje en centralisering af bevillingsmyndigheden, således at alle bevillinger meddeles af ministeren for kulturelle anliggender. En sådan bestemmelse ville sikre en ensartet bevillingspraksis, og det lokale kendskab, som eventuelt skulle motivere en opretholdelse af amtmændene som bevillingsmyndighed, vil efter udvalgets opfattelse i fornødent omfang blive tilgodeset gennem de høringer af amt, kommune og politimester, som foretages af kulturministeriet inden udstedelse af en bevilling.

Udvalget skal derfor stille forslag om, at der sker en centralisering af bevillingsmyndigheden, således at alle bevillinger fremtidig udstedes af ministeren for kulturelle anliggender. Udvalget forudsætter dog, at forslaget inden endelig fremsættelse gøres til genstand for en drøftelse med repræsentanter for amterne.

2. Hvem skal kunne få bevilling til biografdrift?

Bevilling til biografdrift kan som tidligere nævnt ifølge loven om film og biografer af 1964 meddeles enkeltpersoner, kommuner, her i lan-

det hjemmehørende filmproduktionsselskaber, Statens Filmcentral og i særlige tilfælde landsorganisationer, hvis hovedformål er af folkeoplysende karakter.

Selv om man opretholder bevillingssystemet har man fundet det rimeligt at drøfte spørgsmålet, om det må anses for hensigtsmæssigt at åbne mulighed for, at bevilling kan gives til ansvarlige interessentskaber, kommanditselskaber og aktieselskaber, selv om disse ikke er filmproduktionsselskaber. Således som den økonomiske situation har udviklet sig for biograferne i det sidste årti, kan det konstateres, at biografdrift i dag må betragtes som økonomisk meget risikabel og belastende, ikke mindst for enkeltpersoner. En del af udvalgets medlemmer finder, at det ikke fortsat kan være rimeligt at afskære de ovenfor nævnte selskaber fra at opnå biografbevilling. En ændring af reglerne på dette punkt vil efter disse medlemmers opfattelse også kunne have en gunstig indflydelse på muligheden for at få bygget nye biografer.

Fra andre sider i udvalget har man givet udtryk for stærk betænkelighed ved at åbne adgang for ansvarlige interessentskaber, kommanditselskaber og aktieselskaber til at opnå biografbevilling, ud fra den betragtning, at det ofte vil være vanskeligt at efterspore, hvorfra sådanne selskabers kapital stammer. Det har i denne forbindelse været drøftet, at man eventuelt kunne begrænse selskabernes adgang til at opnå bevilling til at gælde i de situationer, hvor det drejede sig om etablering af nye biografer. Man ville herved mindske faren for kædedannelser og samtidig skabe et incitament for selskaberne til at give sig i kast med biografbyggeri.

Der har imidlertid ikke i udvalget kunnet opnås enighed i spørgsmålet om, hvorvidt man skal udvide den kreds, der i dag kan få bevilling, til også at omfatte ansvarlige interessentskaber, kommanditselskaber og aktieselskaber.

Et flertal i udvalget fastholder herefter som sit standpunkt, at der *ikke* bør åbnes adgang for de nævnte selskaber til at få bevilling til biografdrift. Flertallet ønsker således, at det fortsat kun skal være den i den gældende lovs § 3, stk. 1, nævnte kreds, der skal kunne få bevilling til biografdrift, idet det dog foreslås, at Det danske Filmmuseum sidestilles med Statens Filmcentral for så vidt angår adgangen til at opnå biografbevilling, og at sammenslutninger hvis hovedformål er offentlig fremvisning af film med kunstnerisk/eksperimentelt sigte også i særlige tilfælde skal kunne få bevilling til biografdrift.

Et mindretal i udvalget stiller forslag om, at der åbnes adgang for ansvarlige interessentskaber, kommanditselskaber og aktieselskaber **til** at få bevilling til biografdrift, jfr. det herom stillede ændringsforslag nedenfor side 70.

3. Skal bevilling kunne gives til drift af flere biografer?

Således som biografbevillingssystemet til stadighed har været udformet, har som hovedregel ingen kunnet få bevilling til drift af mere end 1 biograf. Film- og biograf lo ven af 1964 opretholdt dog den i 1938-loven indeholdte bemyndigelse for ministeren til at dispensere fra denne regel under særlige omstændigheder, hvilket indtil da kun var sket for enkelte landbiografers vedkommende, hvor man havde givet samme person bevilling til at drive biograf i to — eller i et enkelt tilfælde flere - nær hinanden beliggende landsbyer.

Siden gennemførelsen af loven om film og biografer i 1964 er der imidlertid inden for biografbranchen sket en udvikling, som må give anledning til en overvejelse af, om det vil være ønskeligt i noget større omfang at åbne mulighed for, at en bevillingshaver kan opnå bevilling til drift af mere end 1 biograf. De stigende økonomiske vanskeligheder for biograferne bl.a. i forbindelse med fjernsynets hurtige vækst i de senere år har medført, at muligheden for en rationalisering af branchen gennem eventuel samdrift af flere biografer **er** trådt stærkere frem. Et andet moment, som er kommet frem siden 1964-lovens gennemførelse, er etableringen af de såkaldte »art cinemas« - flere bevillingshavere har i de senere år ønsket at etablere sådanne biografer i tilslutning til deres almindelige biograf, og kulturministeriet har foreløbig i 2 tilfælde givet dispensation i medfør af bestemmelsen i § 3, stk. 6, i 1964-loven til bevillingshavere, således at disse foruden den almindelige biograf kan drive en art cinema.

På denne baggrund har udvalget drøftet, hvorvidt man i forbindelse med en revision af det nuværende bevillingssystem bør åbne mulighed for, at samdrift af biografer i mere udstrakt grad kan finde sted. En del af udvalget har således foreslået, at der indføres en regel, hvorefter der kan gives bevilling til drift af i alt 3 biografer, idet det har været anført, at de be-

tænkeligheder mod samdrift, der kan rejses under et system med fri næring, i hvert fald ikke kan gælde her, hvor muligheden for samdrift helt vil afhænge af bevillingsmyndigheden. Det har været drøftet, hvorledes en sådan regel i givet fald kunne administreres, og man har overvejet etablering af en geografisk begrænsning, således at der f.eks. ikke skulle kunne gives bevilling til 3 biografer i samme område eller eventuelt en begrænsning ud fra biografernes kapacitet, således at der kun skulle gives bevilling til f.eks. 1 større og 2 mindre biografer.

Fra anden side i udvalget har man gjort gældende, at en udvidelse som den foreslåede ville betyde en alt for stor magtstilling til dem, der drev 3 biografer. Skulle man overhovedet foretage en udvidelse i forhold til den gældende regel, måtte det i hvert fald ske på en sådan måde, at muligheden for at opnå bevilling til drift af mere end 1 biograf kun skulle være til stede, når det drejede sig om nye biografer.

Der har ikke i udvalget kunnet opnås enighed om dette spørgsmål, og et flertal i udvalget stiller herefter forslag om, at man indfører en regel, hvorefter der kan gives bevilling til drift af ialt 3 biografer. Også her bør efter flertallets opfattelse ved 3 biografer forstås 3 biograflokaler, hvad enten disse er indrettet i hver sin ejendom eller inden for samme matr. nr.

3 medlemmer blandt flertallet har - på samme måde som ved forslaget om overgang til en form for friere næring - taget afstand fra denne fortolkning og foreslået, at der inden for hver af de 3 tilladte biografer burde være adgang til at indrette et vilkårligt antal fremføringssale.

Et mindretal i udvalget har fremsat forslag om opretholdelse af den hidtidige regel, hvorefter der kun kan gives bevilling til drift af 1 biograf, jfr. nedenfor side 70.

4. **Spørgsmålet** om **kapitalanbringelse i biograferne**

Efter reglerne i 1964-loven er der som ovenfor nævnt ingen mulighed for at meddele bevilling til drift af en biograf, såfremt der i den pågældende biograf eller biografbygning, bortset fra bevillingshaverens egen kapital, er eller agtes anbragt kapital, der direkte eller indirekte hidrører fra personer eller virksomheder, der er indehavere af, repræsentanter for eller ansatte eller kapitalinteresserede i virksomheder for produktion eller udlejning af **film.**

Spørgsmålet om ophævelse af denne begrænsning i filmproducenters og udlejeres mulighed for kapitalanbringelse i biograferne, selvom man opretholder bevillingssystemet, har været drøftet indgående i udvalget, og det er den almindelige opfattelse, at ophævelsen af reglen antagelig vil virke som en hårdt tiltrængt stimulans for byggeriet af nye biografer. Ophævelsen af reglen ville dog også efter en del af udvalgsmedlemmernes mening skabe en betydelig fare for kædedannelser inden for branchen med deraf følgende risiko for en forringelse af repertoiret til skade for publikum. Udvalget har drøftet muligheden af at formulere en regel, hvorefter en bevillingshaver eller leder - bortset fra sædvanlig anbringelse af kapital i biografen eller biografbygningen - ikke uden godkendelse af ministeren for kulturelle anliggender måtte modtage økonomisk støtte, der direkte eller indirekte hidrørte fra personer eller virksomheder, der er indehavere af, repræsentanter for eller ansatte eller kapitalinteresserede i virksomheder for produktion eller udlejning af film. Hensigten med dette forslag skulle være at åbne mulighed for, at der af filmproducenter og -udlejere kunne foretages »sædvanlig kapitalanbringelse« i biograferne.

Udvalget har imidlertid været betænkelig ved indførelse af en sådan regel, idet den synes at indeholde betydelige muligheder for omgåelse, f.eks. gennem oprettelse af særlige finansieringsselskaber, som lovligt ville kunne yde lån til bevillingshaverne. Reglen ville desuden utvivlsomt skabe betydelige administrative problemer, idet en grænse mellem normal og unormal kapitalanbringelse vanskeligt vil kunne drages i forbindelse med f.eks. langstrakt kapitalanbringelse, lavt forrentede pantebreve og lempelige afdragsvilkår.

Ud fra disse betragtninger er udvalget nået til den opfattelse, at der i forbindelse med revisionen af loven om film og biografer af 1964 under forudsætning af bevillingssystemets bevarelse bør ske en ophævelse af reglen i § 5 i 1964-loven, således at kapital hidrørende fra filmproducenter og filmudlejere herefter frit skal kunne anbringes i biograferne.

5. **Betinget bevillingsafkald**

Således som reglerne for udstedelse af biografbevillinger er formuleret i loven af 1964, har en bevillingshaver, selvom han driver biograf i egen ejendom, ingen indflydelse på spørgsmålet om, hvem der skal overtage hans

bevilling i det tilfælde, hvor han måtte ønske at afgive denne på grund af alder, svagelighed eller af anden årsag. Resultatet er, at en sådan bevillingshaver ofte vil nære betænkelighed ved at give afkald på sin bevilling, idet et afkald vil være bindende for ham, uanset om han med den nye bevillingshaver kan opnå en acceptabel aftale om salg eller udlejning af ejendommen.

Det er i udvalget den almindelige opfattelse, at dette forhold er uhensigtsmæssigt og i mange tilfælde vil kunne virke hæmmende på et generationsskifte i biografbranchen. Man foreslår derfor indført en bestemmelse, hvorefter en bevillingshaver skal kunne gøre sit afkald på bevillingen betinget, således at hans bevilling fortsat skal gælde, såfremt han ikke kan nå til enighed med den af bevillingsmyndigheden udpegede efterfølger om vilkårene for overtagelsen af biografen.

Adgangen til at give et sådant betinget afkald på bevillingen bør dog efter udvalgets opfattelse, medmindre særlige omstændigheder foreligger, begrænses til én gang i løbet af en bevillingsperiode (5 år). Man ønsker derved at forhindre, at en bevillingshaver, hvis han ikke kan nå til enighed med den af bevillingsmyndigheden udpegede efterfølger, skal kunne forlange bevillingen opslået flere gange efter hinanden, i håb om at den af bevillingsmyndigheden først udpegede efterfølger vil afholde sig fra at søge ved senere opslag, hvorved bevillingssystemet ville blive illusorisk.

Fra en enkelt side i udvalget har det været foreslået, at reglen blev udvidet, således at betinget afkald kunne gives flere gange inden for samme periode. Forslaget herom har været motiveret med ønsket om at tage særligt hensyn til ældre bevillingshavere for derigennem at fremme generationsskiftet. Udvalget har dog ikke fundet det rigtigt at udvide reglen på denne måde, men finder, at bevillingsmyndighedens adgang til at fravige bestemmelsen under særlige omstændigheder i så henseende vil være tilstrækkelig.

6. Bevillingsafgiften

Ved biograf loven af 1922 blev der pålagt bevillingshaverne en fast årlig afgift, hvis størrelse afhang af det årlige antal forestillinger og billetprisernes størrelse. Afgiften tilfaldt statskassen med 2/3 og vedkommende kommune med 1/3.

Ved loven af 1938 indførtes bevillingsafgiften i sin nuværende form som en afgift beregnet af overskuddet, og bundgrænsen for betaling af denne afgift fastsattes til 12.000 kr., således at der af overskud mellem 12.000 og 13.000 kr. betaltes 20 pct., hvorefter afgiften steg progressivt, så der af overskud udover 35.000 kr. betaltes 11.750 kr af de 35.000 kr. og 65 pct. af resten.

Efter forhøjelse af skalaen for betaling af bevillingsafgift i 1955 og 1960 blev de gældende satser for bevillingsafgiften fastsat i § 24 i loven af 1964 om film og biografer. Ifølge denne bestemmelse skal bevillingsafgift svares af biografer, hvis årlige overskud overstiger 40.000 kr. Afgiften andrager 15 pct. af overskuddet fra 40.000 kr. til 50.000 kr., 30 pct. af overskuddet fra 50.000 kr. til 60.000 kr. og 60 pct. af resten.

Ved opgørelsen af biografens årlige overskud i relation til bevillingsafgiften skal medregnes samtlige indtægter, der direkte eller indirekte er afledt af bevillingen. Denne regel er nærmere fortolket i den af ministeriet for kulturelle anliggender udstedte bekendtgørelse af 21. december 1964 om billet- og bevillingsafgift af filmforevisninger, hvori det er fastsat (§15, stk. 1 og 2), at indtægter af bl.a. salg fra chokoladekiosker medregnes i biografernes overskud.

De i årenes løb foretagne reguleringer af satserne for betaling af bevillingsafgift må ses på baggrund af den prismæssige udvikling og den skete forringelse af pengenes værdi. Der har i udvalget stort set været enighed om, at der også fremover bør ske en regulering af satserne for betaling af bevillingsafgift i takt med den prismæssige udvikling i det øvrige samfund. Udvalget vil finde det hensigtsmæssigt, at reglerne om bevillingsafgiften ændres, således at en regulering af satserne fremtidig sker automatisk med et bestemt beløb for hver 1 point, hvormed reguleringspristallet måtte overstige pristallet ved bestemmelsens ikrafttræden. Et flertal i udvalget finder, at en regulering af bundgrænsen med 400 kr. (= 1 pct. af 40.000 kr.) for hver 1 point stigning i reguleringspristallet vil være rimeligt, og man forestiller sig de øvrige grænser (50.000 kr. og 60.000 kr.) forhøjet med samme beløb, således at den nuværende afstand på 10.000 kr. mellem de forskellige afgiftssatser bevares.

Efter ønske fra enkelte medlemmer har udvalget drøftet spørgsmålet om helt at lade bevillingsafgiften falde bort. Argumentet herfor skulle være, at den økonomiske situation for bevillingshaverne har ændret sig så væsentligt,

at de motiver, som lå bag indførelsen af bevillingsafgiften, ikke mere er til stede, og at en opretholdelse af bevillingsafgiften derfor ikke kan være rimelig. Heroverfor står imidlertid det synspunkt, at der sålænge bevillingssystemet opretholdes, trods alt er tale om et monopol for bevillingshaverne, som det kan være rimeligt at forlange en modydelse for i de tilfælde, hvor en biografs overskud er af en vis størrelse. En afskaffelse af bevillingsafgiften vil desuden kun betyde en hjælp for de store biografer med store indtægter - ønsker man at hjælpe de biografer, som i dag er de økonomisk dårligst stillede, må det ske på anden måde, eventuelt ved en regulering af billetafgiften.

Udvalget har drøftet reglerne for beregningen af biografernes overskud i relation til bevillingsafgiften. Justitsministeriets biografudvalg af 1947 kunne i det væsentlige beskrive den igennem årene fastlagte afgiftsberegningspraksis ved i sit udkast til en ny biograflov at angive, at man ved det årlige overskud forstod nettoindtægten ved biografvirksomheden opgjort efter reglerne for opgørelse af skat. Denne fremgangsmåde kunne imidlertid ikke følges ved udarbejdelsen af forslaget til loven om film og biografer i 1963. De i lovene af 6. juli 1957 om skattefrie afskrivninger og om investeringsfonds med senere ændringer indeholdte regler ville nemlig, kombineret med en foreslået opretholdelse af 1938-lovens regel om beregning af overskuddet som et gennemsnit af overskuddet for de 3 sidste regnskabsår, have givet bevillingshaverne mulighed for i meget betydelig grad at unddrage filmfonden indtægter gennem en regulering af de enkelte års overskud. I forslaget til lov om film og biografer blev derfor optaget en særlig afskrivningsregel, hvorefter »afskrivning på maskiner og inventar foretages i forhold til anskaffelsessummen med lige store årlige beløb«. Denne bestemmelse blev opretholdt ved gennemførelsen af lov nr. 155 af 27. maj 1964 om film og biografer, uanset at man under behandlingen af lovforslaget opgav at videreføre 1938-lovens regel om beregning af overskuddet som et gennemsnit af overskuddet for de 3 sidste regnskabsår. Den nærmere udformning af den særlige afskrivningsregel i § 24 i 1964-loven har været overladt til administrativ praksis. I praksis har man godkendt en afskrivning på 10 pct. årlig af anskaffelsessummen - for tæpper og løbere, der slides særlig hurtigt, dog 20 pct. årlig. Maskiner og inventar kan således i løbet af en 10 års (tæpper og løbere 5 års) periode nedskrives til 0. I anskaffelsesåret kan kun foretages en forholdsmæssig afskrivning i forhold til den periode, hvori materiellet har tilhørt bevillingshaveren, og i afhændelsesåret på samme måde kun for tiden indtil afhændelsen. Småanskaffelser - normalt op til 800 kr. - kan afskrives fuldt ud i anskaffelsesåret. Sælges maskiner og inventar for et større beløb end den nedskrevne værdi, er gevinsten ikke afgiftspligtig. Sælges de for et mindre beløb end den nedskrevne værdi, kan tabet fradrages i biografens driftsregnskab.

De gældende regler om skattefri afskrivninger findes i bekendtgørelse nr. 260 af 26. juni 1968 af lov om skattemæssige afskrivninger m.v. Ifølge disse bestemmelser kan der hvert år foretages afskrivning med indtil 30 pct. af saldoværdien, dvs. værdien af virksomhedens samtlige maskiner m.v. ved forrige indkomstårs udløb med tillæg af anskaffelsessummen for maskiner m.v., der er anskaffet, og med fradrag af salgssummen for maskiner m.v., der er solgt i indkomstårets løb. Værdien kan således aldrig nedskrives til 0. Hvis en skattepligtig i årets løb sælger en maskine til en lavere pris end den nedskrevne værdi, kan han vælge at fradrage tabet i sin indkomst og kan i så fald ikke foretage nogen afskrivning i salgsåret på denne maskine. Anskaffelsessummen for maskiner, hvis levealder må antages ikke at overstige tre år, eller hvis anskaffelsespris er under 800 kr., kan fradrages fuldt ud i anskaffelsesåret.

Udvalget har sammenholdt de to afskrivningsformer og er af den opfattelse, at der ikke foreligger tilstrækkelig begrundelse for at opretholde en særlig afskrivningsregel i relation til beregningen af bevillingsafgiften, ikke mindst fordi 1938-lovens regel om beregning af overskuddet som et gennemsnit af overskuddet for de 3 sidste regnskabsår i sin tid udgik af det endelige forslag til loven om film og biografer, hvorved motiveringen for en særlig afskrivningsregel må siges at være bortfaldet.

Man foreslår derfor, at bestemmelsen ophæves, således at de til enhver tid gældende skattemæssige afskrivningsregler herefter også skal finde anvendelse ved beregningen af bevillingsafgiften. Dette vil bevirke, at der ikke som hidtil skal udarbejdes to regnskaber - ét til skattevæsenet og ét til filmfonden - og vil desuden i visse tilfælde kunne anspore til en hurtigere modernisering af biografernes udstyr.

Udvalget har endelig drøftet spørgsmålet om, hvorvidt det vil være rimeligt fortsat at opretholde bestemmelsen i den gældende lovs § 24, stk. 3, hvorefter man ved opgørelsen af biografens overskud i relation til beregning af bevillingsafgiften skal medregne samtlige indtægter, der direkte eller indirekte er afledt af biografbevillingen.

Der er i udvalget enighed om, at indtægter af chokoladekiosker, cigarkiosker, grillbarer o.lign. har en så perifer forbindelse med den biografvirksomhed, der drives i henhold til en biografbevilling, at det må forekomme rimeligt at holde en sådan indtægt uden for biografens regnskab i relation til beregning af bevillingsafgiften.

Et flertal i udvalget er imidlertid af den opfattelse, at ikke blot disse indtægter, men også alle andre former for biindtægter bør holdes uden for opgørelsen af biografens overskud, således at alene indtægter, der direkte hidrører fra billetsalget, medregnes i det overskud, hvoraf bevillingsafgiften beregnes. Flertallet stiller desuden forslag om, at bevillingsafgiften for overskud over 60.000 kr., nedsættes fra 60 pct. til 50 pct.

Et mindretal i udvalget har ikke kunnet tiltræde disse forslag jfr. herom nedenfor side 71.

Et enkelt medlem i udvalget har fremsat forslag om afskaffelse af bevillingsafgiften, jfr. ligeledes nedenfor side 71.

7. Reglerne om pensioner og understøttelser

Loven om film og biografer af 1964 indeholder i § § 13 og 14 nærmere regler om pension til enker efter bevillingshavere og understøttelse til bevillingshavere, som må opgive bevillingen, fordi lejemålet til biografen mod den pågældendes ønske bringes til ophør. Derimod har der ikke efter den hidtidige biograflovgivning været nogen mulighed for, at ældre bevillingshavere, som ønskede at trække sig ud af biografdriften, kunne gøre dette mod til gengæld at få en eller anden form for pension.

Udvalget har overvejet, hvorvidt det må anses for hensigtsmæssigt, at der ud over den nuværende pensionsadgang for enker åbnes adgang for bevillingshavere til, når de har nået en bestemt alder, at give afkald på deres bevilling mod at blive berettigede til en pension, der udredes af filmfonden. Formålet med en sådan bestemmelse skulle i første række være at befordre et generationsskifte blandt bevillingshaverne. Mange ældre bevillingshavere ville formentlig benytte sig af en sådan mulighed for at få pension, og dette vil skabe plads for yngre kræfter, som måske bedre kan præstere den arbejdsindsats, som i dag kræves for at drive en biograf på tilfredsstillende måde.

Spørgsmålet er imidlertid, hvilke vilkår der må stilles, for at en bevillingshaver kan få adgang til pension, såfremt han giver afkald på sin bevilling. Et flertal i udvalget er af den opfattelse, at det i hvert fald må kræves, at bevillingshaveren har nået en fremskreden alder, og man har i denne forbindelse drøftet, om grænsen bør sættes ved 67 år eller forhøjes til 70 år. Resultatet er blevet, at man finder det mest hensigtsmæssigt at sætte grænsen ved 67 år, som i dag må siges at være den almindelige pensionsalder i Danmark. Det kan dog næppe være rimeligt at formulere en regel, hvorefter enhver bevillingshaver, når han er fyldt 67 år, kan give afkald på sin bevilling mod en pension fra filmfonden. Det må samtidig kræves, at den pågældende har haft bevilling til at drive biograf i en længere årrække og således virkelig har haft et tilhørsforhold til branchen, som gør det rimeligt, at der ydes en pension netop af filmfondens midler.

Et flertal i udvalget foreslår herefter indført en regel, hvorefter en bevillingshaver, som er fyldt 67 år, og som har haft bevilling til at drive biograf i mindst 10 år, såfremt han ønsker at give afkald på sin bevilling, skal kunne få en pension, der udredes af filmfonden. Samme adgang til pension bør efter flertallets opfattelse åbnes for ledere af biografer, der ikke drives af enkeltpersoner, når disse er fyldt 67 år og har været godkendt som ledere i mindst 10 år. Pensionerne bør beregnes efter tilsvarende regler som enkepensionen. Denne har efter 1964-loven hidtil udgjort 1/4 – eller hvis bevillingshaveren har drevet biograf i mindst 15 år – 1/3 af gennemsnittet af biografens overskud for de sidste 5 år. Pensionen har dog iflg. loven højst kunnet andrage 10.200 kr. årlig. De nævnte største- og mindstebeløb har hidtil været reguleret i overensstemmelse med reglerne i lov nr. 154 af 7. juni 1958 om lønningen m.v. til statens tjenestemænd.

Efter gennemførelsen af den nye tjenestemandslov, som trådte i kraft den 1. juli 1969, er disse henvisningsbestemmelser imidlertid uanvendelige, og det vil derfor være nødvendigt, at der i samråd med lønnings- og pensions-

VED

ministeriet fastlægges et ændret beregnings- og reguleringsgrundlag for disse pensioner. Ved udformningen af de nye regler om pension må afgørende vægt lægges på, at der ikke sker nogen forringelse af pensionsordningen i forhold til de hidtil gældende regler.

Udvalget foreslår desuden, at pensionsreglerne ændres således, at også den efterlevende ægtefælle efter en kvindelig bevillingshaver (leder) får mulighed for at opnå pension. Dette vil være i overensstemmelse med princippet om ægtefællepension, som er genenmført i den nye tjenestemandslov.

Et mindretal har ikke kunnet tiltræde den foreslåede udvidelse af pensionsreglerne, jfr. nedenfor side 71.

VI. Udvalgets udkast til ændring af lov nr. 155 af 27. maj 1964 om film og biografer

(Overgang til en form for friere biografnæring)

Forslag	Gældende lov
Kapitel 1.	*Kapitel 1.*
Tilladelse til biograf drift.	*Biograf bevillinger.*
§ 1. Offentlig forevisning af film (biografdrift) må kun ske efter tilladelse, der gives af ministeren for kulturelle anliggender i overensstemmelse med bestemmelserne i §§ 2-7.	*§ 1.* Offentlig forevisning af film må kun ske i henhold til bevilling på de i bevillingen nærmere angivne vilkår. Bevilling meddeles i København, Frederiksberg, købstæderne og sådanne bymæssige bebyggelser på landet, som ved den sidst afholdte almindelige folketælling havde mere end 5.000 indbyggere, af ministeren for kulturelle anliggender og i øvrigt af amtmanden.
Biografdrift må først påbegyndes, når tilladelse er meddelt.	
Stk. 2. Ministeren kan dog bestemme, at visse former for biografdrift kan udøves uden den i stk. 1 omhandlede tilladelse og kan fastsætte vilkårene herfor.	Stk. 2. Ministeren kan bestemme, at visse kategorier af filmforevisninger kan finde sted uden bevilling, og kan fastsætte vilkårene herfor.
	Stk. 3. Bevillingen gives til udnyttelse inden for et bestemt stedligt område og skal indeholde angivelse af, hvor stort et antal pladser biografen højst må rumme.
§ 2. Tilladelse til biografdrift i henhold til § 1, stk. 1, skal gives, når betingelserne i §§ 3-7 er opfyldt, og det er godtgjort, at ansøgeren har eller kan forvente at få rådighed over de lokaler, hvorfra biografdriften skal udøves. Tilladelsen meddeles til udnyttelse i en bestemt i tilladelsen angivet ejendom.	*§ 2.* Bevilling meddeles for en periode af 5 år Stk. 2. Bortset fra fornyelse af en udløbet bevilling og overførsel af en gældende bevilling til andre lokaler inden for samme kommune må de i § 3, stk. 1, nr. 1-3 og 5, nævnte bevillinger kun meddeles efter forudgående opslag.
§ 3. Tilladelse til biografdrift kan meddeles: 1) Enkeltpersoner. 2) Kommuner. 3) Her i landet hjemmehørende selskaber for produktion af film.	*§ 3.* Bevilling kan meddeles: 1) Enkeltpersoner. 2) Kommuner. 3) Her i landet hjemmehørende selskaber for produktion af film.

4) Statens Filmcentral og Det danske Filmmuseum.
5) Landsorganisationer, hvis hovedformål er af folkeoplysende karakter og sammenslutninger, hvis hovedformål er offentlig fremvisning af film med kunstnerisk/eksperimentelt sigte.

4) Statens Filmcentral og
5) i særlige tilfælde landsorganisationer, hvis hovedformål er af folkeoplysende karakter.

Stk. 2. Når bevilling gives til en enkelt person, der er filmproducent, kan bevillingen betinges af, at bevillingshaveren opretholder en nærmere fastsat produktion af kulturelt og kunstnerisk værdifulde film.

Stk. 3. Når bevilling gives til en kommune, skal bevillingen betinges af, at overskuddet anvendes til kulturelle formål efter godkendelse af ministeren for kulturelle anliggender.

Stk. 4. Når bevilling gives til et produktionsselskab, skal bevillingen betinges på den i stk. 2 angivne måde. Drives produktionsselskabet under aktieselskabsform, skal det optages som vilkår i bevillingen, at aktierne skal lyde på navn, og at transporter, pantsætninger og andre dispositioner over aktierne skal være noteret i selskabets bøger.

Stk. 5. Bevillinger til kommuner, produktionsselskaber, landsorganisationer eller Statens Filmcentral skal betinges af, at biografens leder og den med hensyn til hans ledelse af biografen trufne aftale godkendes af den myndighed, der har udfærdiget bevillingen.

§ 4. Enkeltpersoner skal for at kunne få tilladelse

1) have bopæl er i landet,
2) være myndige,
3) ikke være under konkurs.

Stk. 2. Når tilladelse gives til et produktionsselskab, der drives under aktieselskabsform skal det optages som vilkår i tilladelsen, at aktierne skal lyde på navn, og at transporter, pantsætninger og andre dispositioner over aktierne skal være noterede i selskabets bøger.

Stk. 3. Ingen, der inden for de sidste 5 år har fået frataget en tilladelse til biografdrift i henhold til § 10, stk. 2, kan opnå tilladelse til biograf drift i henhold til § 1, stk. 1, eller ansættes som leder, jfr. § 5.

§ 4. Meddelelse af bevilling til enkeltpersoner kan kun ske, når vedkommende

1) har fast bopæl her i landet,
2) er myndig,
3) ikke er ude af rådighed over sit bo,
4) skønnes at være i besiddelse af de nødvendige kulturelle og forretningsmæssige forudsætninger for at kunne lede den pågældende biograf på forsvarlig måde.

§ 5. Er tilladelse til biografdrift meddelt en enkeltperson, og denne antager en leder til at forestå driften, skal lederen opfylde betingelserne i stk. 2 og § 4, stk. 1 og 2.

Når tilladelse til biografdrift meddeles andre end enkeltpersoner, skal tilladelsen betinges af, at der antages en leder, der opfylder de foran nævnte betingelser. Der skal gives ministeriet

(§ 4). Stk. 2. Godkendelse som leder af en biograf, jfr. § 3, stk. 5 og § 7, stk. 2, kan kun meddeles en person, der

1) opfylder betingelserne i stk. 1.
2) ikke er indehaver af, repræsentant for eller ansat eller kapitalinteresseret i virksomheder for produktion eller udlejning af film.

for kulturelle anliggender meddelelse om, hvem der antages som leder.

Stk. 2. En person, der antages som leder af en biograf, må ikke være indehaver af, repræsentant for eller ansat eller kapitalinteresseret i virksomheder for produktion eller udlejning af film. Dette gælder dog ikke ledere af biografer hvortil tilladelsen til biografdrift indehaves af Statens Filmcentral, Det danske Filmmuseum eller et produktionsselskab.

Stk. 3. Bestemmelsen i stk. 2, nr. 2 gælder ikke ledere af biografer, hvortil bevilling indehaves af Statens Filmcentral eller et produktionsselskab.

§ 6. Ingen af de i § 3, nr. 2-5 omhandlede kommuner, selskaber, organisationer m.v. kan få tilladelse til drift af mere end 3 biografer. Ligeledes kan ingen enkeltperson deltage i driften af mere end 3 biografer som indehaver af en tilladelse eller som leder.

(§ 3). Stk. 6. Ingen kan få bevilling til eller godkendelse som leder af mere end én biograf. Ministeren kan dog gøre undtagelse fra denne bestemmelse, når særlige omstændigheder taler herfor.

§ 7. Tilladelse til biografdrift kan ikke meddeles, når der uden ministerens samtykke i biografen eller biografbygningen, bortset fra biografindehaverens egen kapital, er eller agtes anbragt kapital, der direkte eller indirekte hidrører fra personer eller virksomheder, der er indehavere af, repræsentanter for eller ansatte eller kapitalinteresserede i virksomheder for produktion eller udlejning af film.

Stk. 2. Indehaveren af tilladelsen eller den antagne leder må ikke uden godkendelse fra ministeren modtage økonomisk støtte, der direkte eller indirekte hidrører fra de i stk. 1 nævnte personer eller virksomheder, herunder usædvanlig kreditgivning eller kaution.

§ 5. Bevilling kan ikke meddeles, når der i biografen eller biografbygningen bortset fra bevillingshaverens egen kapital, er eller agtes anbragt kapital, der direkte eller indirekte hidrører fra personer eller virksomheder, der er indehavere af, repræsentanter for eller ansatte eller kapitalinteresserede i virksomheder for produktion eller udlejning af film. Ministeren for kulturelle anliggender kan gøre undtagelse fra denne bestemmelse, når ganske særlige omstændigheder taler derfor.

Stk. 2. Bevillingshaveren eller lederen må ikke uden bevillingsmyndighedernes godkendelse modtage økonomisk støtte, der direkte eller indirekte hidrører fra de i stk. 1 nævnte personer eller virksomheder, herunder usædvanlig kreditgivning eller kaution.

§ 8. Indehaveren af tilladelsen eller den antagne leder skal personlig lede biografvirksomheden. Han må ikke ved nogen aftale være forhindret i frit og uafhængigt at bestemme over biografens repertoire eller iøvrigt være begrænset i sin ledelse af biografen.

Stk. 2. Indehaveren af tilladelsen skal drive biografvirksomheden for egen regning.

§ 7. Bevillingshaveren (lederen) skal personlig varetage biografens ledelse og bærer ansvaret for, at biografen drives på forsvarlig måde og er tidssvarende indrettet. Det påhviler bevillingshaveren (lederen) ved valg af film at drage omsorg for, at kulturelt og kunstnerisk værdifulde film forevises. Han må ikke ved nogen aftale være forhindret i frit og uafhængigt at bestemme over biografens repertoire og øvrige ledelse.

Stk. 2. Såfremt bevillingshaveren på grund af sygdom eller anden ham utilregnelig årsag er forhindret i at lede biografen, kan den bevilgende myndighed tillade, at bevillingen bevares, mod at der som leder af biografen ansættes en af den pågældende myndighed godkendt person, og at den med hensyn til ledelsen af biografen trufne aftale forelægges bevillingsmyndigheden til godkendelse.

Stk. 3. Bevillingshaveren skal drive biografen for egen regning.

§ 9. Indehaveren af tilladelsen eller den antagne leder skal straks give meddelelse til ministeren for kulturelle anliggender, såfremt en eller flere af de i §§ 4, 5 og 7 omhandlede betingelser ikke længere er opfyldt.

Stk. 2. Ministeren kan til enhver tid forlange sig alle fornødne oplysninger meddelt til bedømmelse af, om de i §§ 4-8 omhandlede betingelser er opfyldt.

(§ 11). Stk. 1. Bevillingshaveren skal inden for en af ministeren for kulturelle anliggender fastsat frist afgive årlig indberetning til bevillingsmyndigheden om biografens drift og dens kapitalforhold. Kommuner, som har bevilling, skal endvidere afgive årlig indberetning om, på hvilken måde betingelserne for bevillingen i det forløbne år er blevet opfyldt. En sådan forpligtelse påhviler endvidere produktionsselskaber samt personer, hvis bevilling er betinget som anført i § 3, stk. 2, idet disse producenter tillige på begæring af bevillingsmyndigheden er pligtige til over for denne at aflægge regnskab vedrørende det økonomiske resultat af produktionsvirksomheden.

§ 10. Tilladelse til biograf drift bortfalder, dersom indehaveren af tilladelsen ophører med at opfylde betingelserne i § 4, stk. 1, nr. 1-3.

Stk. 2. Ministeren for kulturelle anliggender kan tilbagekalde tilladelsen, såfremt

1) der i biografen eller biograf bygningen uden ministerens samtykke anbringes kapital af den i § 7, stk. 1, omhandlede beskaffenhed.
2) indehaveren af tilladelsen modtager økonomisk støtte i strid med bestemmelsen i § 7, stk. 2.
3) indehaveren af tilladelsen ikke overholder de i §§ 8 og 17, stk. 4 givne bestemmelser,
4) indehaveren af tilladelsen ikke har bragt ansættelsen af en leder, der ikke længere opfylder betingelserne i § 4, stk. I, jfr. § 11, stk. 1 eller § 11, stk. 2, jfr. § 5, stk. 2, til ophør.

§ 12. Bevillingen bortfalder, dersom bevillingshaveren ophører med at opfylde betingelserne i § 4, stk. 1, nr. 1-3.

Stk. 2. Ministeren for kulturelle anliggender kan tilbagekalde bevillingen,

1) såfremt bevillingshaveren ophører med at opfylde betingelserne i § 4, stk. 1, nr. 4,
2) såfremt bevillingen ikke udnyttes,
3) såfremt der i biografen eller i biografbygningen anbringes kapital af den i § 5, stk. 1, omhandlede beskaffenhed,
4) såfremt bevillingshaveren modtager økonomisk støtte i strid med bestemmelsen i § 5, stk. 2,
5) såfremt lejekontrakten vedrørende biograflokalerne uden bevillingsmyndighedens godkendelse ændres i løbet af en bevillingsperiode,
6) såfremt bevillingshaveren ikke overholder de i §§ 7-11 givne bestemmelser eller de i bevillingen optagne vilkår.

§ 11. En leder kan ikke bevare sin stilling, såfremt han ophører med at opfylde betingelserne i § 4, stk. 1, nr. 1-3.

Stk. 2. En leders ansættelse kan af ministeren for kulturelle anliggender kræves bragt til ophør, såfremt han ophører med at opfylde betingelserne i § 5, stk. 2, modtager økonomisk støtte i strid med bestemmelsen i § 7, stk. 2, eller såfremt han ikke overholder bestemmelserne i §§ 8, stk. 1, og 17, stk. 4.

(§ 12). Stk. 3. Godkendelsen som leder bortfalder, dersom lederen ophører med at opfylde betingelserne i § 4, stk. 1, nr. 1-3.

Stk. 4. Godkendelse som leder kan tilbagekaldes af ministeren,

1) såfremt lederen ophører med at opfylde betingelserne i § 4, stk. 1, nr. 4 og § 4, stk. 2, nr. 2,
2) såfremt lederen modtager økonomisk støtte i strid med bestemmelsen i § 5, stk. 2,
3) såfremt lederen ikke overholder de i §§ 7-11 givne bestemmelser eller de i bevillingen optagne vilkår.

§ 12. Efter anmeldelse til ministeren for kulturelle anliggender kan et dødsbo, en ægtefælle, der hensidder i uskiftet bo, et konkursbo eller en værge for en umyndiggjort uden tilladelse i henhold til § 1 fortsætte afdødes, fallentens eller den umyndiggjortes biografvirksomhed med henblik på afvikling, afhændelse eller lignende af biografen. Adgangen hertil gælder, medmindre særlige omstændigheder foreligger, kun indtil et år efter dødsfaldet, konkursdekretets afsigelse eller umyndiggørelsen.

Kapitel 2.

Filmudlejning.

§§ 13 og 14 svarer til gældende lovs §§ 15 og 16.

Kapitel 3.

Filmudlejning.

§ 15. Virksomhed som filmudlejer kan kun udøves af personer, der opfylder de i § 4, stk. 1, nr. 1-3, nævnte betingelser.

Stk. 2. I ansvarlige interessentskaber og kommanditselskaber skal hver enkelt ansvarlig deltager opfylde disse betingelser. I aktieselskaber, kommanditaktieselskaber og andre selskaber med begrænset ansvar skal betingelserne opfyldes af direktørerne og flertallet af bestyrelsesmedlemmerne, i kommanditaktieselskaber tillige af de ansvarlige deltagere.

Stk. 3. Udenlandske aktieselskaber og kommanditaktieselskaber kan kun drive virksomhed ved filmudlejning her i landet, såfremt selskabet har indregistreret filial i aktieselskabsregistret. Det kræves endvidere for disse selskaber og andre udenlandske selskaber med begrænset ansvar, at filialbestyreren opfylder de i stk. 1 angivne betingelser.

Stk. 4. Ministeren for kulturelle anliggender kan gøre undtagelse fra de i stk. 2 og 3 nævnte betingelser.

§16. Udlejning af en enkelt film må ikke fra udlejerens side betinges af, at der skal aftages flere film.

Kapitel 3.

Filmfonden

§ 15. Til fremme af filmkunsten i Danmark oprettes en filmfond.

Stk. 2. I filmfonden indgår den i § 17 omhandlede billetafgift, jfr. dog § 19.

Kapitel 4.

Filmfonden

§17. Til fremme af filmkunsten i Danmark oprettes en filmfond.

Stk. 2. I filmfonden indgår dels den i § 19 omhandlede billetafgift, jfr. dog § 21, dels den i § 24 omhandlede bevillingsafgift.

§16. Svarer til gældende lovs § 18.

§18. Af filmfondens midler afholdes de i §§ 13 og 14 omhandlede pensioner og understøttelser, de med fondens administration, driften af statens filmcentral og statens filmmuseum samt filmrådets og biografrådets virksomhed forbundne udgifter. Endvidere overføres hvert år til ministeriet for kulturelle anliggender og undervisningsministeriet henholdsvis 150.000 kr. og 50.000 kr. som rådighedsbeløb til fremme af almene kulturelle og videnskabelige formål.

Stk. 2. Herudover anvendes fondens midler efter bestemmelse af fondens bestyrelse til følgende formål:

1) Uddannelse på filmkunstneriske og filmtekniske områder.
2) Produktion af kortfilm.
3) Ydelse af kvalitetsbidrag til danske film.
4) Ydelse af garanti for lån til danske film.
5) Ydelse af støtte til udarbejdelse af filmmanuskripter.
6) Præmiering af filmudlejere, der har ydet en særlig indsats ved indførsel af værdifulde børnefilm, eller som ved deres virksomhed på anden måde har bidraget til en styrkelse af de danske biografers repertoire.
7) Ydelse af lån til bevillingshavere til fornyelse eller modernisering af biografers inventar og tekniske udstyr.
8) Ydelse af stipendier til filmkunstnere og filmteknikere.
9) Ydelse af støtte til danske films deltagelse ved udenlandske filmfestivaler.

Stk. 3. Bestyrelsen bestemmer hvert år, hvorledes det til bidrag i medfør af stk. 2, nr. .3, afsatte beløb skal fordeles på henholdsvis spillefilm og kortfilm. Uddelingen sker i øvrigt i overensstemmelse med en af filmrådet herom afgiven erklæring.

Stk. 4. Garantier i henhold til stk. 2, nr. 4, kan kun ydes for lån til produktion af film, som ifølge en af filmrådet foretagen vurdering må antages at kunne komme i betragtning ved ydelse af kvalitetsbidrag.

Stk. 5. Ministeren for kulturelle anliggender kan i særlige tilfælde godkende, at der af fondens midler ydes støtte til andre formål end de i stk. 1 og 2 omhandlede til gavn for dansk film.

Stk. 6. Filmfonden ledes af en bestyrelse på 8 medlemmer, der beskikkes af ministeren for kulturelle anliggender. Af bestyrelsens medlemmer skal 4 repræsentere det offentliges interes-

ser. Af de øvrige medlemmer udpeges 1 som repræsentant for bevillingshaverne, 1 som repræsentant for filmproducenterne, 1 som repræsentant for filminstruktørerne og 1 som repræsentant for filmudlejerne. For hvert medlem beskikkes en suppleant. Beskikkelse af de sidstnævnte 4 medlemmer og af suppleanterne for disse sker efter indstilling fra de organisationer, som udgør den almindelige repræsentation for de pågældende faglige interesser. Blandt de medlemmer, som repræsenterer det offentliges interesser, beskikker ministeren en formand og en næstformand. Samtlige beskikkelser gælder for et tidsrum af 4 år.

Stk. 7. Ministeren for kulturelle anliggender fastsætter efter indstilling fra filmfondens bestyrelse de nærmere regler for fondens virksomhed.

Stk. 8 Fondens budget optages på de årlige finanslove.

Kapitel 4.

Billetafgift.

§17. Af entréindtægten ved offentlige filmforevisninger svares af den, der afholder eller lader afholde forevisningen, en afgift på 15 pct., i det følgende benævnt billetafgiften.

Stk. 2. Filmforevisning, som er knyttet til et foredrag, og som kun tjener til underbygning og illustration af dette, er afgiftsfri.

Stk. 3. Ministeren for kulturelle anliggender kan fritage filmforevisninger, der er ledsaget af foredrag, for afgift og fastsætte de nærmere vilkår for afgiftsfritagelsen.

Stk. 4. Anmeldelse til brug ved beregningen af den i stk. 1 omhandlede billetafgift skal af den afgiftspligtige indgives til amtsstuen inden for en af ministeren for kulturelle anliggender fastsat frist. Anmeldelserne afgives ved udfyldelse af skemaer, som udarbejdes ved foranstaltning af ministeriet for kulturelle anliggender.

§18. Svarer til gældende lovs § 20.

Kapitel 5.

Billetafgift og bevillingsafgift.

§19. Af entréindtægten ved offentlige filmforevisninger svares af den, der afholder eller lader afholde forevisningen, en afgift på 15 pct, i det følgende benævnt billetafgiften.

Stk. 2. Filmforevisning, som er knyttet til et foredrag, og som kun tjener til underbygning af dette, er afgiftsfri.

Stk. 3. Ministeren for kulturelle anliggender kan fritage filmforevisninger, der er ledsaget af foredrag, for afgift og fastsætte de nærmere vilkår for afgiftsfritagelsen.

(§ 11). Stk. 2. Anmeldelse til brug ved beregningen af den i § 19 omhandlede billetafgift skal af den afgiftspligtige indgives til amtstuen inden for en af ministeren for kulturelle anliggender fastsat frist.

Stk. 3. De i stk. 1,1. punktum, omhandlede indberetninger og de i stk. 2 omhandlede anmeldelser afgives ved udfyldelse af skemaer, som udarbejdes ved foranstaltning af ministeriet for kulturelle anliggender.

§ 20. Billetafgiften beregnes af de samlede beløb, der er indgået som entréindtægt for den pågældende filmforevisning. Erlægges der af publikum et særligt beløb til dækning af afgiften, betragtes dette beløb som en del af entréindtægten.

Stk. 2. Såfremt der ud over den egentlige entréindtægt erlægges særligt vederlag for adgang til visse pladser, betragtes dette særlige vederlag som entréindtægt.

Stk. 3. Tvungen garderobevederlag betragtes som entréindtægt. Såfremt der i tilknytning til en filmforevisning stilles garderobeplads med betjening til rådighed, kan ministeren for kulturelle anliggender dog bestemme, at vederlaget eller en del af dette ikke skal henregnes til entréindtægten.

Stk. 4. Tvungent vederlag for program og for andre særlige ydelser betragtes ligeledes som entréindtægt. Det samme gælder vederlag for forudbestilling af billet, dog at vederlag for bestilling pr. telefon ikke betragtes som entréindtægt, når vederlaget for en bestilling ikke overstiger 25 øre uanset antallet af bestilte billetter.

Stk. 5. Hvis medlemskab af en forening giver adgang til en afgiftspligtig filmforevisning uden betaling af entré eller til nedsat entré, kan ministeren for kulturelle anliggender, når omstændighederne taler derfor, bestemme at medlemsbidraget helt eller delvis skal betragtes som entréindtægt.

Stk. 6. Hvor der i andre tilfælde tilstedes adgang til en filmforevisning uden betaling af entré, og der på anden måde er erlagt vederlag for adgangen til forevisningen, skal dette vederlag betragtes som entréindtægt.

§ 19. Svarer til gældende lovs § 21.

§ 21. Såfremt der ved en filmforevisning alene forevises danske film - dog bortset fra reklamefilm, ugerevyer, forfilm og lignende, som udgør en uvæsentlig del af forevisningens samlede program - tilfalder billetafgiften indehaveren af producentrettighederne til de pågældende danske film.

Stk. 2. Forevises ved samme filmforevisning flere danske film med forskellige indehavere af producentrettighederne, skal billetafgiften i mangel af anden aftale mellem de berettigede fordeles mellem dem i forhold til filmens længde.

§ 20. Svarer til gældende lovs § 22.

§ 22. Hvor overskuddet af en filmforevisning skal anvendes i velgørende eller andet almennyttigt øjemed, kan ministeren for kulturelle anliggender tillade, at billetafgift kun beregnes af udgifterne. Har en sådan forevisning givet underskud, bortfalder afgiften.

Stk. 2. Filmforevisninger, hvortil der efter aftale med skoler kun er adgang for skoleele-

ver med fornødent læreropsyn, kan af ministeren for kulturelle anliggender fritages for billetafgift.

Stk. 3. Forevisning af udenlandske film, som af ministeren for kulturelle anliggender eller den, han bemyndiger hertil, er godkendt som særligt egnede for børn under 12 år, er fritaget for billetafgift.

Stk. 4. Vises der ved en filmforevisning såvel film, der er fritaget for billetafgift, som afgiftspligtige film, nedsættes afgiften med et beløb beregnet efter forholdet mellem længden af de afgiftspligtige og de afgiftsfritagne film.

§21. Svarer til gældende lovs § 23.

§ 23. Såfremt entréindtægten ved filmforevisninger i en biograf i et finansår ikke har oversteget 120.000 kr., kan ministeren for kulturelle anliggender efter derom fastsatte nærmere regler af filmfondens midler tilstå delvis tilbagebetaling af den for det pågældende finansår erlagte billetafgift.

§ 22. Billetafgift, der tilkommer filmfonden, opkræves gennem amtstuerne.

Stk. 2. Såfremt billetafgift ikke betales rettidigt, svares rente med 6 pct. årlig af det skyldige beløb, dog mindst 10 kr.

Stk. 3. Skyldig billetafgift, der tilkommer filmfonden, kan om fornødent inddrives ved udpantning.

Stk. 4. Ministeren for kulturelle anliggender fastsætter de nærmere regler for billetafgiftens betaling.

§ 25. Billet- og bevillingsafgift, der tilkommer filmfonden, opkræves gennem amtstuerne.

Stk. 2. Såfremt billet- eller bevillingsafgift ikke betales rettidigt, svares rente med 6 pct. årlig af det skyldige beløb, dog mindst med 10 kr.

Stk. 3. Skyldig billet- eller bevillingsafgift, der tilkommer filmfonden, kan om fornødent inddrives ved udpantning.

Stk. 4. Ministeren for kulturelle anliggender fastsætter de nærmere regler for billet- og bevillingsafgiftens betaling.

§ 23. Svarer til gældende lovs § 26.

§ 26. Ministeren for kulturelle anliggender kan fastsætte tilsyns- og kontrolbestemmelser, derunder at autoriserede billetter skal benyttes. Ministeren fastsætter de nærmere bestemmelser om varetagelsen af tilsynet.

Stk. 2. Filmudlejere, der udlejer film til offentlig forevisning, skal på begæring meddele de oplysninger, der er nødvendige for varetagelsen af tilsynet og kontrollen med offentlige filmforevisninger.

Kapitel 5.
Filmrådet.

§ 24. Der oprettes et filmråd, som har til opgave at bistå myndighederne og filmfondens

Kapitel 6.
Filmråd og biografråd.

§ 27. Der oprettes et filmråd og et biografråd. Filmrådet har til opgave at bistå myndig-

bestyrelse i sagen om kunstnerisk vurdering af film og filmmanuskripter.

Stk. 2. Ministeren for kulturelle anliggender fastsætter efter indstilling fra filmrådet de nærmere regler for rådets virksomhed.

Stk. 3. Til drøftelse af film- og biograf forhold her i landet afholder ministeren for kulturelle anliggender årlige møder med filmfondens bestyrelse, filmrådet og repræsentanter for kredse, der har interesse for de anførte forhold.

§ 25. Svarer til gældende lovs § 28.

Kapitel 6.

Filmcentralen og filmmuseet.

§§ 26-28 svarer til gældende lovs §§ 30-32.

hederne og filmfondens bestyrelse i sager om kunstnerisk vurdering af film og filmmanuskripter. Biografrådet er rådgivende i sager om biografforhold.

Stk. 2. Ministeren for kulturelle anliggender fastsætter efter indstilling fra filmrådet og biografrådet de nærmere regler for rådenes virksomhed.

Stk. 3. Til drøftelse af film- og biograf forholdene her i landet afholder ministeren for kulturelle anliggender årlige møder med filmfondens bestyrelse, filmrådet, biografrådet og repræsentanter for kredse, der har interesse for disses arbejde.

§ 28. Filmrådet består af 7 medlemmer, der beskikkes af ministeren for kulturelle anliggender. For hvert medlem udpeges en suppleant. Af medlemmerne udpeges 1 som repræsentant for forfatterne, 1 som repræsentant for komponisterne, 1 som repræsentant for filminstruktørerne, 1 som repræsentant for filmfotograferne og 1 som repræsentant for skuespillerne. Beskikkelse af disse medlemmer og af suppleanter for disse sker efter indstilling fra de organisationer, som udgør den almindelige repræsentation for de pågældende faglige interesser.

Blandt medlemmerne beskikker ministeren rådets formand. Samtlige beskikkelser gælder for et tidsrum af 4 år.

Kapitel 7.

Filmcentralen og filmmuseet.

§ 30. Statens filmcentral har til opgave at fremskaffe og distribuere skolefilm og film, der tjener til oplysningens fremme. Endvidere skal filmcentralen ved indkøb og distribution af kulturelt og kunstnerisk værdifulde film og på anden måde bidrage til udvikling af filmkulturen her i landet.

§ 31. Statens filmmuseum har til opgave at sikre bevarelsen af film, filmbilleder og andet materiale vedrørende film, at indsamle og udlåne filmlitteratur og at udbrede kendskabet til filmens historie, bl.a. ved forevisning af film.

§32. Af enhver dansk film, som forevises offentligt, skal producenten på begæring af

statens filmmuseum aflevere en ubrugt kopi samt et fuldstændigt sæt af de til reklamebrug fremstillede billeder fra filmen mod godtgørelse af udgifterne ved fremstillingen af kopi og billeder.

Stk. 2. Negativer til danske film, der har været forevist offentligt, må ikke tilintetgøres, forinden de vederlagsfrit har været tilbudt museet, og dette har erklæret ikke at ville overtage dem.

Stk. 3. De omhandlede kopier, billeder og negativer må ikke udnyttes forretningsmæssigt af museet.

Stk. 4. Ministeren for kulturelle anliggender fastsætter de nærmere bestemmelser vedrørende af leveringspligten.

Kapitel 7.

Enkepension og understøttelse.

§ 29. Dør en biografindehaver, som ved lovens ikrafttræden havde bevilling til at drive biograf, og som ved sin død i alt har drevet biograf i mindst 10 år, er hans enke, såfremt hun ikke får tilladelse til biografdrift, berettiget til en pension, der udredes af filmfonden. Denne pension bortfalder, såfremt hun senere får tilladelse til biografdrift.

Stk. 2. Hvis den afdøde biografindehaver, inden han opnåede bevilling, har været godkendt som leder, medregnes indtil 5 år af den tid, i hvilken han har virket som sådan, ved opgørelsen af hans anciennitet efter stk. 1.

Stk. 3. Nærmere regler om pensionsordningen udfærdiges af ministeren for kulturelle anliggender efter forhandling med ministeren for statens lønnings- og pensionsvæsen.

Kapitel 2.

Enkepension og understøttelse.

§ 13. Såfremt en bevillingshaver, der har haft bevilling til at drive biograf i mindst 10 år, afgår ved døden, og hans enke ikke kan opnå bevilling til biografen eller ved mandens død er fyldt 55 år, er hun berettiget til en pension, der udredes af filmfonden.

Stk. 2. Enkepension udgør 1/4 - hvis bevillingshaveren har drevet biograf i mindst 15 år, 1/3 - af gennemsnittet af biografens overskud for de sidste 5 regnskabsår før bevillingshaverens død beregnet i overensstemmelse med reglerne i § 24 med fradrag af pålagt bevillingsafgift. Pensionen kan højst andrage 10.200 kr. årlig og andrager mindst 4.200 kr. årlig, jfr. dog stk. 5. De nævnte største- og mindstebeløb reguleres i overensstemmelse med reglerne i §§ 87-89 i lov nr. 154 af 7. juni 1958 om lønninger og pensioner m.v. til statens tjenestemænd. I øvrigt reguleres enkepensionen i overensstemmelse med sådanne forhøjelser og nedsættelser af de for statens tjenestemænd gældende lønninger, som i medfør af de nævnte bestemmelser finder sted, efter at pension er opnået.

Stk. 3. Hvis en bevillingshaver tidligere har været godkendt som leder, medregnes indtil 5 år af den tid, i hvilken han har virket som sådan, ved opgørelsen af hans anciennitet som bevillingshaver efter stk. 1 og 2.

Stk. 4. Børnepension og børnepensionstillæg ydes under tilsvarende betingelser som i stk. 1, jfr. stk. 3, fastsat og i øvrigt efter de regler, der gælder for statens tjenestemænd.

Stk. 5. Bortset fra den regulering, der finder sted i medfør af foranstående regler, efter at pension er opnået, kan den samlede årlige ydelse, der i henhold til denne paragraf kommer til udbetaling i anledning af en bevillingshavers død, ikke overstige det gennemsnitsoverskud, hvoraf enkepensionen beregnes.

Stk. 6. For at oppebære de således fastsatte pensioner og tillæg gælder tilsvarende vilkår som for sådanne ydelser til enker og børn efter statens tjenestemænd.

Stk. 7. Ingen kan samtidig oppebære pension i henhold til denne bestemmelse og løn eller pension fra en stilling i staten, folkeskolen, folkekirken, Københavns kommunale skolevæsen eller en stilling, der er forbundet med adgang til pension fra en statsunderstøttet pensionskasse.

Stk. 8. Reglerne i § 67, stk. 3-9, stk. 11, 1. punktum, og stk. 12, i lov nr. 154 af 7. juni 1958 om lønninger og pensioner m.v. til statens tjenestemænd finder tilsvarende anvendelse på de i denne paragraf omhandlede ydelser.

Stk. 9. Nærmere regler om pensionsordningen udfærdiges af ministeren for kulturelle anliggender efter forhandling med finansministeren.

§ 30. Hvis en biografindehaver, der ved nærværende lovs ikrafttræden havde bevilling til at drive biograf, må opgive sin biografvirksomhed, fordi lejemålet mod hans ønske bringes til ophør, kan ministeren for kulturelle anliggender, såfremt den pågældende i alt har drevet biograf i mindst 10 år, med tilslutning fra finansudvalget tillægge den pågældende en understøttelse, der udredes af filmfonden. Understøttelsen vil endvidere efter indehaverens død, ligeledes med tilslutning fra finansudvalget, kunne tillægges hans enke. Understøttelsen bortfalder, hvis biografindehaveren (enken) senere får tilladelse til biografdrift andetsteds.

Stk. 2. Hvis biografindehaveren, inden han opnåede sin bevilling, har været godkendt som leder, medregnes indtil 5 år af den tid, i hvilken han har virket som sådan, ved opgørelsen af hans anciennitet efter stk. 1.

Stk. 3. Nærmere regler om beregning af understøttelserne fastsættes af ministeren for kulturelle anliggender efter forhandling med ministeren for statens lønnings- og pensionsvæsen.

§ 14. Hvis en bevillingshaver, der har haft bevilling til at drive biograf i mindst 10 år, eller som har haft bevilling i mindst 5 år og tidligere i mindst 5 år har været godkendt som leder, må opgive sin bevilling, fordi lejemålet til biografen mod hans ønske bringes til ophør, kan ministeren for kulturelle anliggender med tilslutning fra finansudvalget tillægge den pågældende en efter principperne i § 13 fastsat understøttelse. Understøttelse vil endvidere efter bevillingshaverens død ligeledes med tilslutning fra finansudvalget kunne tillægges hans enke.

Kapitel 8.

Forskellige bestemmelser.

§31. Svarer til gældende lovs § 33.

§ 32. Alle, som ved nærværende lovs ikrafttræden har bevilling til at drive biograf, har efter lovens ikrafttræden tilladelse til sådan drift, uden at ansøgning herom er fornøden.

Stk. 2. Biografindehavere, som har tilladelse til biograf drift i henhold til stk. 1, men som efter lovens ikrafttræden ikke ville kunne opnå en sådan tilladelse, vil ikke kunne få tilladelsen overført til udnyttelse i andre lokaler end de ved lovens ikrafttræden benyttede, medmindre særlige omstændigheder taler herfor.

§ 33. En biografindehaver, der ved lovens ikrafttræden driver biograf i lejede lokaler, kan i indtil 10 år efter dette tidspunkt modsætte sig, at lokalerne benyttes til biografdrift af andre. Dette gælder dog ikke, dersom han ophører med at drive biograf, eller hans lejemål er bragt til ophør som følge af hans misligholdelse af lejeaftalen, hans opsigelse af denne, eller retten til indsigelse er frafaldet af ham ved lejemålets ophør.

§ 34. Filmfonden vil også efter lovens ikrafttræden være forpligtet til at udrede de i medfør af §§ 13 og 14 i lov nr. 155 af 27. maj 1964 om film og biografer tildelte pensioner og understøttelser.

§ 35. Overtrædelse af §§ 1, 9, 13, 14, 23 og 28, stk. 1 og 2 straffes med bøde.

Stk. 2. I de forskrifter, der udfærdiges af ministeren for kulturelle anliggender i medfør

Kapitel 8.

Forskellige bestemmelser.

§ 33. Ved danske film forstås i denne lov film, som er optaget for her i landet bosatte danske statsborgeres eller for danske selskabers eller institutioners regning for udelukkende dansk kapital og med overvejende dansk kunstnerisk og teknisk personale. Den endelige administrative afgørelse af, om en film er dansk, træffes af ministeren for kulturelle anliggender eller den, som han bemyndiger til at træffe afgørelsen herom.

Stk. 2. Efter nærmere bestemmelser fastsat af ministeren for kulturelle anliggender kan med danske film sidestilles film, der er optaget ved et økonomisk og kunstnerisk samarbejde mellem på den ene side filmproducenter, der er her i landet bosatte danske statsborgere, eller danske selskaber og institutioner og på den anden side udenlandske filmproducenter

§ 34. Overtrædelse af §§ 1, 11, 15, 16, 26 og 32, stk. 1 og 2, straffes med bøde.

Stk. 2. I de forskrifter, der udfærdiges af ministeren for kulturelle anliggender i medfør

af loven, kan fastsættes straf af bøde for overtrædelse af bestemmelser i forskrifterne.

Stk. 3. For overtrædelser, der begås af aktieselskaber, andelsselskaber eller lignende, kan der pålægges selskabet som sådant bødeansvar.

§ 36. Loven, som ikke gælder for Færøerne og Grønland, træder i kraft den . . . . . .

Stk. 2. Bevillingsafgift i henhold til den ved nærværende lovs ikrafttræden ophæves § 24 svares sidste gang for tiden indtil den . . . . . .

af loven, kan fastsættes straf af bøde for overtrædelse af bestemmelser i forskrifterne.

Stk. 3. For overtrædelser, der begås af aktieselskaber, andelsselskaber eller lignende, kan der pålægges selskabet som sådant bødeansvar.

Bemærkninger til lovudkastet

Til kapitel 1. Tilladelse til biograf drift.

Til § 1.

Til stk. 1. Bestemmelsen fastslår, at offentlig forevisning af film kun må ske efter tilladelse, der gives af ministeren for kulturelle anliggender. I modsætning til den gældende lov, hvor foruden ministeren også amtmændene i et vist omfang har bevillingsmyndigheden, er kompetencen til at meddele tilladelser til biografvirksomhed nu henlagt til ministeren alene. En sådan centralisering må anses for nødvendig af hensyn til muligheden for en effektiv kontrol med overholdelsen af lovens bestemmelser.

Til stk. 2. Bestemmelsen svarer til den gældende lovs § 1, stk. 2. Med hjemmel i denne bestemmelse er der givet regler om, at foredragsvirksomhed ledsaget af filmforevisning o.lign. foranstaltninger i et vist omfang kan finde sted uden biografbevilling. Disse regler findes i bekendtgørelse om offentlige film- og fjernsynsforevisninger af 17. marts 1966 udstedt af ministertet for kulturelle anliggender. Bekendtgørelsen indeholder tillige en bemyndigelse for politimestrene uden for København, Frederiksberg og købstæderne til i et vist omfang at tillade de såkaldte rejsebiografer at holde offentlige filmforevisninger på steder, hvor der ikke findes faste biografer. Dette system, hvorefter rejsebiografers virksomhed er baseret på polititilladelser, synes i det store og hele at have fungeret tilfredsstillende, og man finder derfor ingen anledning til at foretage ændringer heri.

I den nævnte bekendtgørelse findes endvidere regler om offentlige fjernsynsforevisninger og om forevisning af reklamefilm. Også på disse punkter vil den gældende ordning kunne overføres til det nye system.

Til § 2.

Bestemmelsen understreger det afgørende princip i det nye system, nemlig at enhver, der opfylder visse betingelser, hvis tilstedeværelse objektivt lader sig konstatere, har krav på at få en tilladelse til biografdrift. For at sikre, at der foreligger et konkret grundlag for en ansøgning om tilladelse til biografdrift, er der stillet krav om en vis dokumentation med hensyn til rådigheden over de lokaler, hvorfra biografdriften tænkes udøvet.

Til § 3.

I bestemmelserne er angivet, hvem der vil kunne opnå tilladelse til biografdrift, nemlig enkeltpersoner, kommuner, her i landet hjemmehørende selskaber for produktion af film, Statens Filmcentral og Det danske Filmmuseum samt landsorganisationer, hvis hovedformål er af folkeoplysende karakter og sammenslutninger, hvis hovedformål er offentlig fremvisning af film med kunstnerisk/eksperimentelt sigte.

Bestemmelsen om, at Det danske Filmmuseum og sammenslutninger, hvis hovedformål er offentlig forevisning af film med kunstnerisk/eksperimentelt sigte skal kunne få tilladelse til biografdrift, indebærer en udvidelse i forhold til den kreds, der efter den gældende lov kan få en biografbevilling.

Adgangen for kommuner til at drive biograf opretholdes som nævnt under det nye system. Særlig i sådanne tilfælde, hvor det private initiativ svigter, er det vigtigt, at man opretholder muligheden for, at der kan indrettes kommunale biografer, som kan sikre indbyggerne en tilstrækkelig adgang til et alsidigt biografrepertoire. Man har derimod ikke fundet grundlag for under den nye ordning at opretholde bestemmelsen om, at overskuddet af kommunale biografer skal anvendes til kulturelle formål, hvilket naturligvis ikke hindrer kommunerne i at træffe bestemmelse herom.

Til § 4.

Til stk. 1. Bestemmelsen fastslår,, hvilke krav der må stilles til enkeltpersoner, der ønsker til-

ladelse til biografdrift. De opstillede krav, at man skal have bopæl her i landet, at man skal være myndig, og at man ikke må være under konkurs, er overensstemmende med almindelige næringsretlige principper.

Til stk. 2. Reglen må ses i sammenhæng med de foreslåede bestemmelser i § 10, stk. 1 og 2. Ifølge § 10, stk. 1 *bortfalder* en tilladelse til biografdrift, såfremt indehaveren af tilladelsen ikke længere opfylder de personlige betingelser., Endvidere kan ministeren for kulturelle anliggender efter § 10, stk. 2 i en række nærmere angivne tilfælde *tilbagekalde* en tilladelse til biografdrift. Disse bestemmelser sammenholdt med princippet i lovforslagets § 1, hvorefter tilladelse til biografdrift normalt er en rettighed, nødvendiggør en regel om, at den, hvis tilladelse til biografdrift af ministeren er tilbagekaldt, ikke inden for en vis periode kan opnå tilladelse påny. Det er derfor i lovforslagets § 4, stk. 2 bestemt, at man ikke kan opnå tilladelse til biograf drift i henhold til § 1, stk. 1 eller ansættes som leder, såfremt man inden for de sidste 5 år har fået tilbagekaldt en tilladelse i henhold til § 10. Dette gælder f. eks. i tilfælde af ulovlig kapitalanbringelse i biografen eller biografbygningen eller modtagelse af ulovlig økonomisk støtte.

Til § 5.

Efter de gældende regler skal antagelsen af en leder godkendes af bevillingsmyndigheden, der også skal godkende den med lederen trufne aftale. Efter lovforslaget kan en person, der er indehaver af en tilladelse til biografdrift fremtidig frit antage en leder, ligesom en eventuel kontrakt ikke skal godkendes af ministeriet. Det kræves dog, at der indgives anmeldelse om antagelse af en leder til ministeriet. I de tilfælde, hvor tilladelsen er meddelt andre end enkeltpersoner, skal den betinges af, at der antages en daglig leder. I begge tilfælde skal lederen opfylde de personlige betingelser for at opnå tilladelse til biografdrift, og han må ikke inden for de sidste 5 år have fået frataget en tilladelse til biografdrift, jfr. lovforslagets § 4, stk. 2. Endvidere må han ikke økonomisk eller på anden måde være engageret i virksomheder for produktion eller udlejning af film, dog med de undtagelser, der fremgår af stk. 2, 2. punkt. Bestemmelsen i § 5, stk. 2 har til formål at sikre lederens og dermed biografens selvstændighed i forhold til filmudlejere og filmproducenter og hindre disse i at skaffe sig afgørende indflydelse på biografens drift. Forbudet gælder derfor ikke i de tilfælde, hvor tilladelsen til biografdrift er meddelt Statens Filmcentral, Det danske Filmmuseum eller et produktionsselskab.

Til § 6.

Til stk. 1. I modsætning til den under bevillingssystemet gældende regel, hvorefter ingen kan opnå tilladelse til at drive mere end én biograf eller antages som leder af mere end én biograf, foreslås det, at de i § 3, nr. 2-5 omhandlede kommuner, selskaber, organisationer m.v. skal kunne få bevilling til i alt 3 biografer. Det samme skal gælde for enkeltpersoner, dog således at ingen enkeltperson må være involveret i driften af mere end 3 biografer være sig som bevillingshaver eller som leder.

Hensigten med denne bestemmelse er at åbne mulighed for en rationalisering inden for biograferhvervet gennem samdrift af biografer. Samtidig ønsker man dog at undgå, at et stort antal biografer beherskes af en enkelt eller ganske enkelte personer, og man finder det derfor rimeligt at begrænse adgangen til en sådan samdrift til 3 biografer. Ved 3 biografer må i denne forbindelse forstås 3 biograflokaler, hvad enten disse er placeret inden for samme ejendom (matr. nr.) eller i forskellige ejendomme. Kontrollen med overholdelsen af denne bestemmelse tænkes udøvet gennem oprettelse af et offentligt tilgængeligt centralregister, hvorigennem det vil være muligt at kontrollere, hvem der til enhver tid er indehaver af en tilladelse til at drive biografvirksomhed i en bestemt ejendom.

Til § 7.

Bestemmelserne svarer til den gældende lovs § 5, stk. 1 og 2. Man har fundet det nødvendigt at opretholde disse bestemmelser uanset bevillingssystemets bortfald for derigennem at sikre indehaverne af tilladelser til biografdrift den fornødne selvstændighed i forhold til filmudlejere og filmproducenter.

Til § 8.

Til stk. 1. Reglen om, at indehaveren af tilladelsen til biografdrift eller den antagne leder personligt skal varetage biografens ledelse og ikke ved nogen aftale må være forhindret i frit og uafhængigt at bestemme over repertoire og øvrige ledelse, svarer til den gældende lovs § 7,

stk. 1, og foreslås bibeholdt ud fra den betragtning, at indførelsen af et tilladelsessystem ikke gør det mindre påkrævet, at man søger at styrke biografindehaverens selvstændighed, ikke mindst i forhold til filmudlejerne.

Til stk. 2. Kravet om, at indehaveren for egen regning skal drive biografvirksomheden er overført fra den gældende lovs § 7, stk. 3. I formuleringen af denne regel ligger et forbud mod, at indehaveren af tilladelsen fraskriver sig den væsentlige del af overskuddet, hvorved hans personlige interesse i biografens drift mindskes. Tillige ligger der i formuleringen, at den pågældende skal bære det fulde ansvar for biografens eventuelle underskud.

Til § 9.

Bestemmelsen indeholder bl.a. en meddelelsespligt for indehaveren af tilladelsen eller den antagne leder i den situation, hvor en eller flere af de i lovforslagets §§ 4, 5 og 7 omhandlede betingelser ikke længere er opfyldt.

Til §10.

Reglerne om bortfald af tilladelsen svarer til de gældende bestemmelser om bortfald af bevillingen. Visse af de tilfælde, hvor en tilladelse kan tilbagekaldes, svarer ligeledes i princippet til de nuværende regler. Ministeren vil således kunne tilbagekalde en tilladelse til biografdrift, når der i biografen eller biografbygningen uden hans samtykke anbringes kapital af den i lovforslagets § 7, stk. 1 nævnte art, når indehaveren af tilladelsen modtager økonomisk støtte i strid med bestemmelsen i lovforslagets § 7, stk. 2, eller indehaveren af tilladelsen ikke længere personligt varetager biografens ledelse. Endvidere vil tilbagekaldelse kunne ske, når det konstateres, at der er indgået aftaler, hvorefter indehaveren af tilladelsen er forhindret i frit og uafhængigt at bestemme over biografens repertoire og øvrige ledelse, eller han ikke længere driver biografen for egen regning.

Da ansættelsen af en leder ikke længere kræver nogen godkendelse, er der indføjet en bestemmelse om, at tilladelsen til biografdrift vil kunne tilbagekaldes, såfremt indehaveren undlader at afskedige en leder, der ikke længere opfylder betingelserne i § 4, stk. 1 eller § 5, stk. 2.

Til § 11.

Efter reglen i stk. 1 *skal* en leder fratræde sin stilling, såfremt han ikke længere opfylder de af loven krævede personlige betingelser, medens hans ansættelse i medfør af stk. 2 af ministeren *kan* kræves bragt til ophør, såfremt det konstateres, at han er blevet tilknyttet en virksomhed for produktion eller udlejning af film, eller han har modtaget økonomisk støtte fra en sådan virksomhed. Konstateres det, at han ikke længere personligt varetager biografens ledelse, eller i øvrigt indgår aftaler i strid med reglen i lovforslagets § 8, stk. 1, kan han ligeledes kræves afskediget. Reglerne svarer til den gældende lovs § 12, stk. 3 og 4.

Til § 12.

For at give mulighed for en rimelig forretningsmæssig afvikling af den hidtidige indehavers forpligtelser og rettigheder i forbindelse med biografens drift, har man givet dødsboer, konkursboer, ægtefæller i uskiftet bo samt værger for umyndige ret til indtil et år efter dødsfaldet, fallitten eller umyndiggørelsen at fortsætte driften, uden at der kræves den sædvanlige tilladelse efter § 1, stk. 1.

Til kap. 2. Filmudlejning.
Til §§ 13 og 14.

Bestemmelserne er enslydende med §§ 15 og 16 i den gældende lov og har ikke været taget op til behandling i udvalget.

Til kap. 3. Filmfonden.

Reglerne i dette kapitel har - bortset fra spørgsmålet om bevillingsafgiften — ikke været behandlet i udvalget.

Til § 15.

Ifølge den gældende lovs § 24 svares der af biografer, hvis årlige overskud overstiger 40.000 kr. en bevillingsafgift, hvis omfang gradueres i forhold til overskuddets størrelse. Denne afgift indgår ifølge § 19, stk. 2 i den gældende lov som en indtægt i filmfonden. Afgiften indbragte i finansåret 1968-69 5.488.000 kr.

Ved ophævelsen af bevillingssystemet vil det næppe være rimeligt at opretholde denne afgift, der har haft en nøje sammenhæng med det hidtidige monopol for bevillingshaverne på biografdrift.

Til § 16.

Bestemmelserne svarer til reglerne i § 18 i

den gældende lov. Ved den foreslåede ophævelse af bevillingsafgiften reduceres filmfondens indtægter som nævnt med et beløb, der for finansåret 1968–69 har udgjort 5.488.000 kr.

I denne forbindelse opstår det spørgsmål, om filmfonden herefter vil få tilstrækkelige midler til dækning af de fonden pålagte opgaver. Hvis dette skulle vise sig ikke at blive tilfældet, kunne man tænke sig muligheden af, at Statens Filmcentral og Det danske Filmmuseum overgik til finansiering gennem almindelige bevillinger på finansloven. Udvalget har dog ikke ment at burde tage stilling til dette særlige problem.

Til kap. 4. Billetafgift.
Til §§ 17-23.

Bestemmelserne svarer til den gældende lovs §§ 19-26, dog med den ændring, at reglerne i den nuværende lovs § 24 om beregning af bevillingsafgiften er udgået, jfr. bemærkningerne til lovforslagets § 15. Spørgsmålet om billetafgiften og dennes størrelse har ikke været behandlet af udvalget.

Til kap. 5. Filmrådet.
Til §§ 24 og 25.

Reglerne svarer til den gældende lovs bestemmelser om filmrådet og dettes sammensætning og har ikke været taget op til behandling i udvalget. Derimod er reglerne om det ved den gældende lovs § 27 oprettede biografråd, der er rådgivende i sager om biografforhold, ikke medtaget i lovforslaget. I praksis består den overvejende del af rådets virksomhed i at afgive udtalelser til ministeriet for kulturelle anliggender til brug ved beslutninger om uddelingen af bevillinger. Med ophævelsen af bevillingssystemet synes der ikke at være tilstrækkeligt grundlag for at opretholde rådet.

Til kap. 6. Filmcentralen og filmmuseet.
Til §§ 26-28.

Bestemmelserne er enslydende med §§ 30-32 i den gældende lov og har ikke været gjort til genstand for drøftelse i udvalget.

Til kap. 7. Enkepension og understøttelse.
Til §§ 29 og 30.

Ved overgangen fra bevillingssystemet til et system med en form for friere biograf næring forekommer der umidelbart ikke at være basis for at opretholde reglerne i den gældende lovs §§ 13 og 14 om enkepension og understøttelser. Imidlertid synes det rimeligt i forbindelse med overgangen til det nye system at indføre en særlig regel, hvorefter en enke efter en biografindehaver, som ved lovens ikrafttræden havde bevilling til biografdrift, og som ved sin død i alt har drevet biograf i mindst 10 år, skal have adgang til en pension, der udredes af filmfonden. Forudsætningen herfor er dog, at enken ikke selv får en tilladelse til biografdrift. Da enken normalt vil opfylde de personlige betingelser i forslagets § 4, stk. 1, beror opnåelsen af pension på, hvorvidt hun kan fortsætte lejemålet og i øvrigt ønsker at fortsætte med biografvirksomheden. Efter formuleringen af bestemmelsen er hun frit stillet med hensyn til valget mellem de to muligheder.

Det forekommer desuden rimeligt, at adgangen til at opnå en understøttelse, hvis lejemålet mod biografindehaverens ønske bringes til ophør, bevares for de personer, som dels havde bevilling til at drive biograf ved lovens ikrafttræden og dels i alt har drevet biograf i mindst 10 år.

De nærmere regler om beregning og regulering af disse enkepensioner og understøttelser skal fastsættes af ministeren for kulturelle anliggender i samråd med lønnings- og pensionsministeren.

Ifølge den gældende lovs § 13, stk. 2 har enkepensionen hidtil udgjort 1/4 - hvis bevillingshaveren havde drevet biograf i mindst 15 år dog 1/3 - af gennemsnittet af biografens overskud for de sidste 5 regnskabsår før bevillingshaverens død beregnet i overensstemmelse med reglerne i denne lovs § 24 med fradrag af pålagt bevillingsafgift. Pensionen har højst kunnet andrage 10.200 kr. årlig og har mindst andraget 4,200 kr. De nævnte største- og mindstebeløb har hidtil været reguleret i overensstemmelse med reglerne i §§ 87-89 i lov nr. 154 af 7. juni 1958 om lønninger og pensioner m.v. til statens tjenestemænd. Den særlige regel om børnepension og børnepensionstillæg i den nuværende lovs § 13, stk. 4 indeholder ligeledes en henvisning til de for statens tjenestemænd hidtil gældende regler, ligesom disse regler har været fulgt med hensyn til spørgsmålet om enkepension i tilfælde af separation og skilsmisse. Understøttelserne har hidtil været beregnet efter samme principper som enkepensionerne.

Efter gennemførelsen af den nye tjenestemandslov, der trådte i kraft den 1. juli 1969,

er henvisningsbestemmelserne i den gældende lovs § 13 imidlertid ikke mere anvendelige, og det vil derfor være nødvendigt, at der efter forhandling med lønnings- og pensionsministeriet fastlægges et ændret beregnings- og reguleringsgrundlag for enkepensioner og understøttelser.

Ved udformningen af de nye regler om enkepension må afgørende vægt lægges på, at der ikke sker nogen forringelse af pensionsordningen i forhold til de hidtil gældende regler.

Til kap. 8. Forskellige bestemmelser.

Til § 31.

Bestemmelsen svarer til den gældende lovs § 33 og har ikke været gjort til genstand for behandling i udvalget.

Til § 32.

Reglen fastslår, at alle, som ved lovens ikrafttræden er i besiddelse af en biografbevilling, uden ansøgning har tilladelse til biografdrift. Reglen er dels begrundet med rent praktiske administrative hensyn, dels med, at de bevillingshavere, der ikke efter det nye system vil kunne opnå tilladelse til biografdrift, vil kunne fortsætte med virksomheden. Der tænkes her især på de i den gældende lovs § 3, stk. 1, pkt. 5) nævnte landsorganisationer. Medmindre særlige omstændigheder taler for det, vil tilladelsen dog ikke kunne overføres til andre lokaler end de ved lovens ikrafttræden benyttede.

Til § 33.

En biografindehaver, der ved lovens ikrafttræden driver biograf i lejede lokaler, skal efter denne bestemmelse i en periode af 10 år efter lovens ikrafttræden kunne modsætte sig, at lokalerne benyttes til biografdrift af andre. Indførelsen af en sådan bestemmelse må anses for påkrævet i forbindelse med overgangen fra bevillingssystemet til et system med tilladelser, hvor der vil kunne opstå en række særlige problemer for de bevillingshavere, der driver biograf fra lejele lokaler. Ejerne af disse lokaler vil - i modsætning til nu, hvor lejekontrakten skal godkendes af den myndighed, der har udpeget bevillingshaveren - fremtidig blive stillet frit med hensyn til udnyttelsen af lokalerne. I en lang række tilfælde må det forventes, at ejerne selv ønsker at overtage biografen, eller han ønsker muligvis, at en anden end den hidtidige bevillingshaver overtager lejemålet.

Adskillige af de nuværende bevillingshavere er i en så fremrykket alder, at et skifte til andet erhverv er meget vanskeligt. Samtidig er situationen med hensyn til etablering af nye biograflokaler problematisk. Endvidere kan man generelt sige, at det for samtlige bevillingshavere, der risikerer at blive sagt op, vil være rimeligt at skabe visse beskyttelsesregler i en overgangsperiode, således at de i givet fald opnår en rimelig tid til at omstille sig til det nye system.

Adgangen til at modsætte sig, at lokalerne benyttes til biografdrift af andre, skal dog ikke gælde for en biografindehaver, når lejemålet er bragt til ophør som følge af hans misligholdelse af lejeaftalen, hans egen opsigelse af denne, eller når han har frafaldet retten til indsigelse ved lejemålets ophør.

Til § 34.

Bestemmelsen fastslår filmfondens forpligtelse til også efter lovens ikrafttræden fortsat at udrede de i henhold til §§ 13 og 14 i den gældende lov tildelte pensioner og understøttelser.

Mindretalsudtalelser til forslaget om overgang til en form for friere næring

ad § 3

Hauerslev, Hedemand, Bjerregaard Jensen, Hugo Jensen, Malmstrøm, Fl. John Olsen, Leo Schou, Weincke:

Bestemmelsen bør formuleres således:

»*§3.* Tilladelse til biograf drift kan meddeles:

1) Enkeltpersoner.
2) Kommuner.
3) Ansvarlige interessentskaber, kommanditselskaber og aktieselskaber.
4) Statens Filmcentral og Det danske Filmmuseum.«

I forbindelse med overgang til en form for friere biografnæring må det være rimeligt at udvide den kreds, der skal have mulighed for at udøve biografdrift, til også at omfatte ansvarlige interessentskaber, kommanditselskaber og aktieselskaber, selv om disse ikke er filmproduktionsselskaber. En sådan udvidelse vil kunne virke stimulerende på tilførslen af kapital til biografbranchen og derigennem muliggøre det hårdt tiltrængte nybyggeri af biografer og medvirke til en forbedring af standarden i de eksisterende biografer. Såfremt man udvider den kreds, der skal kunne drive biografvirksomhed, til også at omfatte de nævnte selskabsformer, vil det være unødvendigt at opretholde en særlig bestemmelse om landsorganisationers adgang til biografdrift, idet landsorganisationer uden vanskelighed vil kunne etablere sig i en eller anden selskabsform, således at de derigennem kan blive berettigede til at opnå tilladelse til biografdrift.

Som en konsekvens af forslaget om at åbne adgang til biografdrift for ansvarlige interessentskaber, kommanditselskaber og aktieselskaber vil det være nødvendigt at ændre forskellige bestemmelser i forslaget, således bl. a. § 5, stk. 2, § 6 og § 9.

ad § 4

Hauerslev, Hedemand, Bjerregaard Jensen, Hugo Jensen, Malmstrøm, Fl. John Olsen, Leo Schou, Weincke:

I § 4 indføjes følgende bestemmelser:

»Stk. 2. Ansvarlige interessentskaber og kommanditselskaber kan få tilladelse, hvis hver enkelt personlig ansvarlig deltager opfylder betingelserne i stk. 1.

Stk. 3. Aktieselskaber, der er registreret her i landet, kan få tilladelse, hvis selskabets vedtægter indeholder bestemmelser om, *at* aktier kun kan udstedes eller overdrages til enkeltpersoner, *at* alle aktier skal lyde på og noteres på navn, og *at* der til overdragelse af aktier kræves samtykke fra bestyrelsen. Det skal af selskabets vedtægter fremgå, at disse ikke kan ændres uden samtykke fra ministeriet for kulturelle anliggender.«

På grund af aktieselskabers principielle anonymitet opstår der her en risiko for kapitalinfiltration. Det foreslås at imødegå denne risiko ved at foretage visse indskrænkninger i disse selskabers adgang til at opnå tilladelse til biografdrift ved at kræve, at det af aktieselskabets vedtægter skal fremgå, at aktier kun kan udstedes eller overdrages til enkeltpersoner, at aktierne skal lyde på og noteres på navn, at der til overdragelse af aktier kræves samtykke fra bestyrelsen, og at det af selskabets vedtægter skal fremgå, at disse ikke kan ændres uden samtykke fra ministeren for kulturelle anliggender.

Kontrollen med disse bestemmelsers overholdelse tænkes udøvet gennem oprettelse af et offentligt tilgængeligt centralregister, hvorigennem det vil være muligt at konstatere, hvem der til enhver tid er indehaver af en tilladelse til at drive biografvirksomhed i en bestemt ejendom. Dette gælder, uanset om indehave-

ren af tilladelsen er en enkeltperson eller en flerhed af personer i form af et af de ovenfor omtalte selskaber, herunder aktieselskaber.

ad § 6

Malmstrøm, Fl. John Olsen, Leo Schou:

Bestemmelsen bør fortolkes således, at der inden for hver af de tilladte 3 biografer skal være mulighed for at indrette et vilkårligt antal forevisningslokaler.

Harry Andersen, Bach, Sv. Åge Jørgensen, Kjærgaard, Klinker, Lundberg, Jørgen Nielsen, Svane:

Der bør kun være mulighed for at opnå tilladelse til drift af 1 biograf. Ministeren for kulturelle anliggender skal dog kunne dispensere fra denne regel, såfremt særlige omstændigheder foreligger.

ad § 7

Hauerslev, Hedemand, Hugo Jensen og *Weincke:*

Kapital hidrørende fra personer eller virksomheder, der er indehavere af, repræsentanter for eller ansatte eller kapitalinteresserede i virksomheder for produktion eller udlejning af film, skal kunne anbringes i *nyopførte* biografer, uden at ministerens samtykke hertil skal være fornødent.

Malmstrøm, FL John Olsen og *Leo Schou:*

Reglerne i § 7 bør udgå, idet kapital hidrørende fra personer eller virksomheder, der er indehavere af, repræsentanter for/eller ansatte eller kapitalinteresserede i virksomheder for produktion eller udlejning af film, frit bør kunne anbringes i såvel eksisterende som nye biografer.

ad § 30

Harry Andersen, Bach, Kjærgaard, Klinker, Lundberg, Jørgen Nielsen og *Svane:*

Bestemmelsen i § 30, stk. 1. bør ændres, således at der gives en biografindehaver og en godkendt leder *ret* til pension fra filmfonden, hvis lejemålet til biografen mod hans ønske bringes til ophør.

Harry Andersen, Kjærgaard, Klinker, Lundberg og *Svane:*

Som nyt stk. i § 30 indføjes en bestemmelse om, at en bevillingshaver/leder, der er fyldt 67 år, og som har haft bevilling/ledergodkendelse i mindst 10 år, og som ønsker at give afkald på sin bevilling, har ret til pension efter ansøgning. En sådan bestemmelse vil fremme generationsskiftet i branchen. 67-års grænsen må som den almindeligste gældende pensionsalder være passende.

ad § 33

Hedemand, Lorentz, Malmstrøm, Fl. John Olsen og *Leo Schou:*

Den periode, i hvilken en biografindehaver, der ved lovens ikrafttræden driver biograf i lejede lokaler, kan modsætte sig, at lokalerne benyttes til biografdrift af andre, bør nedsættes fra 10 år til 5 år.

VIL Udvalgets udkast til ændring af lov nr. 155 af 27. maj 1964 om film og biografer

(Revision af bevillingssystemet)

Forslag

Kapitel 1.

Biograf bevillinger

§ 1. Offentlig forevisning af film må kun ske i henhold til en af ministeren for kulturelle anliggender meddelt bevilling på de i bevillingen nærmere angivne vilkår.

Stk. 2. Ministeren kan bestemme, at visse kategorier af filmforevisninger kan finde sted uden bevilling, og kan fastsætte vilkårene herfor.

Stk. 3. Bevillingen gives til udnyttelse inden for et bestemt stedligt område.

§ 2. Bevilling meddeles for en periode af 5 år.

Stk. 2. Bortset fra fornyelse af en udløbet bevilling og overførsel af en gældende bevilling til andre lokaler inden for samme kommune må de i § 3, stk. 1, nr. 1-3 og 5, nævnte bevillinger kun meddeles efter forudgående opslag.

Stk. 3. En bevillingshaver, der driver biograf i egen ejendom, kan give afkald på sin bevilling, således at han betinger afkaldet af, at han med den nye bevillingshaver kan opnå en aftale om dennes køb af ejendommen eller leje af biografl okalerne. Oplysning herom skal i sådanne tilfælde anføres i opslaget. En bevillingshaver kan, medmindre særlige omstændigheder foreligger, kun give betinget afkald på bevillingen én gang inden for en bevillingsperiode.

§ 3. Bevilling kan meddeles:

1) enkeltpersoner,

Gældende lov

Kapitel 1.

Biograf bevillinger

§ 1. Offentlig forevisning af film må kun ske i henhold til bevilling på de i bevillingen nærmere angivne vilkår. Bevilling meddeles i København, Frederiksberg, købstæderne og sådanne bymæssige bebyggelser på landet, som ved den sidst afholdte almindelige folketælling havde mere end 5.000 indbyggere, af ministeren for kulturelle anliggender og i øvrigt af amtmanden.

Stk. 2. Ministeren kan bestemme, at visse kategorier af filmforevisninger kan finde sted uden bevilling, og kan fastsætte vilkårene herfor.

Stk. 3. Bevillingen gives til udnyttelse inden for et bestemt stedligt område og skal indeholde angivelse af, hvor stort et antal pladser biografen højst må rumme.

§ 2. Bevilling meddeles for en periode af 5 år.

Stk. 2. Bortset fra fornyelse af en udløbet bevilling og overførsel af en gældende bevilling til andre lokaler inden for samme kommune må de i § 3, stk. 1, nr. 1-3 og 5, nævnte bevillinger kun meddeles efter forudgående opslag.

§ 3. Bevilling kan meddeles:

1) enkeltpersoner,

2) kommuner,
3) Statens Filmcentral og Det danske Filmmuseum,
4) her i landet hjemmehørende selskaber for produktion af film,
5) i særlige tilfælde landsorganisationer, hvis hovedformål er af folkeoplysende karakter og sammenslutninger, hvis hovedformål er offentlig fremvisning af film med kunstnerisk/eksperimentelt sigte.

Stk. 2. Når bevilling gives til en enkelt person, der er filmproducent eller til et selskab for produktion af film, kan bevillingen betinges af, at bevillingshaveren opretholder en nærmere fastsat produktion af kulturelt og kunstnerisk værdifulde film.

Stk. 3. Når bevillingen gives til en kommune, skal bevillingen betinges af, at overskuddet anvendes til kulturelle formål efter godkendelse af ministeren for kulturelle anliggender.

Stk. 4. Når bevilling gives til et produktionsselskab, skal bevillingen betinges på den i stk. 2 angivne måde. Drives produktionsselskabet under aktieselskabsform, skal det optages som vilkår i bevillingen, at aktierne skal lyde på navn, og at transporter, pantsætninger og andre dispositioner over aktierne skal være noteret i selskabets bøger.

Stk. 5. Bevillinger til andre end enkeltpersoner skal betinges af, at biografens leder og den med hensyn til hans ledelse af biografen trufne aftale godkendes af ministeren for kulturelle anliggender.

Stk. 6. Ingen af de i stk. 1, nr. 2—5 omhandlede kommuner, institutioner, selskaber eller organisationer m.v. kan få bevilling til mere end 3 biografer. Ligeledes kan ingen enkeltperson deltage i driften af mere end 3 biografer som bevillingshaver eller som leder.

§ 4. Meddelelse af bevilling til enkeltpersoner kan kun ske, når vedkommende
1) har fast bopæl her i landet,
2) er myndig,
3) ikke er under konkurs,
4) skønnes i besiddelse af de nødvendige kulturelle og forretningsmæssige forudsætninger for at kunne lede den pågældende biograf på forsvarlig måde.

Stk. 2. Godkendelse som leder af en biograf, jfr. § 3, stk. 5, og § 6, stk. 2, kan kun meddeles en person, der
1) opfylder betingelserne i stk. 1,

2) kommuner,
3) her i landet hjemmehørende selskaber for produktion af film,
4) statens filmcentral og
5) i særlige tilfælde landsorganisationer, hvis hovedformål er af folkeoplysende karakter.

Stk. 2. Når bevilling gives til en enkelt person, der er filmproducent, kan bevillingen betinges af, at bevillingshaveren opretholder en nærmere fastsat produktion af kulturelt og kunstnerisk værdifulde film.

Stk. 3. Når bevilling gives til en kommune, skal bevillingen betinges af, at overskuddet anvendes til kulturelle formål efter godkendelse af ministeren for kulturelle anliggender.

Stk. 4. Når bevilling gives til et produktionsselskab, skal bevillingen betinges på den i stk. 2 angivne måde. Drives produktionsselskabet under aktieselskabsform, skal det optages som vilkår i bevillingen, at aktierne skal lyde på navn, og at transporter, pantsætninger og andre dispositioner over aktierne skal være noteret i selskabets bøger.

Stk. 5. Bevillinger til kommuner, produktionsselskaber, landsorganisationer eller statens filmcentral skal betinges af, at biografens leder og den med hensyn til hans ledelse af biografen trufne aftale godkendes af den myndighed, der har udfærdiget bevillingen.

Stk. 6. Ingen kan få bevilling til eller godkendelse som leder af mere end én biograf. Ministeren kan dog gøre undtagelse fra denne bestemmelse, når særlige omstændigheder taler derfor.

§ 4. Meddelelse af bevilling til enkeltpersoner kan kun ske, når vedkommende
1) har fast bopæl her i landet,
2) er myndig,
3) ikke er ude af rådighed over sit bo,
4) skønnes at være i besiddelse af de nødvendige kulturelle og forretningsmæssige forudsætninger for at kunne lede den pågældende biograf på forsvarlig måde.

Stk. 2. Godkendelse som leder af en biograf, jfr. § 3, stk. 5, og § 7, stk. 2, kan kun meddeles en person, der
1) opfylder betingelserne i stk. 1,

2) ikke er indehaver af, repræsentant for eller ansat eller kapitalinteresseret i virksomheder for produktion eller udlejning af film.

2) ikke er indehaver af, repræsentant for eller ansat eller kapitalinteresseret i virksomheder for produktion eller udlejning af film.

Stk. 3. Bestemmelsen i stk. 2 nr. 2, gælder ikke ledere af biografer, hvortil bevilling indehaves af Statens Filmcentral eller et produktionsselskab.

§ 5. Bevilling kan ikke meddeles, når der i biografen eller biografbygningen, bortset fra bevillingshaverens egen kapital, er eller agtes anbragt kapital, der direkte eller indirekte hidrører fra personer eller virksomheder, der er indehavere af, repræsentanter for eller ansatte eller kapitalinteresserede i virksomheder for produktion eller udlejning af film. Ministeren for kulturelle anliggender kan gøre undtagelse fra denne bestemmelse, når ganske særlige omstændigheder taler derfor.

Stk. 2. Bevillingshaveren eller lederen må ikke uden bevillingsmyndighedens godkendelse modtage økonomisk støtte, der direkte eller indirekte hidrører fra de i stk 1 nævnte personer eller virksomheder, herunder usædvanlig kreditgivning eller kaution.

§ 5. Svarer til gældende lovs § 6.

§ 6. Såfremt en bevilling ønskes udnyttet i lejede lokaler, må bevilling ikke meddeles, førend lejekontrakten er godkendt af den bevilgende myndighed.

Stk. 2. Finder bevillingsmyndigheden, at lejen står i misforhold til det lejedes værdi, kan den indbringe sagen for boligretten med udlejeren som modpart.

§ 6. Svarer til gældende lovs § 7.

§ 7. Bevillingshaveren (lederen) skal personligt varetage biografens ledelse og bærer ansvaret for, at biografen drives på forsvarlig måde og er tidssvarende indrettet. Det påhviler bevillingshaveren (lederen) ved valg af film at drage omsorg for, at kulturelt og kunstnerisk værdifulde film forevises. Han må ikke ved nogen aftale være forhindret i frit og uafhængigt at bestemme over biografens repertoire og øvrige ledelse.

Stk. 2. Såfremt bevillingshaveren på grund af sygdom eller anden ham utilregnelig årsag er forhindret i at lede biografen, kan den bevilgende myndighed tillade, at bevillingen bevares, mod at der som leder af biografen ansættes en af den pågældende myndighed godkendt person, og at den med hensyn til ledelsen

af biografen trufne aftale forelægges bevillingsmyndigheden til godkendelse.

Stk. 3. Bevillingshaveren skal drive biografen for egen regning.

§ 8. Bevillingshaveren (lederen) skal have hjemsted i eller i nærheden af den kommune, hvor biografen er beliggende. Ministeren for kulturelle anliggender kan dog under særlige forhold gøre undtagelse fra denne bestemmelse for bevillinger til biografer på landet.

§ 9. Ministeren for kulturelle anliggender kan bestemme, at en del af forevisningstiden i biograferne skal anvendes til forevisning af film, der tjener til oplysningens fremme. Ministeren afgør, om en film kan anses for at tjene til oplysningens fremme.

§ 7. Svarer til gældende lovs § 10.

§ 10. Skoler og sammenslutninger, der til hovedformål har folkeoplysningens fremme, skal have adgang til uden for de tider, biografen benyttes til almindelige forestillinger, at få den overladt til forevisning af film i undervisningens og oplysningens tjeneste.

Stk. 2. For benyttelsen af lokalerne ydes der bevillingshaverne dækning for deres positive udgifter.

Stk. 3. Spørgsmålet om, hvilke skoler og sammenslutninger og hvilke film, der omfattes af bestemmelsen i stk. 1, og hvilken godtgørelse der tilkommer bevillingshaverne efter bestemmelsen i stk. 2, kan indbringes for amtmanden (i København politidirektøren).

§ 8. Svarer til gældende lovs § 11,

§ 11. Bevillingshaveren skal inden for en af ministeren for kulturelle anliggender fastsat frist afgive årlig indberetning til bevillingsmyndigheden om biografens drift og dens kapitalforhold. Kommuner, som har bevilling, skal endvidere afgive årlig indberetning om, på hvilken måde betingelserne for bevillingen i det forløbne år er blevet opfyldt. En sådan forpligtelse påhviler endvidere produktionsselskaber samt personer, hvis bevilling er betinget som anført i § 3, stk. 2, idet disse producenter tillige på begæring af bevillingsmyndigheden er pligtige til over for denne at aflægge regnskab vedrørende det økonomiske resultat af produktionsvirksomheden.

Stk. 2. Anmeldelse til brug ved beregningen af den i § 19 omhandlede billetafgift skal af den afgiftspligtige indgives til amtstuen inden

§ 9. Bevillingen bortfalder, dersom bevillingshaveren ophører med at opfylde betingelserne i § 4, stk. 1, nr. 1-3.

Stk. 2. Ministeren for kulturelle anliggender kan tilbagekalde bevillingen,

1) såfremt bevillingshaveren ophører med at opfylde betingelserne i § 4, stk. 1, nr. 4,
2) såfremt bevillingen ikke udnyttes,
3) såfremt lejekontrakten vedrørende biografloka lerne uden bevillingsmyndighedens godkendelse ændres i løbet af bevillingsperioden,
4) såfremt bevillingshaveren ikke overholder de i §§ 7-11 givne bestemmelser eller de i bevillingen optagne vilkår.

Stk. 3. Godkendelsen som leder bortfalder, dersom lederen ophører med at opfylde betingelserne i § 4, stk. 1, nr. 1-3.

Stk. 4. Godkendelsen som leder kan tilbagekaldes af ministeren,

1) såfremt lederen ophører med at opfylde betingelserne i § 4, stk. 1, nr. 4.
2) såfremt lederen ikke overholder de i §§ 7—11 givne bestemmelser, eller de i bevillingen optagne vilkår.

Kapitel 2.

Pension og understøttelse,

§ 10. Såfremt en bevillingshaver, der har haft bevilling til at drive biograf i mindst 10 år, efter sit 67. år giver afkald på sin bevilling, er han berettiget til en pension, der udredes af filmfonden. Det samme gælder en leder af en af de i § 3, stk. 1, nr. 2-5, omhandlede biografor en af ministeren for kulturelle anliggender fastsat frist.

Stk. 3. De i stk. 1, 1. punktum, omhandlede indberetninger og de i stk. 2 omhandlede anmeldelser afgives ved udfyldelse af skemaer, som udarbejdes ved foranstaltning af ministeriet for kulturelle anliggender.

§ 12. Bevillingen bortfalder, dersom bevillingshaveren ophører med at opfylde betingelserne i § 4, stk. 1, nr. 1-3.

Stk. 2. Ministeren for kulturelle anliggender kan tilbagekalde bevillingen,

1) såfremt bevillingshaveren ophører med at opfylde betingelserne i § 4, stk. 1, nr. 4,
2) såfremt bevillingen ikke udnyttes,
3) såfremt der i biografen eller i biografbygningen anbringes kapital af den i § 5, stk. 1 omhandlede beskaffenhed,
4) såfremt bevillingshaveren modtager økonomisk støtte i strid med bestemmelsen i § 5, stk. 2,
5) såfremt lejekontrakten vedrørende biografloka lerne uden bevillingsmyndighedernes godkendelse ændres i løbet af bevillingsperioden,
6) såfremt bevillingshaveren ikke overholder de i §§ 7-11 givne bestemmelser eller de i bevillingen optagne vilkår.

Stk. 3. Godkendelsen som leder bortfalder, dersom lederen ophører med at opfylde betingelserne i § 4, stk. 1, nr. 1-3.

Stk. 4. Godkendelsen som leder kan tilbagekaldes af ministeren,

1) såfremt lederen ophører med at opfylde betingelserne i § 4, stk. 1, nr. 4, og § 4, stk. 2, nr. 2,
2) såfremt lederen modtager økonomisk støtte i strid med bestemmelsen i § 5, stk. 2,
3) såfremt lederen ikke overholder de i §§ 7-11 givne bestemmelser, eller de i bevillingen optagne vilkår.

Kapitel 2.

Enkepension og understøttelse.

fer, når han efter sit 67. år afgår fra sin stilling efter at have været godkendt som leder i mindst 10 år. Efter bevillingshaverens (lederens) død er den efterlevende ægtefælle berettiget til at oppebære pensionen.

Stk. 2. Dør en bevillingshaver, der har haft bevilling til at drive biograf i mindst 10 år, og den efterlevende ægtefælle efter ansøgning ikke kan opnå bevilling til biografen, er denne berettiget til en pension, der udredes af filmfonden. Såfremt den længstlevende ægtefælle ved først afdødes død er fyldt 55 år, er denne berettiget til pension, uden at indgivelse af ansøgning om den ledige bevilling er nødvendig. Berettiget til pension er ligeledes efterlevende ægtefælle efter ledere af de i § 3, stk. 1, nr. 2-5 omhandlede biografer, når først afdøde ved sin død har været godkendt som leder i mindst 10 år.

Stk. 3. Hvis en bevillingshaver tidligere har været godkendt som leder, medregnes indtil 5 år af den tid, i hvilken han har virket som sådan, ved opgørelsen af hans anciennitet som bevillingshaver efter stk. 1 og 2.

§ 13. Såfremt en bevillingshaver, der har haft bevilling til at drive biograf i mindst 10 år, afgår ved døden og hans enke ikke kan opnå bevilling til biografen eller ved mandens død er fyldt *55* år, er hun berettiget til en pension, der udredes af filmfonden.

Stk. 2. Enkepension udgør 1/4 - hvis bevillingshaveren har drevet biograf i mindst 15 år, 1/3 - af gennemsnittet af biografens overskud for de sidste 5 regnskabsår før bevillingshaverens død beregnet i overensstemmelse med reglerne i § 24 med fradrag af pålagt bevillingsafgift. Pensionen kan højst andrage 10.200 kr. årlig og andrager mindst 4.200 kr. årligt, jfr. dog stk. 5. De nævnte største- og mindstebeløb reguleres i overensstemmelse med reglerne i §§ 87-89 i lov nr. 154 af 7. juni 1958 om lønninger og pensioner m. v. til statens tjenestemænd. I øvrigt reguleres enkepensionen i overensstemmelse med sådanne forhøjelser og nedsættelser af de for statens tjenestemænd gældende lønninger, som i medfør af de nævnte bestemmelser finder sted, efter at pension er opnået.

Stk. 3. Hvis en bevillingshaver tidligere har været godkendt som leder, medregnes indtil 5 år af den tid, i hvilken han har virket som sådan, ved opgørelsen af hans anciennitet som bevillingshaver efter stk. 1 og 2.

Stk. 4. Børnepension og børnepensionstillæg ydes under tilsvarende betingelser som i stk. 1, jfr. stk. 3, fastsat og i øvrigt efter de regler, der gælder for statens tjenestemænd.

Stk. 5. Bortset fra den regulering, der finder sted i medfør af foranstående regler, efter at pension er opnået, kan den samlede årlige ydelse, der i henhold til denne paragraf kommer til udbetaling i anledning af en bevillingshavers død, ikke overstige det gennemsnitsoverskud, hvoraf enkepension beregnes.

Stk. 4. Nærmere regler om pensionsordningen udfærdiges af ministeren for kulturelle anliggender efter forhandling med ministeren for statens lønnings- og pensionsvæsen.

§ 11. Hvis en bevillingshaver, der har haft bevilling til at drive biograf i mindst 10 år, eller som har haft bevilling i mindst 5 år og tidligere i mindst 5 år har været godkendt som leder, må opgive sin bevilling, fordi lejemålet til biografen mod hans ønske bringes til ophør, kan ministeren for kulturelle anliggender med tilslutning fra finansudvalget tillægge den pågældende en understøttelse. Understøttelse vil endvidere efter bevillingshaverens død ligeledes med tilslutning fra finansudvalget kunne tillægges den efterlevende ægtefælle.

Stk. 2. En tilsvarende understøttelse vil med tilslutning af finansudvalget kunne tillægges en leder af en af de i § 3, stk. 1, nr. 2-5 omhandlede biografer, såfremt den pågældende har været godkendt som leder i mindst 10 år, og bevillingshaveren må opgive sin bevilling, fordi lejemålet bringes til ophør. Understøttelsen vil endvidere efter lederens død med tilslutning fra finansudvalget kunne tillægges den efterlevende ægtefælle.

Stk. 3. Nærmere regler om beregning af understøttelserne udfærdiges af ministeren for kulturelle anliggender efter forhandling med ministeren for statens lønnings- og pensionsvæsen.

§ 12. Pensioner og understøttelser, der oppebæres i henhold til bestemmelserne i §§ 10 og 11, bortfalder, såfremt de pensionsberettigede senere opnår biografbevilling eller godkendes som ledere.

Stk. 6. For at oppebære de således fastsatte pensioner og tillæg gælder tilsvarende vilkår som for sådanne ydelser til enker og børn efter statens tjenestemænd.

Stk. 7. Ingen kan samtidig oppebære pension i henhold til denne bestemmelse og løn eller pension fra en stilling i staten, folkeskolen, folkekirken, Københavns kommunale skolevæsen eller en stilling, der er forbundet med adgang til pension fra en statsunderstøttet pensionskasse.

Stk. 8. Reglerne i § 67, stk. 3-9, stk. 11, 1. punktum, og stk. 12, i lov nr. 154 af 7. juni 1958 om lønninger og pensioner m.v. til statens tjenestemænd finder tilsvarende anvendelse på de i denne paragraf omhandlede ydelser.

Stk. 9. Nærmere regler om pensionsordningen udfærdiges af ministeren for kulturelle anliggender efter forhandling med finansministeren.

§ 14. Hvis en bevillingshaver, der har haft bevilling til at drive biograf i mindst 10 år, eller som har haft bevilling i mindst 5 år og tidligere i mindst 5 år har været godkendt som leder, må opgive sin bevilling, fordi lejemålet til biografen mod hans ønske bringes til ophør, kan ministeren for kulturelle anliggender med tilslutning fra finansudvalget tillægge den pågældende en efter principperne i § 13 fastsat understøttelse. Understøttelse vil endvidere efter bevillingshaverens død ligeledes med tilslutning fra finansudvalget kunne tillægges hans enke.

Kapitel 3.

Filmudlejning.

§§ 13 og 14 svarer til gældende lovs 15 og 16.

Kapitel 3.

Filmudlejning.

§ 15. Virksomhed som filmudlejer kan kun udøves af personer, der opfylder de i § 4, stk. 1, nr. 1-3 nævnte betingelser.

Stk. 2. I ansvarlige interessentskaber og kommanditselskaber skal hver enkelt ansvarlig deltager opfylde disse betingelser. I aktieselskaber, kommanditaktieselskaber og andre selskaber med begrænset ansvar skal betingelserne opfyldes af direktørerne og flertallet af bestyrelsesmedlemmerne, i kommanditaktieselskaber tillige af de ansvarlige deltagere.

Stk. 3. Udenlandske aktieselskaber og kommanditaktieselskaber kan kun drive virksomhed ved filmudlejning her i landet, såfremt selskabet har indregistreret filial i aktieselskabs-registeret. Det kræves endvidere for disse selskaber og andre udenlandske selskaber med begrænset ansvar, at filialbestyreren opfylder de i stk. 1 angivne betingelser.

Stk. 4. Ministeren for kulturelle anliggender kan gøre undtagelse fra de i stk. 2 og 3 nævnte betingelser.

§16. Udlejning af en enkelt film må ikke fra udlejerens side betinges af, at der skal aftages flere film.

Kapitel 4.

Filmfonden.

§§ 15 og 16 svarer til gældende lovs §§ 17 og 18.

Kapitel 4.

Filmfonden.

§17. Til fremme af filmkunsten i Danmark oprettes en filmfond.

Stk. 2. I filmfonden indgår dels den i § 19 omhandlede billetafgift, jfr. dog § 21, dels den i § 24 omhandlede bevillingsafgift.

§ 18. Af filmfondens midler afholdes de i §§ 13 og 14 omhandlede pensioner og understøttelser, de med fondens administration, driften af statens filmcentral og statens filmmuseum samt filmrådets og biografrådets virksomhed forbundne udgifter. Endvidere overføres hvert år til ministeriet for kulturelle anliggender og undervisningsministeriet henholdsvis 150.000 kr. og 50.000 kr. som rådighedsbeløb til fremme af almene kulturelle og videnskabelige formål.

Stk. 2. Herudover anvendes fondens midler efter bestemmelse af fondens bestyrelse til følgende formål:

1) Uddannelse på filmkunstneriske og filmtekniske områder.
2) Produktion af kortfilm.
3) Ydelse af kvalitetsbidrag til danske film.
4) Ydelse af garanti for lån til produktion af danske film.
5) Ydelse af støtte til udarbejdelse af filmmanuskripter.
6) Præmiering af filmudlejere, der har ydet en særlig indsats ved indførsel af værdifulde børnefilm, eller som ved deres virksomhed på anden måde har bidraget til en styrkelse af de danske biografers repertoire.
7) Ydelse af lån til bevillingshavere til fornyelse eller modernisering af biografers inventar og tekniske udstyr.
8) Ydelse af stipendier til filmkunstnere og filmteknikere.
9) Ydelse af støtte til danske films deltagelse ved udenlandske filmfestivaler.

Stk. 3. Bestyrelsen bestemmer hvert år, hvorledes det til bidrag i medfør af stk. 2, nr. 3, afsatte beløb skal fordeles på henholdsvis spillefilm og kortfilm. Uddelingen sker i øvrigt i overensstemmelse med en af filmrådet herom afgiven erklæring.

Stk. 4. Garantier i henhold til stk. 2, nr. 4, kan kun ydes for lån til produktion af film, som ifølge en af filmrådet foretagen vurdering må antages at kunne komme i betragtning ved ydelse af kvalitetsbidrag.

Stk. 5. Ministeren for kulturelle anliggender kan i særlige tilfælde godkende, at der af fondens midler ydes støtte til andre formål end de i stk. 1 og 2 omhandlede til gavn for dansk film.

Stk. 6. Filmfonden ledes af en bestyrelse på 8 medlemmer, der beskikkes af ministeren for kulturelle anliggender. Af bestyrelsens medlemmer skal 4 repræsentere det offentliges interesser. Af de øvrige medlemmer udpeges 1 som repræsentant for bevillingshaverne, 1 som repræsentant for filmproducenterne, 1 som repræsentant for filminstruktørerne og 1 som repræsentant for filmudlejerne. For hvert medlem beskikkes en suppleant. Beskikkelse af de sidstnævnte 4 medlemmer og af suppleanterne for disse sker efter indstilling fra de organisationer, som udgør den almindelige repræsentation for de pågældende faglige interesser. Blandt de medlemmer, som repræsenterer det offentliges interesser, beskikker ministeren en

formand og en næstformand. Samtlige beskikkelser gælder for et tidsrum af 4 år.

Stk. 7. Ministeren for kulturelle anliggender fastsætter efter indstilling fra filmfondens bestyrelse de nærmere regler for fondens virksomhed.

Stk. 8. Fondens budget optages på de årlige finanslove.

Kapitel 5.

Billetafgift og bevillingsafgift.

§17. Svarer til gældende lovs § 19.

§ 18. Svarer til gældende lovs § 20.

Kapitel 5.

Billetafgift og bevillingsafgift.

§ 19. Af entréindtægten ved offentlige filmforeninger svares af den, der afholder eller lader afholde forevisningen, en afgift på 15 pct., i det følgende benævnt billetafgiften.

Stk. 2. Filmforevisning, som er knyttet til et foredrag, og som kun tjener til underbygning og illustration af dette, er afgiftsfri.

Stk. 3. Ministeren for kulturelle anliggender kan fritage filmforevisninger, der er ledsaget af foredrag, for afgift og fastsætte de nærmere vilkår for afgiftsfritagelsen.

§ 20. Billetafgiften beregnes af de samlede beløb, der er indgået som entréindtægt for den pågældende filmforevisning. Erlægges der af publikum et særligt beløb til dækning af afgiften, betragtes dette beløb som en del af entréindtægten.

Stk. 2. Såfremt der ud over den egentlige entréindtægt erlægges særligt vederlag for adgang til visse pladser, betragtes dette særlige vederlag som entréindtægt.

Stk. 3. Tvungent garderobevederlag betragtes som entréindtægt. Såfremt der i tilknytning til en filmforevisning stilles garderobeplads med betjening til rådighed, kan ministeren for kulturelle anliggender dog bestemme, at vederlaget eller en del af dette ikke skal henregnes til entréindtægten.

Stk. 4. Tvungent vederlag for program og for andre særlige ydelser betragtes ligeledes som entréindtægt. Det samme gælder vederlag for forudbestilling af billet, dog at vederlag for bestilling pr. telefon ikke betragtes som entréindtægt, når vederlaget for en bestilling ikke overstiger 25 øre uanset antallet af bestilte billetter.

Stk. 5. Hvis medlemskab af en forening giver adgang til en afgiftspligtig filmforevisning uden betaling af entré eller til nedsat entré, kan ministeren for kulturelle anliggender, når omstændighederne taler derfor, bestemme, at med-

lemsbidraget helt eller delvis skal betragtes som entréindtægt.

Stk. 6. Hvor der i andre tilfælde tilstedes adgang til en filmforevisning uden betaling af entré og der på anden måde er erlagt vederlag for adgang til forevisningen, skal dette vederlag betragtes som entréindtægt.

§ 19. Svarer til gældende lovs § 21.

§ 21. Såfremt der ved en filmforevisning alene forevises danske film - dog bortset fra reklamefilm, ugerevyer, forfilm og lignende, som udgør en uvæsentlig del af forevisningens samlede program - tilfalder billetafgiften indehaveren af producentrettighederne til de pågældende danske film.

Stk. 2. Forevises ved samme filmforevisning flere danske film med forskellige indehavere af producentrettighederne, skal billetafgiften i mangel af anden aftale mellem de berettigede fordeles mellem dem i forhold til filmens længde.

§ 20. Svarer til gældende lovs § 22.

§ 22. Hvor overskuddet af en filmforevisning skal anvendes i velgørende eller andet almennyttigt øjemed, kan ministeren for kulturelle anliggender tillade, at billetafgift kun beregnes af udgifterne. Har en sådan forevisning givet underskud, bortfalder afgiften.

Stk. 2. Filmforevisninger, hvortil der efter aftale med skoler kun er adgang for skoleelever med fornødent læreropsyn, kan af ministeren for kulturelle anliggender fritages for billetafgift.

Stk. 3. Forevisning af udenlandske film, som af ministeren for kulturelle anliggender eller den, han bemyndiger hertil, er godkendt som særligt egnede for børn under 12 år, er fritaget for billetafgift.

Stk. 4. Vises der ved en filmforevisning såvel film, der er fritaget for billetafgift, som afgiftspligtige film, nedsættes afgiften med et beløb beregnet efter forholdet mellem længden af de afgiftspligtige og de afgiftsfritagne film.

§ 21. Svarer til gældende lovs § 23.

§ 23. Såfremt entréindtægten ved filmforevisninger i en biograf i et finansår ikke har oversteget 120.000 kr., kan ministeren for kulturelle anliggender efter derom fastsatte nærmere regler af filmfondens midler tilstå delvis tilbagebetaling af den for det pågældende finansår erlagte billetafgift.

§ 22. Bevillingsafgift svares af biografer, hvis årlige overskud overstiger 40.000 kr.

§ 24. Bevillingsafgift svares af biografer, hvis årlige overskud overstiger 40.000 kr.

Stk. 2. Afgiften andrager 15 pet. af overskuddet fra 40.000 kr. til 50.000 kr., 30 pct. af overskuddet fra 50.000 kr. til 60.000 kr. og 50 pct. af resten. Ved beregningen afrundes overskuddet nedad til det nærmest med 100 delelige beløb.

Stk. 3. De i stk. 1 og 2 fastsatte beløb forhøjes med 400 kr. for hver 1 point, hvormed det i lov nr. 83 af 16. marts 1963 omhandlede reguleringspristal overstiger 108. Ved afgiftsberegningen lægges pristallet ved begyndelsen af den pågældende biografs regnskabsår til grund.

Stk. 4. Ved opgørelsen af det årlige overskud ved biografvirksomheden skal alene medregnes indtægter, der hidrører fra salg af billetter med fradrag af biografens driftsudgifter, således at der i de tilfælde, hvor biografen drives i egen ejendom, som en driftsudgift fradrages anslået lejeværdi af biograflokalerne. Yderligere kan der som en driftsudgift fradrages en procentdel af den af bevillingshaveren i selve biografen til enhver tid anbragte kapital svarende til den til enhver tid fastsatte nationalbankdiskonto. Bevillingsafgift kan ikke bringes til fradrag ved opgørelsen af overskuddet.

Stk. 5. Såfremt ministeren ikke mener at kunne lægge bevillingshaverens regnskab til grund for overskuddets beregning, skal spørgsmålet om dettes udregning efter begæring af bevillingshaveren forelægges for et udvalg bestående af 3 medlemmer, valgt henholdsvis af ministeren, bevillingshaveren og præsidenten for sø- og handelsretten i København. Sidstnævnte medlem er udvalgets formand.. Udvalget har den endelige administrative afgørelse af spørgsmålet.

Stk. 6. Statens filmcentral og Det danske

Stk. 2. Afgiften andrager 15 pct. af overskuddet fra 40.000 kr. til 50.000 kr., 30 pct. af overskuddet fra 50.000 kr. til 60.000 kr. og 60 pct. af resten. Ved beregningen afrundes overskuddet nedad til det nærmest med 100 delelige beløb.

Stk. 3. Ved det årlige overskud forstås nettoindtægten ved biografvirksomheden opgjort således, at den udviser virksomhedens sande driftsresultat, jfr. dog herved stk. 4. Ved opgørelsen skal medregnes samtlige indtægter, der direkte eller indirekte er afledt af biografbevillingen med fradrag af de herpå faldende udgifter, således at der i de tilfælde, hvor biografen drives i egen ejendom, som en driftsudgift fratrækkes anslået lejeværdi af biograflokalerne. Afskrivning på maskiner og inventar foretages i forhold til anskaffelsessummen med lige store årlige beløb. Når maskiner eller inventar er fuldt afskrevet, kan ministeren for kulturelle anliggender tillade, at der foretages henlæggelser til genanskaffelser efter nærmere af ministeren fastsatte retningslinjer. Yderligere kan der som en driftsudgift fratrækkes 6 pct. af den af bevillingshaveren i selve biografen til enhver tid anbragte kapital. Bevillingsafgift kan ikke bringes til fradrag ved opgørelsen af overskuddet.

Stk. 4. Ved opgørelsen af overskuddet vil der kunne bortses fra indtægter ved udlejning af biografen til teaterforestillinger og til filmforevisninger, til hvilke der alene er adgang for medlemmer af skolescener, jfr. kapitel 8 i lov om teatre, eller for medlemmer af børnefilmklubber, som er godkendt af en af ministeren dertil autoriseret sammenslutning.

Stk. 5. Såfremt ministeren ikke mener at kunne lægge bevillingshaverens regnskab til grund for overskuddets beregning, skal spørgsmålet om dettes udregning efter begæring af bevillingshaveren forelægges for et udvalg bestående af 3 medlemmer, valgt henholdsvis af ministeren, bevillingshaveren og præsidenten for sø- og handelsretten i København. Sidstnævnte medlem er udvalgets formand.. Udvalget har den endelige administrative afgørelse af spørgsmålet.

Stk. 6. Statens filmcentral er fritaget for at

Filmmuseum er fritaget for at svare bevillingsafgift. Det samme gælder produktionsselskaber eller personer, hvis bevilling er betinget som anført i § 3, stk. 2, såfremt den forpligtelse, der påhviler disse bevillingshavere til at opretholde en nærmere angiven produktion af kulturelt og kunstnerisk værdifulde film, er opfyldt.

svare bevillingsafgift. Det samme gælder produktionsselskaber eller personer, hvis bevilling er betinget som anført i § 3, stk. 2, såfremt den forpligtelse, der påhviler disse bevillingshavere til at opretholde en nærmere angiven produktion af kulturelt og kunstnerisk værdifulde film, er opfyldt.

§ 23. Svarer til gældende lovs § 25.

§ 25. Billet- og bevillingsafgift, der tilkommer filmfonden, opkræves gennem amtstuerne.

Stk. 2. Såfremt billet- eller bevillingsafgift ikke betales rettidigt, svares rente med 6 pct. årlig af det skyldige beløb, dog mindst med 10 kr.

Stk. 3. Skyldig billet- eller bevillingsafgift, der tilkommer filmfonden, kan om fornødent inddrives ved udpantning.

Stk. 4. Ministeren for kulturelle anliggender fastsætter de nærmere regler for billet- og bevillingsafgiftens betaling.

§ 24. Svarer til gældende lovs § 26.

§ 26. Ministeren for kulturelle anliggender kan fastsætte tilsyns- og kontrolbestemmelser, derunder at autoriserede billetter skal benyttes. Ministeren fastsætter de nærmere bestemmelser om varetagelsen af tilsynet.

Stk. 2. Filmudlejere, der udlejer film til offentlig forevisning, skal på begæring meddele de oplysninger, der er nødvendige for varetagelsen af tilsynet og kontrollen med offentlige filmforevisninger.

Kapitel 6.

Filmråd og biografråd.

§§ 25-27 svarer til gældende lovs §§ 27-29.

Kapitel 6.

Filmråd og biografråd.

§27. Der oprettes et filmråd og et biografråd. Filmrådet har til opgave at bistå myndighederne og filmfondens bestyrelse i sager om kunstnerisk vurdering af film og filmmanuskripter. Biografrådet er rådgivende i sager om biografforhold.

Stk. 2. Ministeren for kulturelle anliggender fastsætter efter indstilling fra filmrådet og biografrådet de nærmere regler for rådenes virksomhed.

Stk. 3. Til drøftelse af film- og biograf forholdene her i landet afholder ministeren for kulturelle anliggender årlige møder med filmfondens bestyrelse, filmrådet, biografrådet og repræsentanter for kredse, der har interesse for disses arbejde.

§ 28. Filmrådet består af 7 medlemmer, der beskikkes af ministeren for kulturelle anliggender. For hvert medlem udpeges 1 suppleant.

Af medlemmerne udpeges 1 som repræsentant for forfatterne, 1 som repræsentant for komponisterne, 1 som repræsentant for filminstruktørerne, 1 som repræsentant for filmfotograferne og 1 som repræsentant for skuespillerne. Beskikkelse af disse medlemmer og af suppleanter for disse sker efter indstilling fra de organisationer, som udgør den almindelige repræsentation for de pågældende faglige interesser. Blandt medlemmerne beskikker ministeren rådets formand. Samtlige beskikkelser gælder for et tidsrum af 4 år.

§ 29. Biografrådet består af 9 medlemmer, der beskikkes af ministeren for kulturelle anliggender. Af medlemmerne udpeges 2 som repræsentanter for bevillingshaverne, 1 som repræsentant for filmproducenterne og 1 som repræsentant for filmudlejerne. For hvert af disse medlemmer udpeges en suppleant. Beskikkelse af disse medlemmer og af suppleanter for disse sker efter indstilling fra de organisationer, som udgør den almindelige repræsentation for de pågældende faglige interesser. Endvidere udpeges 1 medlem som repræsentant for folkeskolen efter indstilling fra undervisningsministeren og 2 medlemmer som repræsentanter for det folkeoplysende arbejde efter indstilling henholdsvis fra Dansk Folkeoplysnings Samråd og Dansk Ungdoms Fællesråd. Blandt medlemmerne beskikker ministeren rådets formand. Samtlige beskikkelser gælder for et tidsrum af 4 år.

Kapitel 7.

Filmcentralen og filmmuseet.

§§28-30 svarer til gældende lovs §§ 30-32.

Kapitel 7.

Filmcentralen og filmmuseet.

§ 30. Statens filmcentral har til opgave at fremskaffe og distribuere skolefilm og film, der tjener til oplysningens fremme. Endvidere skal filmcentralen ved indkøb og distribution af kulturelt og kunstnerisk værdifulde film og på anden måde bidrage til udvikling af filmkulturen her i landet.

§ 31. Statens filmmuseum har til opgave at sikre bevarelsen af film, filmbilleder og andet materiale vedrørende film, at indsamle og udlåne filmlitteratur og at udbrede kendskabet til filmens historie, bl.a. ved forevisning af film.

§32. Af enhver dansk film, som forevises offentligt, skal producenten på begæring af statens filmmuseum aflevere en ubrugt kopi samt et fuldstændigt sæt af de til reklamebrug fremstillede billeder fra filmen mod godtgørelse af

udgifterne ved fremstillingen af kopi og billeder.

Stk. 2. Negativer til danske film, der har været forevist offentligt, må ikke tilintetgøres, forinden de vederlagsfrit har været tilbudt museet, og dette har erklæret ikke at ville overtage dem.

Stk. 3. De omhandlede kopier, billeder og negativer må ikke udnyttes forretningsmæssigt af museet.

Stk. 4. Ministeren for kulturelle anliggender fastsætter de nærmere bestemmelser vedrørende afleveringspligten.

Kapitel 8.

Forskellige bestemmelser.

§ 31. Svarer til gældende lovs § 33.

Kapitel 8.

Forskellige bestemmelser.

§ 33. Ved danske film forstås i denne lov film, som er optaget for her i landet bosatte danske statsborgeres eller for danske selskabers eller institutioners regning for udelukkende dansk kapital og med overvejende dansk kunstnerisk og teknisk personale. Den endelige administrative afgørelse af, om en film er dansk, træffes af ministeren for kulturelle anliggender eller den, som han bemyndiger til at træffe afgørelse herom.

Stk. 2. Efter nærmere bestemmelse fastsat af ministeren for kulturelle anliggender kan med danske film sidestilles film, der er optaget ved et økonomisk og kunstnerisk samarbejde mellem på den ene side filmproducenter, der er her i landet bosatte danske statsborgere, eller danske selskaber og institutioner og på den anden side udenlandske filmproducenter.

§ 32. Afskrivning på maskiner og inventar anskaffet efter lovens ikrafttræden foretages efter de til enhver tid gældende skattemæssige regler. Er maskiner og inventar anskaffet før lovens ikrafttræden, afskrives den resterende saldo efter tilsvarende regler.

§ 33. Overtrædelse af §§ 1, 8, 13, 14, 24, og 30, stk. 1 og 2 straffes med bøde.

Stk. 2. I de forskrifter, der udfærdiges af ministeren for kulturelle anliggender i medfør af loven, kan fastsættes straf af bøde for overtrædelse af bestemmelser i forskrifterne.

Stk. 3. For overtrædelser, der begås af aktieselskaber, andelsselskaber eller lignende, kan der pålægges selskabet som sådant bødeansvar.

§ 34. Overtrædelse af §§ 1, 11, 15, 16, 26 og 32, stk. 1 og 2, straffes med bøde.

Stk. 2. I de forskrifter, der udfærdiges af ministeren for kulturelle anliggender i medfør af loven, kan fastsættes straf af bøde for overtrædelse af bestemmelser i forskrifterne.

Stk. 3. For overtrædelser, der begås af aktieselskaber, andelsselskaber eller lignende, kan der pålægges selskabet som sådant bødeansvar.

§ 34. Loven, der ikke gælder for Færøerne og Grønland, træder i kraft den. . . . . .

Bemærkninger til lovudkastet

Til kapitel 1. Biograf bevillinger.

Til § 1.

Til stk. 1. Efter den gældende lov meddeles bevillinger til biografer i København, Frederiksberg, købstæderne og sådanne bymæssige bebyggelser på landet, som ved den sidst afholdte folketælling havde mere end 5.000 indbyggere, af ministeren for kulturelle anliggender og i øvrigt af amtmanden. For at sikre en ensartet bevillingspraksis og muliggøre en rationalisering af arbejdsgangen foreslås det, at alle bevillinger fremover udfærdiges af ministeren. En sådan centralisering af bevillingsmyndigheden må anses for ubetænkelig, idet hensynet til det lokale kendskab, som skulle motivere en decentralisering, i tilstrækkelig grad vil blive tilgodeset ved de høringer af amt, kommune og politimester, som foretages af ministeriet for kulturelle anliggender inden udstedelsen af en bevilling.

Til stk. 2. Bestemmelsen svarer til den gældende lovs § 2, stk. 2. De nærmere regler om filmforevisning uden biografbevilling er for øjeblikket fastsat i bekendtgørelse af 17. marts 1966 om offentlige film- og fjernsynsforevisninger.

Til stk. 3. Reglen i den gældende lovs § 1, stk. 3, om, at bevillingen skal indeholde angivelse af, hvor stort et antal pladser, biografen højst må rumme, er ikke medtaget i lovforslaget, da den skønnes at være uden betydning.

Til § 2.

Til stk. 1 og 2. Bestemmelserne om, at bevilling meddeles for en periode af 5 år og normalt kun må gives efter forudgående opslag, svarer til reglerne i den gældende lovs § 2, stk. 1 og 2.

Til stk. 3. Med denne bestemmelse åbnes mulighed for, at en bevillingshaver, der driver biograf i sin egen ejendom, såfremt han ønsker at give afkald på sin bevilling, kan gøre dette afkald betinget af, at han kan nå til enighed med den nye bevillingshaver om vilkårene for dennes køb af ejendommen eller leje af biografokalerne. En sådan regel må anses for hensigtsmæssig bl.a. for at fremme et generationsskifte i branchen. Efter den gældende lov vil en bevillingshaver, der driver biograf i egen ejendom, og som på grund af alder eller anden årsag måtte ønske at afgive sin bevilling, ofte vige tilbage herfor, fordi et sådant afkald vil være endeligt og bindende for ham uden hensyn til, om han med den nye bevillingshaver kan opnå en rimelig ordning med hensyn til salg eller udlejning af ejendommen. Adgang til at give et sådant betinget afkald foreslås dog som almindelig regel begrænset til én gang i løbet af en bevillingsperiode for at udelukke, at en bevillingshaver, såfremt han ikke kan komme til forståelse med den af bevillingsmyndigheden udpegede ansøger, skal kunne forlange bevillingen opslået flere gange efter hinanden i forventning om, at den af ministeren som bedst kvalificeret udpegede ansøger vil undlade at søge ved senere opslag, hvorved bevillingssystemet kunne gøres illusorisk.

Undtagelse fra den almindelige regel skal dog kunne gøres, når særlige omstændigheder foreligger. Vurderingen af, om der i en given situation foreligger sådanne omstændigheder, at de kan motivere en undtagelse fra hovedreglen, bør efter udvalgets opfattelse være forholdsvis lempelig, hvor det drejer sig om bevillingshavere, som på grund af alder ønsker at afgive deres bevilling.

Til § 3.

Til stk. 1. Bestemmelsen fastslår, hvem der skal kunne få bevilling til biografdrift, nemlig som hidtil enkeltpersoner, kommuner, her i landet hjemmehørende selskaber for produktion af film, Statens Filmcentral samt i særlige tilfælde landsorganisationer, hvis formål er af folkeoplysende karakter. Desuden foreslås det som noget nyt, at også Det danske Filmmuseum og sammenslutninger hvis hovedformål er offentlig fremvisning af film med kunstnerisk/eksperimentelt sigte skal kunne opnå bevilling.

Til stk. 2, 3, 4 og 5. Bestemmelserne afviger ikke fra reglerne i den gældende lovs § 3, stk. 2, 3, 4 og 5.

Bestemmelsen om, at biografbevilling til en kommune skal betinges af, at overskuddet anvendes til kulturelle formål, er således også opretholdt. Der kan imidlertid være grund til at understrege, at man herved forudsætter, at opnåelsen af et overskud ved biografdriften for en kommunal bevillingshaver må være noget sekundært i forhold til opfyldelsen af forpligtelserne efter lovens § 7, stk. 1, til at sørge for biografens tidssvarende indretning, og for at den fører et repertoire omfattende kulturelt og kunstnerisk værdifulde film.

Til stk. 6. Bestemmelsen fastslår i modsætning til den gældende lov, hvor ingen kan få bevilling til eller godkendes som leder af mere end 1 biograf, at kommuner, produktionsselskaber, organisationer m.v. skal kunne få bevilling til i alt 3 biografer. Det samme skal gælde for enkeltpersoner, dog således at ingen enkeltperson må være involveret i driften af mere end 3 biografer, være sig som bevillingshaver eller leder. For at undgå kædedannelser bør der fortsat være en begrænsning i antallet af bevillinger, en enkelt person, kommune eller selskab kan opnå og i antallet af lederstillinger, en enkelt person kan bestride, men man finder, at den gældende bestemmelses begrænsning til én bevilling/lederstilling i visse tilfælde kan virke hæmmende på en virksomhed, der i form af en vis samdrift må betragtes som rimelig og også set fra publikums synsvinkel gavnlig.

Til § 4.

Til stk. 1. Bestemmelsen fastslår, hvilke krav der må stilles til enkeltpersoner, som ønsker at få bevilling. Kravene om fast bopæl her i landet. myndighed og kulturelle og forretningsmæssige forudsætninger svarer til de opstillede krav i den gældende lovs § 4, stk. 1, pkt. 1), 2) og 4). Bestemmelsen i den gældende lovs § 4, stk. 1, pkt. 3) om, at enkeltpersoner for at få bevilling ikke må være ude af rådighed over deres bo, er derimod ændret til et krav om, at de ikke må være under konkurs, hvilket er overensstemmende med næringslovgivn ingens krav på dette punkt.

Til §§ 5 og 6.

Bestemmelserne er enslydende med bestemmelserne i §§ 6 og 7 i den gældende lov.

Reglen i § 5 i den gældende lov om forbud mod anbringelse af kapital hidrørende fra filmproducenter og -udlejere i biograferne er derimod udgået. På grund af vanskelighederne med at skaffe den fornødne kapital til bygning af nye biografer skønnes det ikke rimeligt fortsat at afskære filmproducenter og -udlejere fra at investere i biograferne.

Bestemmelsen i den gældende lovs § 8 om, at bevillingshaveren (lederen) skal have hjemsted i eller i nærheden af den kommune, hvor biografen er beliggende, er heller ikke medtaget i lovforslaget. I betragtning af de eksisterende befordringsmidler forekommer det ikke velbegrundet at opretholde dette krav.

Den gældende lovs § 9, hvorefter ministeren kan bestemme, at en del af forevisningstiden i biograferne skal anvendes til forevisning af oplysende film, er ligeledes udgået af lovforslaget. Reglen, der også fandtes i 1938-loven, er aldrig blevet anvendt i praksis.

Til § 7.

Reglen svarer til den gældende lovs § 10 med den ændring, at spørgsmålet om, hvilke skoler og sammenslutninger og hvilke film, der omfattes af bestemmelsen, fremtidig kan indbringes for ministeren for kulturelle anliggender. Dette forekommer rimeligt for at sikre en ensartet praksis på dette område. Bestemmelsen i stk. 2 foreslås desuden ændret således, at der fremtidig skal ydes bevillingshaveren dækning for samtlige biografens udgifter, herunder også andel i generalomkostninger.

Til § 8.

Til stk. 1-3. Bestemmelserne afviger ikke fra bestemmelserne i § 11, stk. 1-3 i den gældende lov.

Til § 9.

Bestemmelserne om bortfald og tilbagekaldelse af bevillinger svarer til bestemmelserne i den gældende lovs § 12, dog med den ændring, at reglen i § 12, stk. 2, pkt. 3, jfr. stk. 4, pkt. 2) om, at bevillingen kan tilbagekaldes, såfremt bevillingshaveren (lederen) modtager økonomisk støtte i strid med reglen i den gældende lovs § 5, er udgået. Dette er en følge af, at lovforslaget som nævnt ovenfor ikke opretholder det hidtidige forbud mod anbringelse af kapital hidrørende fra filmproducenter og -udlejere i biograferne.

Til kapitel 2. Pension og understøttelse.

Til §10

Til stk. 1. Den gældende lov indeholder alene regler om adgang til pension for enker efter bevillingshavere, hvorimod der ikke er mulighed for at tildele bevillingshaverne selv pension, bortset fra den særlige situation, hvor en bevillingshaver må opgive sin bevilling, fordi lejemålet mod hans ønske bringes til ophør. Den omstændighed, at der ikke har været nogen mulighed for at få alderspension, har antagelig i en række tilfælde afholdt ældre bevillingshavere fra at give afkald på deres bevilling og har derigennem modvirket et ønskeligt generationsskifte i branchen. På denne baggrund stilles der forslag om, at bevillingshavere, som efter deres fyldte 67. år giver afkald på bevillingen, skal være berettigede til en pension fra filmfonden, forudsat at de pågældende har haft bevilling til biograf drift i mindst 10 år. Samme adgang til pension foreslås indført for ledere af biografer, hvortil bevilling indehaves af institutioner, kommuner, selskaber m.v., når lederen efter sit fyldte 67. år afgår fra sin stilling efter at have været godkendt som leder i mindst 10 år. Det bestemmes samtidig, at pensioner, der i medfør af denne regel tillægges bevillingshavere eller ledere, i tilfælde af de pågældendes død overføres til en eventuel efterlevende ægtefælle.

Til stk. 2. Bestemmelsen svarer til den gældende lovs § 13, stk. 1, dog med den udvidelse, at efterlevende ægtefæller efter ledere af biografer, hvortil bevilling haves af institutioner, kommuner, selskaber m.v., fremtidig også skal være berettiget til pension, hvis førstafdøde ved sin død har været godkendt som leder i mindst 10 år.

Til stk. 4. Bestemmelsen fastslår, at de nærmere regler om pensionsordningen skal udfærdiges af ministeren for kulturelle anliggender efter forhandling med lønnings- og pensionsministeren. Ifølge den gældende lovs § 13, stk. 2 har enkepensionen hidtil udgjort 1/4 - hvis bevillingshaveren havde drevet biograf i mindst 15 år dog 1/3 - af gennemsnittet af biografens overskud for de sidste 5 regnskabsår før bevillinghaverens død beregnet i overensstemmelse med reglerne i denne lovs § 24 med fradrag af pålagt bevillingsafgift. Pensionen har højst kunnet andrage 10.200 kr. årlig og har mindst andraget 4.200 kr. De nævnte største- og mindstebeløb har hidtil været reguleret i overensstemmelse med reglerne i §§ 87-89 i lov nr. 154 af 7. juni 1958 om lønninger og pensioner m.v. til statens tjenestemænd. Den særlige regel om børnepension og børnepensionstillæg i den nuværende lovs § 13, stk. 4, indeholder ligeledes en henvisning til de for statens tjenestemænd hidtil gældende regler, ligesom disse regler har været fulgt med hensyn til spørgsmålet om enkepension i tilfælde af separation og skilsmisse.

Efter gennemførelsen af den nye tjenestemandslov, som trådte i kraft den 1. juli 1969, er disse henvisningsbestemmelser imidlertid uanvendelige, og det vil derfor være nødvendigt, at der i samråd med lønnings- og pensionsministeriet fastlægges et ændret beregnings- og reguleringsgrundlag for pensionerne. Ved udformningen af de nye regler om pension må afgørende vægt lægges på, at der ikke sker nogen forringelse af pensionsordningen i forhold til de hidtil gældende regler.

Til § 11.

Bestemmelsen i stk. 1 svarer til den gældende lovs § 14, hvorefter en bevillingshaver, som må opgive sin bevilling, fordi lejemålet til biografen mod hans ønske bringes til ophør, med finansudvalgets tilslutning kan få tillagt en understøttelse, såfremt han har drevet biograf i mindst 10 år. Adgangen til at opnå en sådan

understøttelse har hidtil været forbeholdt bevillingshaverne, men i medfør af stk. 2 åbnes der nu også adgang for godkendte ledere af biografer, hvortil bevilling haves af institutioner, kommuner, selskaber m.v. til at få tillagt understøttelse på samme vilkår som bevillingshaverne.

Til § 12.

Det må anses for hensigtsmæssigt udtrykkeligt at fastslå, at en opnået pension eller understøttelse fra filmfonden bortfalder, hvis den pensionsberettigede på et senere tidspunkt bliver beskæftiget ved biografdrift, enten som bevillingshaver eller som leder.

Til kapitel 3. Filmudlejning.

Til §§ 13 og 14.

De særlige regler om filmudlejningsvirksomhed har ikke været taget op til behandling i udvalget, da de falder uden for det opstillede kommissorium. Bestemmelserne er derfor identiske med §§ 15 og 16 i den gældende lov.

Til kapitel 4. Filmfonden.

Til §§ 15 og 16.

Reglerne om filmfondens virksomhed m.v. har ikke været underkastet behandling i udvalget. Bestemmelserne er derfor identiske med §§ 17 og 18 i den gældende lov.

Til kapitel 5. Billetafgift og bevillingsafgift.

Til §§ 17-21.

Bestemmelserne afviger ikke fra bestemmelserne i den gældende lovs §§ 19-23. Spørgsmålet om billetafgiften har ikke været behandlet i udvalget.

Til § 22.

Til stk. 1 og 2. Reglerne om, at bevillingsafgift svares af biografer med et årligt overskud på 40.000 kr og derover samt satserne for beregning af afgiften svarer til den gældende lovs § 24, stk. 1 og 2, idet det dog foreslås, at der af overskud over 60.000 kr. fremtidig kun skal svares 50 pct. i afgift mod for øjeblikket 60 pct.

Til stk. 3. Iflg. denne bestemmelse skal der fremtidig ske en automatisk prisregulering af de i stk. 1 og 2 angivne satser for bevillingsafgiften, således at disse forhøjes med 400 kr. (= 1 pct. af 40.000 kr.) for hver 1 point, hvormed det i lov nr. 83 af 16. marts 1963 omhandlede reguleringspristal overstiger 108. Satserne for bevillingsafgiften er hidtil med mellemrum ved en lovændring blevet ajourført i overensstemmelse med den skete pris- og pengeudvikling. Det må imidlertid forekomme mere hensigtsmæssigt, at en sådan regulering sker automatisk, uden at en lovændring er fornøden. Da de gældende satser ikke har været reguleret, siden lov nr. 155 af 27. maj 1964 om film og biografer trådte i kraft den 1. januar 1965, har man valgt at gå ud fra reguleringspristallet, som det var på det tidspunkt, nemlig 108. Ved den foreslåede regel bevares samtidig det nuværende spring på 10.000 kr. mellem de forskellige afgiftssatser.

Til stk. 4. Ved det årlige overskud i den gældende lovs § 24, stk. 3 forstås nettoindtægten ved biografvirksomheden opgjort således at den udviser biografens sande driftsresultat. Ved opgørelsen skal medregnes samtlige indtægter, der direkte eller indirekte er afledt af biografbevillingen med fradrag af de herpå faldende udgifter. Ifølge bestemmelsen i lovforslagets § 22, stk. 4 skal der ved opgørelsen af det overskud, hvoraf bevillingsafgiften beregnes, fremtidig kun medregnes indtægter, der direkte hidrører fra billetsalget til biografen og altså ikke som hidtil også reklameindtægter, indtægter fra chokolade- og cigarkiosker, indtægter ved udlejning af

biografen m.v. Samtidig foreslås det, at den procent af bevillingshaverens eventuelle egenkapital, der kan fradrages som en driftsudgift i stedet for de gældende 6 pct. skal svare til den til enhver tid værende nationalbankdiskonto.

Det foreslås endvidere, at den hidtidige bestemmelse om, at afskrivning af maskiner og inventar foretages i forhold til anskaffelsessummen med lige store årlige beløb, udgår. Det er et fra biografbranchen ofte fremført ønske, at man i stedet for at anvende en særlig i loven om film og biografer fastsat afskrivningsregel skulle gå over til at anvende de almindelige skattemæssige afskrivningsregler, hvilket vil medføre, dels at der ikke skal udarbejdes 2 regnskaber, 1 til skattevæsenet og 1 til filmfonden, dels at der i visse tilfælde kan anspores til en hurtigere modernisering af biografernes udstyr. Efter en sammenholdning af de 2 afskrivningsformer er man nået til den opfattelse, at der ikke foreligger tilstrækkelig begrundelse for at opretholde en særlig afskrivningsregel i relation til beregningen af bevillingsafgiften. Det foreslås derfor, at bestemmelsen udgår, således at de til enhver tid gældende skattemæssige afskrivningsregler herefter også skal finde anvendelse ved beregningen af bevillingsafgiften, jfr. lovforslagets § 32.

Til stk. 5 og 6. Bestemmelserne afviger ikke fra den gældende lovs § 24, stk. 4 og 5.

Til stk. 7. Som en konsekvens af forslaget ad § 3, stk. 1, pkt. 4) om, at Det danske Filmmuseum - ligesom hidtil Statens Filmcentral - skal kunne få en biografbevilling, foreslås det at sidestille filmmuseet med filmcentralen med hensyn til fritagelse for at svare bevillingsafgift.

Til §§ 23 og 24.

Bestemmelserne er enslydende med bestemmelserne i den gældende lovs §§ 25 og 26.

Til kapitel 6. Filmråd og biografråd og kapitel 7. Filmcentralen og filmmuseet.

Til §§ 25—30.

Bestemmelserne svarer til reglerne i kapitel 6 og 7 i den gældende lov og har ikke været taget op til behandling i udvalget.

Til kapitel 8. Forskellige bestemmelser.

Til § 31.

Bestemmelsen svarer til den gældende lovs § 33 og har ikke været behandlet i udvalget.

Til § 32.

Bestemmelsen fastslår, at afskrivning på maskiner og inventar efter lovens ikrafttræden skal foretages efter de til enhver tid gældende skattemæssige regler, og at der for maskiner og inventar, der er anskaffet og delvis nedskrevet efter reglerne i den gældende lovs § 24, stk. 3 skal ske afskrivning af den herefter resterende saldo efter tilsvarende regler. Baggrunden for denne regel er den foreslåede ophævelse af den særlige afskrivningsregel i den gældende lovs § 24, stk. 3, jfr. bemærkningerne til lovforslagets § 22, stk. 4.

Mindretalsudtalelser til forslaget om revision af bevillingssystemet

ad § 3

Hauerslev, Hedemand, Bjerregaard Jensen, Hugo Jensen, Weincke:

Bestemmelserne i § 3 bør formuleres således:

»*§3.* Bevilling kan meddeles:

1) enkeltpersoner,
2) ansvarlige interessentskaber, kommanditselskaber og aktieselskaber,
3) kommuner,
4) Statens Filmcentral og det Det danske Filmmuseum,
5) i særlige tilfælde landsorganisationer, hvis formål er af folkeoplysende karakter.

Stk. 2. Når bevilling gives til en enkelt person, der er filmproducent eller til et selskab for produktion af film, kan bevilling betinges af, at bevillingshaveren opretholder en nærmere fastsat produktion af kulturelt og kunstnerisk værdifulde film.

Stk. 3. Når bevillingen gives til en kommune, skal bevillingen betinges af, at overskuddet anvendes til kulturelle formål efter godkendelse af ministeren for kulturelle anliggender.

Stk. 4. Bevillinger til andre end enkeltpersoner skal betinges af, at biografens leder og den med hensyn til hans ledelse af biografen trufne aftale godkendes af ministeren for kulturelle anliggender.

Stk. 5. Ingen af de i stk. 1, nr. 2-5 omhandlede selskaber, kommuner, institutioner eller organisationer kan få bevilling til mere end 3 biografer. Ligeledes kan ingen enkeltperson deltage i driften af mere end 3 biografer som bevillingshaver, leder, personlig ansvarlig deltager i interessentskaber eller kommanditselskaber, der har bevilling eller som medlem af direktion eller bestyrelse eller indehaver af aktier i et aktieselskab, der har bevilling.«

Selv om man opretholder bevillingssystemet, foreslås det at åbne mulighed for, at bevilling kan gives til ansvarlige interessentskaber, kommanditselskaber og aktieselskaber, selv om de ikke er filmproduktionsselskaber. På et tidspunkt, hvor den økonomiske situation for biografernе bliver stadig mere vanskelig, kan det ikke være rimeligt fortsat at afskære de nævnte selskaber fra at opnå biografbevilling.

Malmstrøm, Fl. John Olsen, Leo Schou:

Det af Hauerslev, Hedemand, Bjerregaard Jensen, Hugo Jensen og Weincke fremsatte mindretalsforslag ad § 3 tiltrædes, dog med den modifikation, at Statens Filmcentral og Det danske Filmmuseum ikke bør kunne få bevilling til biografdrift. Reglen i § 3, stk. 5, bør desuden fortolkes således, at der inden for hver af de tilladte 3 biografer (matr.-nr.) bør være mulighed for at indrette et vilkårligt antal forevisningslokaler.

Weikop:

Det af Malmstrøm, Fl. John Olsen og Leo Schou fremsatte mindretalsforslag om, at Statens Filmcentral og Det danske Filmmuseum ikke bør kunne få bevilling til biografdrift tiltrædes.

Harry Andersen, Bach, Sv. Åge Jørgensen, Kjærgård, Klinker, Lundberg, Jørgen Nielsen, Svane:

Reglerne i den gældende lovs § 3, stk. 6, bør opretholdes, således at ingen skal kunne få bevilling til eller godkendes som leder af mere end én biograf. Ministeren for kulturelle anliggender skal dog fortsat kunne dispensere fra denne regel, når særlige omstændigheder taler derfor.

ad § 4.

Hauerslev, Hedemand, Bjerregaard Jensen, Hugo Jensen, Malmstrøm, Fl. John Olsen, Leo Schou, Weincke:

Bestemmelsen i § 4, stk. 2, foreslås formuleret således:

»Stk. 2. Godkendelse som leder af en biograf, jfr. § 3, stk. 4, og § 6, stk. 2, kan kun meddeles en person, der opfylder betingelserne i stk. 1.«

Desuden foreslås som stk. 3 og 4 indsat følgende bestemmelser:

»Stk. 3. Bevilling kan kun meddeles et af de i § 3, punkt 2) omhandlede interessentskaber og kommanditselskaber, såfremt hver enkelt personligt ansvarlig deltager opfylder de i stk. 1, punkt 1-3) omhandlede betingelser.

Stk. 4. Bevilling kan kun meddeles et af de i § 3, stk. 1 punkt 2) omhandlede aktieselskaber, når det er registreret her i landet, når selskabets vedtægter indeholder bestemmelser om, *at* aktier kun kan udstedes eller overdrages til enkeltpersoner, *at* alle aktier skal lyde på og noteres på navn, *at* der til overdragelse af aktier kræves samtykke fra bestyrelsen, og *at* vedtægterne ikke kan ændres uden samtykke fra ministeren for kulturelle anliggender. «

Det må forekomme rimeligt, at bestemmelsen i den gældende lovs § 4, stk. 2 om, at ledere ikke må være indehavere af, repræsentanter for eller ansatte eller kapitalinteressserede i virksomheder for produktion eller udlejning af film, udgår. Den tilsvarende regel for bevillingshavere blev sløjfet ved loven af 1964.

De foreslåede bestemmelser i stk. 3 og 4 er en konsekvens af forslaget ovenfor ad § 3 om, at ansvarlige interessentskaber, kommanditselskaber og aktieselskaber også skal have mulighed for at opnå biografbevilling.

ad § 8.

Hauerslev, Hedemand, Bjerregaard Jensen, Hugo Jensen, Malmstrøm, Fl. John Olsen, Leo Schou, Weincke:

Som stk. 4 i § 8 indsættes følgende bestemmelse:

»Stk. 4. Er bevilling meddelt et interessentskab eller et kommanditselskab, skal bevillingshaveren give meddelelse til ministeren, såfremt der sker ændringer i kredsen af de personligt ansvarlige deltagere. Er bevilling meddelt et aktieselskab, skal meddelelse gives, såfremt der sker overdragelse af aktier. «

For at muliggøre kontrollen med overholdelsen af de særlige regler for interessentskaber, kommanditselskaber og aktieselskaber, som er foreslået ovenfor ad § 4, foreslås indført en vis indberetningspligt for disse selskaber til ministeren.

ad § 10.

Harry Andersen:

I § 10 bør indføjes en bestemmelse, hvorefter en inspektør, der har været inspektør i mindst 10 år ved samme teater, og som ved sit 67. år afgår fra sin stilling, er berettiget til pension på samme måde, som det er bestemt for en bevillingshaver og en leder. Der bør ligeledes indføjes en bestemmelse, hvorefter enken efter en inspektør, der ved sin død har været inspektør i mindst 10 år, er berettiget til pension på lige fod med enken efter en leder.

ad § 11.

Harry Andersen, Bach, Kjærgaard, Klinker, Lundberg, Jørgen Nielsen og Svane:

Bestemmelsen i § 11, stk. 1 bør ændres, således at der gives en biografindehaver og en godkendt leder *ret* til pension fra filmfonden, hvis lejemålet til biografen mod hans ønske bringes til ophør.

Harry Andersen:

Den i § 11, stk. 2, omhandlede understøttelsesmulighed for en leder bør på samme vilkår gælde for en inspektør og enken efter en inspektør.

ad §§ 10 og 11.

Malmstrøm, Fl. John Olsen og Leo Schou:

Pensionsbestemmelserne bør ikke udvides i forhold til de i loven af 1964 om film og biografer gældende bestemmelser.

ad § 22

Hauerslev, Hedemand, Hugo Jensen, Malmstrøm, Leo Schou, Weincke:

Bestemmelsen i den gældende lovs § 24, stk. 2, bør opretholdes uændret, således at der fortsat af overskud udover 60.000 kr. svares en bevillingsafgift på 60 pct.

Ved opgørelsen af overskuddet i relation til beregning af bevillingsafgiften bør fortsat medregnes indtægter ved forevisning af reklamefilm og anden form for reklame og ved forevisning af foredragsfilm o.lign., medens man finder, at indtægter fra chokolade- og cigarkiosker har en så perifer forbindelse med biografbevillingen, at de bør kunne holdes uden for regnskabet.

Klinker:

Bevillingsafgiften bør bortfalde. Såfremt bevillingsafgiften ikke bortfalder, bør den kunne fradrages i driftsudgifterne således som det er tilfældet med indbetalinger til apotekerfonden.